

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MF OMEGAVERSE SCIENCE FICTION ROMANCE

ALPHA HORDE #4

ALPHA
COLLECTS

MILANA
JACKS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ALFA KOLEKSİYONLARI

Alpha Horde #4

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

MILANA JACKS

OceanofPDF.com

Telif Hakkı© 2019 Milana Jacks

TÜM HAKLAR Milana Jacks'a aittir... Bu kitabın bazı bölümlerini incelemelerinde alıntılanmak için çaba sarf eden ruhlar özeldir ve istedikleri kadar alıntı yapabilirler.

Bu kitabı çalanlara: Alfa Kaltak tarzı kışınızı avlayacağım. Kopyalayanlara:

Sözlerimi siktir edin ve anlatacak kendi hikayenizi bulun.

Kitap alan, ödünç veren ve ödünç alan harika insanlara: Bunları ben uydurdum. Hepsini. Kurgudur ve eğlendirme amaçlıdır. Eğer isimler ve yerler gibi benzer şeyler varsa, bu bir tesadüftür. Çalışmalarımı destekleyen güzel insan örneği, devam et. Seni seviyorum. Dünya sizin gibi insanlarla daha mutlu bir yer.

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

<u>Bölüm 1</u>
<u>Bölüm 2</u>
<u>Bölüm 3</u>
<u>Bölüm 4</u>
<u>Bölüm 5</u>
<u>Bölüm 6</u>
<u>Bölüm 7</u>
<u>Bölüm 8</u>
<u>Bölüm 9</u>
<u>Bölüm 10</u>
<u>Bölüm 11</u>
<u>Bölüm 12</u>
<u>Bölüm 13</u>
<u>Bölüm 14</u>
<u>Bölüm 15</u>
<u>Bölüm 16</u>
<u>Bölüm 17</u>
<u>Bölüm 18</u>
<u>Bölüm 19</u>
<u>Bölüm 20</u>
<u>Bölüm 21</u>
<u>Bölüm 22</u>
<u>Bölüm 23</u>
<u>Bölüm 24</u>
<u>Bölüm 25</u>
<u>Bölüm 26</u>
<u>Bölüm 27</u>
<u>Epilog Bir</u>

[Epilog İki](#)

[Aşağıda Alpha Horde ve Alpha Hordesmen serileri arasındaki köprü 'ı yer almaktadırHunger teaser](#)

[Teşekkür Teşekkür](#)

[Milana'nın Arka](#)

[Listesi Yazar](#)

[Hakkında](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

Mücevher

Orman yolunda ilerlerken çamurlu botlarım gıcırıyor ve bana kutsanmış olduğumu hatırlatıyor.

En azından uzaylı ailem başımı sokacak bir ev veriyor.

En azından Regha'nın yemyeşil kırmızı ormanları ve çeşitli garip uzaylı hayvanlarıyla güzel bir bölgesi olan King's Valley'de yaşıyorum, Kuzey Kutbu ikliminin negatif olduğu Ness Dağı'nda değil. Boş cepler ve satamadığım mallarla dolu bir çuvalla kasabadan eve dönüş yolculuğum olaysız geçti. Pazardaki standıma sık sık gelip neredeyse tüm mallarımı satın alan ve bu sayede Beta ailemi mutlu eden Alfa Helor'un çingirak sesini taklit ederek ısıklık çalışıyorum. Bugün gelmedi.

Mola verip ağır çuvalı omuzlarımdan indiriyorum ve çamurda büyük bir pati izi görüyorum. Bir tazı. Kasabada sadece üç tazı var ve evimin yakınında hiç yok, ancak Imona, bir kız tazı, bazen başıboş dolaşıyor ve onu eve götürmeme izin veriyor. Şu anda bir gezintiye ihtiyacım var.

Bir vınlama sesi.

Yaşlı bir meşe ağacının üç katı yüksekliğinde olan kadim voli ağacının etrafından dolanıyorum.

Eyerli bir tazı kocaman başını kaldırıp beni selamlıyor. Bu Imona ya da diğer iki erkek tazıdan biri değil. Bu şey devasa büyüklükte ve

özenle süslenmiş bir eyer. Ne kadar tuhaf. İşaretleri anlamaya çalışarak yana doğru eğildim. Kesinlikle bir asker, eğitilmiş bir hayvan ve bu eyer çok para eder. Bana iyi bir fiyat getirebilirdi ve kimse bilmeyecekti. Regha'da köleyim ve bu nedenle maaş almıyorum.

Tazının çıkardığı çingirak sesi bana rahatsız olmadığını ve beni bir tehdit olarak görmediğini söylüyor. Dikkatlice hayvana doğru bir adım atıyorum. Yüzündeki benimle uğraşma ifadesi ani bir hareket yapmamakta haklı olduğumu söylüyor. Çömeliyorum. "Al oğlum. Senin için güzel bir şeyim var." Cebimi karıştırıyorum ve ona öğütüp yiyeceğim bir kemik atıyorum. *Oh*, etim var. Diğer cebime uzandım. Madam Beta'nın genelevindeyken Mefan'ın tezgahından biraz kuru et çalmıştım. ilgilenmemesi onun sorunu. Kuru eti yiyorum.

Tazı kemiğe bakıyor ama yaklaşıyor. Çok yaklaşmamaya dikkat ederek hayvanın etrafında dolaşıyorum. *Hay aksi*. Duruyorum. Büyük bir adam, şüphesiz bir Alfa erkeği, orada yatıyor. Yırtık giysilerini, yüzünü ve vücudunu kan kaplamış. Tazı ölü bir askeri koruyor. Dudağımı çiğniyorum, düşünüyorum. Birini çağırmadan önce onu soyarsam, aldırılmaz. Adam ölmüş. Muhtemelen başka erkeklerle kavga etmiş, yenilmiş, sonra da güçlü hayvanına binip kaçmış. Kaybeden. Evet, ne taşıdığına bakacağım. Meydan okumadan kaçarsa böyle olur. Alfalar ölümüne dövüşür ve Yılan'ın gölgeleri bu adamı yakaladı. Tazıdan düşmüş olmalı ve tazılar sahiplerini geride bırakmadıkları için, tazı hareket etmiyor.

Hayvan inliyor, burnunu kaldırıyor, kokluyor, sonra bana yaklaşıyor, iri gövdesi beni tedirgin ediyor. Islak burnu koluma değince ürperiyorum ama koklamasına izin veriyorum. Aslında bu hayvanlarla dost olmamalıyım ama onları seviyorum ve hep bir tane istemişimdir. Eğitilmeleri zor ve Beta ailem bana eğitilmiş bir tane alamayacağımızı söyledi. Katır gibi evcil bir hayvan olan donei'ye biniyorlar. Gittiğim her yere yürüyerek gidiyorum.

"Sahibini görmeme izin verecek misin?" Tazıya soruyorum. Belki cebinde altın paralar, güzel bir hançer ya da en az yüz laroya satacağım eyerde tazı için kurutulmuş et vardır.

Tazı cebimi kokluyor, göğsünden takırdayan bir inilti geliyor. Bir parça daha kuru et çıkarıyorum ve ben gözümü kırpmadan onu kapıyor. Elimi geri çektim. Lanet olsun, çok yakındı. Kolumu koparabilirdi.

Tazı, sahibini görmeme izin vermekten memnun bir şekilde uzaklaşıyor. Erkeğin yanına diz çöküyorum ve karnını örten kırmızı pelerini hareket ettiriyorum. "Bir pelerinin var," diyorum. "Ama sen bir kahraman mısın?"

Erkek homurdanıyor.

. "Tanrım!" Elimi hızla atan kalbimin üzerine bastırıyorum. "Yaşıyorsun."

Bir homurtu daha.

Yaralarını incelemek için tekrar diz çöküyorum. Bu adamda hiç yara görmüyorum. Göğsündeki küçük bir çatlak dışında zırhı sağlam. Daha iyi görebilmek için eğildim. Oraya parlak bir şey sıkışmış. Parmağımla dürtüyorum.

Erkek gözlerini açıp birkaç kez kırıştırtıyor.

Yüz yüze olduğumuz için tatlı tatlı gülümsüyorum. "Merhaba," diyorum ona. "Benim adım Jewel. Ormanın hemen kenarında yaşıyorum. Merak etme. Ailem sana yardım edecek. Senin adın ne asker?" Bir kral erkeği. Hiç şüphe yok. Şimdiye kadar gördüklerimin en büyüğü. Biraz da seksi, ama bu o kadar da önemli değil.

"Yapma..." diye fısıldıyor.

Kulağımı ağzına yaklaşıtıyorum.

Bir inilti ve başka bir şey yok, ancak nefeslerinin sığ olduğunu fark ediyorum. "Ne?" Soruyorum.

"Dokunma bana."

Topuklarımın üzerine oturdum. Canlı bir Alfa'yı soyamazsın. Geçmişte pek işime yaramadı. Ama ona yardım edersem, belki bana bir ödül verir. Ya da belki kralın kendisi gelir ve beni özgür bir kadın ilan eder ve bana zenginlik verir, böylece Beta ailemden Kùlkedisi tarzı intikam alabilirim. Büyük hayaller kurmayı seviyorum. "Seni burada bırakamam," diyorum ona ve daha iyi nefes alabilmesi için pelerini boynundan çözüyorum. "İyileşeceksin ve krala bu aptal uzaylının koca kışını nasıl ölüme terk ettiğini anlatacaksın. Beta ailem ölecek ama beni asmadan önce değil. Biraz dokunuşla uğraşmak zorunda kalacaksın." Yine de erkek işbirliği yapmazsa, onu nasıl ayağa kaldırıp tazıya bindirebilirim?

Dudağımı tekrar çiğniyorum, bakışlarımı tekrar tazıya çeviriyorum. Eyerlenmiş ve bir çuvalla bağlanmıştı. Ayağa kalkıp tazıya doğru yürüyorum, sonra içinde hançerler, bir sağlık kiti, ip ve hasarlı bir metal nesne olan çuvalı karıştırıyorum. Oval nesneyi elime alıyorum ve Tanrı vergisi İngilizcemle okuyorum: *Polis Departmanı*.

Ağzımı kapatıyorum, erkeğe doğru koşuyorum, sonra geri çekilip düşünüyorum. Regha'nın üzerinde bir polis rozeti. Bunca yıldır burada hiç insan görmemiştim. Tam olarak yedi yıldır. Yirmi yaşındayım ve Regha'da on üç yaşındayken ortaya çıktım. Rozeti cebime koyuyorum. Biri benim için mi geldi?

Hiçbir cevabım yok. Ama cevap verebilecek bir erkeğim, ipim ve erkeğe sadık bir tazım var. Dizime vuruyorum. "Buraya gel, evlat."

Tazı kuyruğunu sallıyor - bunun için Tanrı'ya şükürler olsun - ve yaklaşıyor. Eyerine bağlı çuvaldan ipi çıkarıp bir ucunu tazının ortasına, diğer ucunu da Alfa'nın ayak bileğine bağlıyorum. Sonra hayvanı öpme sesleri çıkararak geriye doğru yürüyorum. Sanki ona yardım etmeye çalıştığımı biliyormuş gibi beni takip ediyor. Muhtemelen biliyordur. Bu evcilleştirilmiş tazıların kendilerini eğiten Alfalara uyum sağladıkları söylenir.

Orman yolunda yavaşça ilerliyoruz ve açıklığa çıkıyoruz. Evimin tüten bacası bu bölgede gerçekten birilerinin yaşadığını gösteren tek işaret. Mütevazı bir ev, köy standartlarına göre küçük ama Betalar bana Regha'ya ilk indiğimde beni kaçıran Alfalardan daha iyi davranıyor. Benim hesabıma göre en az yedi yıl oldu, gerçi daha fazla da olabilir. Bazen Sycol'un düşüşünü işaretlemeyi unutuyorum.

Beta annem kapıyı açıyor ve ellerini kahverengi gömleği ve pantolonunun üzerine giydiği mor önlüğe siliyor. Gericha ellili yaşlarının sonlarında ama çenesindeki, ellerindeki ve boynundaki kırışıklıklarla çok daha yaşlı görünüyor. El emeği onu çok yıpratmış. "Bolizen, buraya gel. Kız yine eve bir şey sürüklemiş."

Yine mi? Bir ya da iki hayvan evlat edinmiş olsam da hiçbir zaman bir Alfa'yı eve sürüklemedim. Evcil hayvan beslememe izin vermiyorlar, bu yüzden onları ormanda besliyorum. Gizlice. Bize ancak yetecek kadar yiyeceğimiz var.

Yetmişli yaşlarındaki Bolizen, evin arkasından yürürken kamburunu çıkarıyor. Odun ve ilgileniyor. O da çiftlik hayvanı gibi kokuyor ama ben bu kokuya alışkınım. Hayvanlara ben bakıyorum, her gece ahırın etrafında dolaşıp temizlerken eski çizmelerim pislikle kirleniyor. Kimsenin yapmak istemediği işleri yapıyorum ve bu sorun değil çünkü başımın üzerinde bir çatı var ve Helor'un cariyesi olmaya zorlanmıyorum.

Bolizen ve Gericha yaklaşıyor ama bize ulaşamadan duruyorlar, bakışları tazıda. Kulaklarının arkasını kaşıyorum, keskin pullarının kendimi kesmediğinden emin oluyorum. Onları indiriyor ve sızlanıyor. Betalara "Gelin," diyorum. "O evcilleştirildi ve eğitildi."

"Pous'umu avlamasa iyi olur," diyor Bolizen ve başını sallıyor.

Gericha tazının arkasından dolanıyor ve bir eliyle çenesini okşayarak Alfa erkeğini inceliyor.

Bolizen de ona katılıyor. Erkeğe bakıyoruz.

"Öldü mü?" diye sordu bana.

"Hayır. Son kontrol ettiğimde değildi."

"Hm." Bolizen daha iyi görebilmek için eğilir. "O yaşıyor. Ve buralardan değil. Bu hangi ordu birliği?" Bolizen tazının eyerini işaret ediyor. Gericha çömeliyor ve gözlerini kısıyor. de öyle yapıyorum, ama Rahkan'ı okuyamıyorum, bu yüzden beklentiyle ona bakıyorum.

"Süslü bir erkek."

Bolizen olumlu bir homurtu çıkarır. "Ben de öyle düşünmüştüm." "Sanırım bir Horde erkeği."

"Mm-hm."

"Krala karşı ayaklanan Horde mu?" Ben soruyorum.

"Başka bir Horde var mı çocuğum?" Gericha bana gözlerini deviriyor. "Onu içeri getirelim."

"Hayır, onu bulduğum yere geri atalım." Kral bu adamın hayatını kurtardığım için beni ödüllendirmeyecek. Kral ve Horde savaşta.

Beta ailem Alfa'ya bakıyor.

"Alfa Helor Horde'u destekliyor," diye mırıldandı Gericha. "Onu içeri getirin."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Tayseer

İşitme çalışıyor, bu yüzden duyularımdan en azından birini bağışladığı için Büyük Yılan'a teşekkür ediyorum, ama keşke koku alma duyumu da alsaydı, çünkü köylü Betalar pou atığı kokuyor. Pou, et için yetiştirilen zararsız bir evcil hayvandır. Bitkisel diyetlerle beslenirler ve otlaklarda denetimsizce dolaştıkları sıcak iklimleri tercih ederler. Her zaman geri dönerler çünkü içgüdüsel olarak ev dedikleri yere bağlıdırlar.

Bu bilgiyle, Nesseltra bölgesinden hemen sonra yer alan ve başkentimiz Ahka'ya giden yolda bulunan Kral Vadisi'nde olduğum sonucuna varıyorum. Sırtımdaki ağrı bana Loyo'dan düştüğümü ve tazının beni kurtaracak birini bulduğunu söylüyor. Tazıyı serbest bırakmadan önce evcil hayvanları avlamasına izin vereceğim. Loyo en iyilerden biridir. Ancak sahibi, tıpkı projeksiyon oynucağıyla zırhımı delen insan Omega gibi ölüm listemde. Bu silaha ne pahasına olursa olsun el konulmalı. Kralın yanına yaklaşmasına asla izin verilmemeli.

İnsanlar beni yatağa sürüklerken inliyorum, homurdanmaları ve buradaki amacımla ilgili konuşmaları beni rahatsız ediyor. Kralın adamlarıyla çatıştığıma, kaybettiğime ve köpeğime bindiğime inanıyorlar. Kaçtığımı düşünüyorlar. Ben kaçmam ve Horde ile birkaç savaş kaybetmiş olsam da, küçük şeyleri saymam. Ben savaş kazanmak için buradayım.

Betalara müstehcen gevezeliklerini kesmeleri için bir uyarıda bulunuyorum. Ne yazık ki sesim kırık bir su borusu gibi çıkıyor ve kimse dikkat etmiyor.

Sonra botlarım çıkıyor. Ayaklarımı esnetiyorum. Güzel. Gözlerimi açıyorum. Bir Beta dişisi çığlık atıyor.

Kulaklarımda çınlıyor ve irkiliyorum. "Sessiz olun," diye homurdanıyorum ama beni anladıklarından emin değilim. Ben de kendimi anlamıyorum ve net göremiyorum. İki şekil üzerimde geziniyor. Kokularından dişi olduklarını anlıyorum, biri ya da ikisi de üreme çağını geçmiş. Sağımdaki daha küçük olan aksanlı konuşuyor, boğazı daha sert Rahkan seslerini çıkaramıyor. Uzaylı bir hizmetçi.

Sanki biri bir şey sallıyormuş gibi hava yüzümün önünde vınlıyor.

"Sanırım kör," diyor bir Beta erkeği.

Sesinin geldiği yöne bakıyorum. Doğru. Görüşüm gitti, belki de boynumdaki yaradan dolayı hasar gördü. Kalıcı olup olmadığını sadece zaman gösterecek. Kör bir Tahsildar krala gerektiği gibi hizmet edemez ama krala hizmet etmeli, özellikle de kralın Horde'la savaşacağı bu zamanda. Alfa erkek cesetlerinin Regha'nın tarlalarını kirlettiği, kanlarının kızıl denize döküldüğü düşüncesi beni kötü bir ruh haline sokuyor. "Gidin," diye emrediyorum. Fısıltı gibi çıkıyor.

Daha fazla güç uyguladım. "Bırak beni." Boğazımda kan yükseliyor ve onu yutuyorum. Biri ağzımın kenarını siliyor ve ayak sesleri duyuyorum, kapılar kapanıyor.

"Şşşt," diyor uzaylı. "Göğsünde sıkışmış bir şey var. Onu çıkarabilirim. Zırhını indirebilir misin?"

Zırhım vücudumun içine çekilirse, mermiyi daha uzağa taşıyabilir. Yani hayır. "Çıkar onu."

Dişi bir anda havalanıyor ve hızla geri dönüyor. Şeklini ve boyutunu seçmeye çalışıyorum ama karanlık duvarlarda bir bulanıklık. Küçük ve ince olduğunu söyleyebilirim. Kör parmakları ve keskin bir nesneyle göğsümdeki zırh plakasını dürttüğü için de nazik. Zararsız bir tür.

"Acıyor mu?" diye soruyor.

"Tabii ki hayır." Zırhıma iğneler batırıyor, mermiyi oyuyor. Hayır, hiç acımıyor. Dişlerimi sıkıyorum, göğsümden gelen bir tıkırtı ona acele etmesi için ince bir uyarı. Görmezden geliyor ve saplamaya devam ediyor. Gözlerimi kapatıp başımın arkasına doğru yuvarlıyorum ve çarşafı yumrukluyorum.

Acı kesiliyor ve metale bir şey çarpıyor. "Bir mermi mi?" diye fısıldar.

Her ne ise, zırhımı delebilir ya da en azından çatlatabilir ve bu araştırılacaktır. Betalar ve uzaylı hizmetkârlarından başlayarak, Regha'dan tüm mermileri ve neler yapabilecekleri bilgisini ortadan kaldırmayı kişisel görevim haline getireceğim. Şimdilik elimden pek bir şey gelmiyor ama zırhımı indiriyorum ve uzaylının varlığıma son vermeden boynuma saplanan şeyi çıkarmasını umuyorum.

Nefesini içine çekiyor. "Boynundan vurulmuşsun," diyor. "Çıkar onu. İyileşeceğim."

Vücudum kaslarıma saplanan mermiyi reddediyor ve eninde sonunda onu tükürecek ama bu şu anda sahip olmadığım bir zaman alacak. Halkımla tekrar temasa geçmeli ve Muhafızların kalesinde neler olduğunu öğrenmeliyim. Tahminimce Vemlox Montar'a meydan okudu. Vemlox köşeye sıkıştı ve tek geçerli seçenek buydu. Bir yanım Vemlox'un iyi olmasını dilerken, diğer yanım boynunu kırmak istiyor. Loven'ın aptal isyanı yüzünden tüm ailemi kaybedeceğim. Gölgeler onu lanetlesin. "Efendilerinizi çağırın."

Kadın boynumu, kızışmış binlerce Omega amcığı gibi yakan bir sıvıyla siliyor. Acıdan ölmek istiyorum.

"Acıyor mu?" diye soruyor. "Yarayı temizlemem gerekti."

"Efendilerinizi getirmeye devam edin." Beni daha önce duymadım mı?

Nefesi boynumu ısıtıyor, yumuşak parmakları yaramı açıyor ve keskin nesneler etime saplanıyor. Zırhımın her yeri kaşınıyor, dikleşmek ve vücuduma zarar gelmesini önlemek istiyorum. Bir hırlamayı bastırıyorum, dişlerimi sıkıyorum ve yatağın kenarlarını tutuyorum. Parmaklarımda, yatak iskeleti bükülüyor.

Metal metale çarpıyor.

Rahatladım ve gevşedim.

"Hepsi bitti. Çok cesursun. Ben olsam bebek gibi ağlardım."

Gözyaşı üreten bir tür. "Efendilerinizi hemen getirmezsensiz çok ağlayacaksınız."

Bir iç çekiş, sonra, "Beta ailemin yapacak işleri var, tamam mı? Onları rahatsız edersem üzülürler. Seni yıkayacağım ve eğer işbirliği yaparsan, tüm ev halkına ihtiyacımız olmayacak."

"Bana dokunamazsın."

"Ama sen pis ve kötü kokuyorsun."

"Senin kadar kötü değil."

"Teşekkürler." Kıkırdıyor. "Bu gece, sen pis kokarken ben güzel ve temiz olacağım. Gerçekten sana kalmış. Daha az çalışabilirim."

Aklı başında bir argüman. Yine de gözyaşı üreten zararsız bir kadının otoriteme meydan okuması beni rahatsız ediyor. Ama zayıf olduğum için bunu kabul ediyorum. "Beni yıkayabilirsin, uzaylı."

Gülüyor. Hoş bir ses. Dudaklarım yukarı kalkıyor. Ben komik bir Alfa değilim. Benim durumumda komedi bulması güzel. Muhtemelen tüm köyün alay konusu olacağım. Büyük Tayseer uzaylı bir köle tarafından kurtarıldı. Doğal olarak böyle bir şey kralın kulağına gitmeyecek çünkü bu insanlar benim kim olduğumu bilmiyor. Bunu burada bırakacağım. Beni iş başında görmeleri pek mümkün değil. Bu bölge Omega yetiştirmekle bilinmez. Herna on yıl önce buradan topladığım son Omega'ydı ve Beta dişileri üreten Alfaların kayıtları bana bir on yıl daha buradan toplamam gerekmeyeceğini söylüyor. İyileşip işime devam edeceğim ama onlar pazar yerinde çene çalmaya vakit bulamadan önce sessizliklerini sağlamalıyım. "Betaları teslim etmeyi reddettiğine ve onlara beni bulma konusunda çenelerini kapalı tutmalarını emredemeyeceğime göre, onların ölüm fermanını imzaladın. Size kalmış, gerçekten."

"Oh!"

"Oh ho ho," diye kestirip atıyorum. "Bir dahaki sefere bir şey sipariş ettiğimde zıpla ve söyle,
Evet, Alfa. İtaatsizliğe müsamaha göstermeyeceğim."

Bir vınlama ve kapı çarparak kapanıyor.

Sessizce uzanıyorum. Dikkatlice elimi uzatıp etrafımı yokluyorum. Yatağın yanında bir tabure duruyor. Yanında başka bir tabure, içinde kaseler ve tüpler var. Muhtemelen ilaç. Metal bir kaseğin içinde iki küçük nesne buluyorum. Mermileri cebime atıyorum ve koleksiyonuma eklemeyi planlıyorum. Birçok kişi beni öldürmeye çalıştı. Hiçbiri başarılı olamadı. Gölgede pişmanlık duyuyorlar.

Soğuk hava, üç çift ayağın tepinmesiyle birlikte odaya giriyor. Dikkatlerini çektim. "Betalar, gizlilik içinde çalışan bir Alfa erkeğinin hizmetindesiniz. Gizlilik çok önemlidir, yoksa... Horde kellelerinizi alır. Size kalmış, gerçekten." Bu terimi çok severim. Bundan sonra mümkün olduğunca çok kullanacağım.

"Evet, Alfa."

Gülümsüyorum. Bunu duymak hoşuma gidiyor. Arkama yaslanıp kollarımı uzatıyorum. "Dağılabilirsiniz."

Ayaklar karışır. Herkes kapıya yöneliyor, uzaylı da dahil. Onun için heceleme zorundayım. "Bayan, ben Betalara hitap ediyordum. Bu nedenle, kovulma emri sizin için değil. Kalabilirsiniz."

Kapıyı kapatıyor ve sessiz adımlarla yaklaşıyor. Yalınayak olduğunu tahmin ediyorum. Neye benzediğini anlamak için gözlerimi kırpttırıyorum ama kısa boylu ve ufak tefek olduğu gerçeğinden fazlasını ayırt edemiyorum. İtaatkâr bir dişi olduğuna şüphe yok. İyi dinleyecektir.

"Boynundaki yaraya yama yapmamı ister misin?" diye sorar.

"Sızdırmazlık jeli kullan."

"Pou ilaçlarımız var. Alfalar üzerinde işe yarar mı?"

Sanırım evcil bir hayvanla karşılaştırdım. O da benden onay beklemiyor. Soğuk jel yaramı dolduruyor ve yumuşak parmaklar derimi çimdikleyerek eti birbirine yapıştırıyor. Hm. Ona iltifat edeceğim. "Çok etkilisin."

"Teşekkür . Şimdi elbiselerini kesmem gerekiyor." Onaylayarak homurdandım.

Gömleğimi yırtıp pantolonumun paçalarını aşağı çekerken metal tenime değiyor. Yumuşak parmakları kıyafetleri ayırıyor, sonra duruyor ve bakışlarını hissediyorum. Buna alışkınım. Dişiler bakıyor, salyaları akıyor, küçük amcıklarını ıslatıyorlar. Bana verdikleri tepkiler hakkında yapabileceğim hiçbir şey yok. Sadece benim onlara verdiğim tepkiyi önemsemeliyim, bu yüzden aletimin üzerinde yükselmesine izin vermeyen bir mekanizma olan bir kemer takıyorum. Eğer kalkarsa, mekanizma onu sıkıştırıyor ve sadece bu acı bile ölmek istememe neden oluyor. Basit ve etkili. Tüm Koleksiyoncularımın takması zorunludur. "Bana dokunma ayrıcalığına sahipsiniz. Şimdi git ve çalış. Kokuyorum, unuttun mu?"

yanıma oturmuş ve su almış olmalı, çünkü ıslak bezi sıktığını duyuyorum. Avuç içimi, kolumu ve göğsümü siliyor, biraz daha bastırıp ovalıyor. Yıkarken ayağı kalkıyor ve üzerimde geziniyor, köylü kokusu artık daha az rahatsız edici. Etrafıma çoktan uyum sağlamış olmalıyım. Bu iyi bir şey.

Beni iyice yıkıyor, kasıklarımı atlayıp bacaklarıma ve ayaklarıma yöneliyor. Bitirdiğinde, rahatsızlığını hissediyorum. Aleti açıyorum ve kendimi bırakıyorum. İç çekerek rahatlıyorum. "Bunu başka bir bezle yıka." Düzenegi pençelerimin arasında tutuyorum. Almayınca sallıyorum. "Şimdi."

Onu kapıyor ve muhtemelen fırlatıyor, çünkü suyun içinde gümbürdadığını duyuyorum.

"Kadın, rahatsızlığının kokusunu alıyorum. Sana sikimi yıkatmayacağım. Sakin ol. Bana bezi uzat, ben de mahrem yerlerimle ilgileneyim. Hizmetiniz için teşekkür ederim."

"Rahatsız değilim."

"Daha önce çıplak bir Alfa erkeği gördün mü?" . "Senin boyutunda bir Alfa değil."

"Benim boyum mu yoksa boyu mu?" Netlik için çabalıyorum. "Ahka'da olmak nasıl bir şey?"

Konuyu değiştiriyor. Çok iyi. Gülümsüyorum, evimi seviyorum. Orada yeterince vakit geçirmiyorum ama geçirdiğimde de keyif alıyorum. "Meşgul ve gürültülü. Buranın aksine."

Kıkırdıyor.

Bu uzaylıyı sevdim. Hoş biri. Ve neye benzediğini görebilseydim onu daha da çok sevdim.

"Adın ne Horde?" diye soruyor ve elini koyuyor. Bu dokunuş bacağımı geri çekmeme neden oluyor. Garip bir sessizlik yayılıyor.

Bunun iki yolu olabilir. Birincisi, Betalar beni kasabanın hükümetine rapor eder, o da krala koşar. İki, Betalar ya benden korktukları ya da Horde'u sevdikleri için hiçbir şey söylemezler. Regha halkı bölünmüş durumda. Loven sorumlu. Onu ve Regha'yı ya da halkını, özellikle de Omegaları tehdit eden herkesin işini bitireceğim.

Bu dişinin benden korkmasını istemiyorum. Uzanıp yüzünü buluyorum, savunmasız tenini okşuyorum.

"Tay. Bana Tay diyebilirsiniz."

OceanofPDF.com

Mücevher

"Tay," diye tekrarlıyor Beta annem ve kalçasını mutfak dayıyor. Düşünceli bir şekilde dudaklarını büzüyor. "İlk doğan Alfa."

"Nereden biliyorsun?"

"Bazı soylu Alfalar ilk doğan çocuklarına böyle isim verir."

"Kralın oğlu olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Kralın varisi yok, çocuğum."

Başımı salladım. "Muhtemelen onu beslemeliyiz." "Henüz beslemediniz mi?"

"Yıkandım-"

Bana tokat attı, ben de sustum.

Gözlerim yerde, yanan yanağımı tutuyorum. "Özür dilerim, Beta anne."

"Öyle olmalısın! Bu bir Alfa erkeği, hem de bir Sürü erkeği. Onu evimizde ağırlamak bir onurdur. En iyi şekilde ağırlanacak ki savaşı kazandıklarında bizi hatırlasın. Seninle pazara." Kapıyı işaret ediyor.

Regha'da bir uzaylı köle olarak para birimim yok ama ticaret yapabilirim. Ama bana ticaret yapabileceğim bir şey vermedi ve Beta babama da soramıyorum. Adamın eli kadınınkinden daha ağır. Uzun burada yaşamama rağmen, çok fazla şeye sahip değilim, çünkü sahip her şeyi takas ettim.

Çalıntı. Beta annem ve babam başımın üstünde bir çatı tutuyor ve beni iyi besliyor, bana çoğunlukla iyi davranıyor ve beni on beş yaşında fahişesi yapmak isteyen Helor'dan çok daha iyi.

O zaman ailesi beni Betalara verdi. Beni öldürebilirdi, yani en azından hayattayım. On üç yaşında başka bir gezegene nakledildiğinizde küçük merhametler sayılır.

Tay'ın odasına doğru ilerliyorum ve takas edecek bir şeyler aramak için odayı inceliyorum. Erkek uyuyor, çingırağı sabit ve yumuşak, neredeyse bir mırıltı ama tam değil. Bu Regha Alfaları en çok uyurken kibar olurlar. Aslanlar gibi. Parmak uçlarımda yükseliyorum ve odayı geçiyorum. Atmış olduğum kirli kıyafetlerinin altından erkeğin hançerini çıkarıp parmak uçlarımla geri dönüyorum, sonra da kapıyı itiyorum.

"Adın ne?" diyor.

Adımı sikeyim şimdi. Çalışıyorum. "Um, evet. Adım Jewel."

Gözlerini açtı. "Jewel?"

"Mm-hm."

Başını kaldırıyor, hızla göz kırpmıyor, sonra başını tekrar vuruyor. "Sana bu ismi kim verdi?"

"Annem."

"Regha'nın geçmişini biliyor musun?"

"Hayır."

"değil. Söyleyeceğim. Otur."

"Bekleyemez mi?"

"Bir köle olarak hayatınızın çok zor geçtiğini tahmin ediyorum. Bana itaat edersen çok daha kolay olacak."

"Hikâyeyi dinlemek istiyorum ama Beta ailemin bir iş için bana ihtiyacı var."

"Ah. Görev çağırıyor. İzinlisiniz."

"Teşekkür ederim." Kapıyı kapattım.

"Jewel," diye sesleniyor ben ayrılırken ve onu duymamış gibi yapıyorum. Benim türümün işitme ve görme duyuları kötü, koku alma ve dokunma duyuları da zayıf, yani Regha halkınınakilere kıyasla tüm duyularımız zayıf, bu yüzden mazur görülebilirim.

Helor benden sadece beş yaş büyük ve büyüdükçe kaba bir erkek haline geldi. Boyu 1.80'in üzerinde ve eğer Dünya'da olsaydı

banyo kapılarından. Keskin elmacık kemikleri, düz geniş burnu, gereğinden büyük kulak kepçeleri ve kare yüzüyle çirkin bir canavardır. Yine de Beta kadınları onun ayaklarına kapanıyor. Neyse ki ben onlardan biri değilim. Ben bir uzaylıyım; bu nedenle bir Regha dinamiğim yok ve o istediği kadar mırıldanıp feromonlarını salgılayabilir. Beni azdıran hiçbir şeyin kokusunu alamıyorum, yine de etrafımda salgıladığını biliyorum.

Alfa Helor, Tay'dan *ödünç aldığım* altın hançeri inceliyor. Uzun siyah örgüsünün ucunu okşayarak, "İki yüz laro," diyor.

Ona bakıyorum, kırık bıçağın üzerindeki güzel işaretleri, altın muhafazayı, sapındaki mücevherleri gösteriyorum. Hepsi el yapımı. Zanaattan anlamıyor olabilirim ama büyük işçiliği bilirim. Bunu her kim yaptıysa usta bir zanaatkâr, hatta belki de Regha Kralı'nın ta kendisi. "Beş yüz," diye karşılık veriyorum ve biraz geri çekiliyorum, böylece savurduğunda eğilip kaçabiliyorum.

"Bunu nereden buldun?" diye sorar ve hançeri kılıfın içine sokar.

"Ormanda buldum." Tay Betalardan bir şey söylememelerini istedi. Kralın erkeği bir şey istediğinde itaat etmem gerektiğini biliyorum. İtaatsizlik beni öldürtür. Alfa Helor'la başa çıkmak daha kolay çünkü onu tanıyorum. Tay'ı tanımıyorum. İyi birine benziyor. Ayrıca Helor'dan daha iri ve savaşmaları durumunda daha akıllıca bir bahis.

Helor saç örgüsünü omzunun arkasına attı. "Bana yalan söyleme kızım." "Yalan söylemiyorum."

"Kimden çaldın?" "Hiç kimseden!"

"Peki ya tazı?"

"Hangi tazı?"

Ben eğilmeden önce bir el uçuyor. Parmakları boğazıma yaklaşıyor. Ön kolunu kavrayıp tırnaklarımı geçiriyorum ama zırhı kalkıyor, neredeyse parmaklarımı kırıyordu. "Tazı..." Boğuluyorum. "Beni takip ediyor."

"Bunu neden yapsın ki?"

"Bilmiyorum."

Beni sallıyor.

"Yemin ederim."

Alfa Helor beni bırakıyor ve etrafında dönüyor, sonra geniş ofisindeki masanın arkasına geçiyor. Para çekmecelerini açtı. "Bir yirmilik. Bana yalan söylediğin için bunu alıyorsun."

Yüz yirmi laro çok para. Evdeki Alfa erkeğine bütün bir hafta boyunca yiyecek alabilirim ve bana biraz para kalır.

"Teşekkür ederim." Başka ne seçeneğim var ki?

OceanofPDF.com

Tayseer

İyi beslendim ve bakıldım, beklenenden daha hızlı iyileşiyorum. Görüşüm bulanık kalmaya devam etse de her daha iyi oluyor. Adı Jewel kadın, Betaların evindeki kalışımın dördüncü dönemi olduğunu söylüyor. Benimle ilgilenmekle görevlendirildi, ancak her zamanki gibi pazara gitmediğim için bana "ödeme" yapacağını söyledi. Efendilerin ona karşı nazık olmadığını öğrendiğimde, Betalarla kısa bir konuşma yapıyorum. Tüm dişileri kurtaramam ama bu kıza küçük bir iyilik yapabilir ve ömür boyu benim korumam altında olduğunu anlamalarını sağlayabilirim.

Onlara kim olduğumu söylemiyorum ve bir Horde erkeği olduğuma inanmalarına izin veriyorum. Regha'yı yok etmeye kararlı bencil piçlerle ilişkilendirilmem gururumu incitse de, Horde'un dehşeti Betaların ona "bedel ödetmeye" kalkışmaları halinde intikam almaktan korkmaları için yeterli. Benim bakımım ve refahım onun tek önceliği ve bunu anladıklarından emin oluyorum. Ayrıca onlara ödül sözü veriyorum ve tazılarım koku izimi yakalayıp beni bulur bulmaz Ahka'ya doğru yola çıkacağım.

Toplayıcı birliğim beni arıyor olabilir ama sanırım yapacak daha iyi işleri var, örneğin Omega'ları yerleşkeye teslim etmek ya da krala başka bir insan Omega teslim edemedikleri için ölmek gibi. Benim itibarım bir

Koleksiyoncu tehlikede; halkımın hayatı tehlikede. Üç Omega'yı teslim edemedim ve kral Ohala'ya yürüyor.

Kapı çalındı. Beta'nın pantolonunu yukarı çekiyorum ve ayaklarımı botlarımın içine sokuyorum. "İçeri gel."

"Oh hey, ," diyor uzaylı.

Gülümsüyorum. Sesi beni rahatlatıyor. "Kahvaltınızı yemek salonunda yapın. Ben de katılacağım." Elimi uzatıyorum, o da nasırlı eliyle tutuyor ve beni yavaşça evin içinde gezdiriyor. Bulanık bir görüşle masayı ve sandalyeyi kendim bulup oturuyorum ve ölü bir şeyin kokusunu içime çekiyorum. "Taze bir av," sonucuna varıyorum.

"Bu sabah köpeğinle avlandın."

Ona dudak bücktüm. "O benim köpeğim değil. O hain bir tazı. Ona sen mi bindin?"

"Kahretsin, evet, o canavara bindim. Woohoo!"

Hm. Loyo'nun neden ona binmesine izin verdiğini merak ediyorum. Uzaylı bir dişi. Ona aldırış bile etmemeli ve dokunulduğunda ne kadar savunmasız hissettirdiğini görünce, onu tüketmediği ve kolunu bana ganimet olarak getirmediği için mutluyum.

"Hain mi? Bana oldukça sadık görünüyor," diyor.

"Görünüşe göre vahşi şeylerle aran iyi," diye iltifat ediyorum ona. Loyo, Vemlox'a geri dönmek yerine burada kaldı. Kısa bir süre nedenini merak ettim ama önemsiz bir tazı işi olduğu için geçiştirdim.

Önüme bir şey düşüyor ve bunun bir tabak olduğunu tahmin ediyorum. Dudaklarımda yemek . Uzaylının beni beslemesine izin veriyorum, kendi başıma yiyemediğim için değil, çünkü... Nedenini bilmiyorum. Sadece yiyebildiğim için.

Etin tadı damağımda cennet gibi bir tat bırakıyor ve onu nazıkçe beslemekten vazgeçip açlıktan ölmek üzere olan bir erkek gibi eti parçalıyorum. Bitirdiğimde ağzımı siliyorum. "Harika bir akşam yemeği," diyorum ona göz kırparak.

"Biliyorum. Biliyorum. Kahvaltıda yumurta ve peynir var ama dışarıdayız ve elimden gelen tek şey bu."

Bana bakıyor. Çok şirin. Bu uzaylı dişiyi sevdim. Bana Loven'ın Joxi'sini hatırlatıyor. Gerçekten iyi ve sadık bir yaratık. "Hizmetin için seni cömertçe ödüllendireceğim."

"Evet, bu konu hakkında konuşmak istiyordum." "Tabii ki. Anlat bana."

"Hançerini yemekle takas ettim. Kırık olanla."

Biliyorum. "Yerel pazarda, doğru mu?"

"Doğru."

"Onu geri
alacağım."

"Kızmadın mı?"

"Sen fakirsin ve ben bir yüküm. Bana ait olan bir şeyi alıp daha iyi olmama yardımcı olmak için takas etmekle iyi yaptın. Beceriklilik ödüllendirilmelidir. Ayrıca, onu geri isteyeceğim."

"Görüşün nasıl?" diye soruyor. "Konuştuğumuz odaklanma olayını denedin mi?"

"Şimdi deniyorum. Şuraya geç." İşaret ediyorum. Bulanık figürü karşımda oturuyor. Yüz hatlarını belirlemeye odaklanıyorum ama sağ tarafımdaki açık kapıdan gelen ışık beni rahatsız ediyor. "Kapı." Gösteriyorum. "Kapat onu."

Yapar ve tekrar oturur. "Daha iyi misin?"

Homurdanıyorum, sonra kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum, zayıflıklarımın nefret ediyorum, ama onun yanında diğer insanlardan çok daha az. Benim zayıf olduğuma inanmıyor. Daha büyük bir Alfa erkeği görmemişti. Bunu kendisi de söyledi.

"Ne yapıyorum ben?" diye soruyor.

Hareketine odaklanmak için gözlerimi kısıyorum. "Kıpırdanıyor.

Hareketsiz kal." "Hareketsiz kalmak daha önce işe yaramadı," diyor.

"Başka bir şey dene."

İlk olarak elleri görünür. Esnek, soluk ve pençesiz parmaklarla bezenmişler. Bahse girerim kör dişleri vardır. Çoğu kölenin ama bu etobur. Daha doğrusu, hepçil. Zırhım kaşınıyor. Sandalyede sırtımı kaşıyorum ve onu izlemeye devam ediyorum, zaman görüşüm keskinleşiyor. Hareketlere odaklanmak işe yarıyor. Kahverengi saçlarını örüyor ve bitirdikten sonra arkasına atıp dikkatini bana veriyor. *Sonunda* beynim bunu sağlıyor. Alfa olmadığımı ve bir dişinin dikkatini çekemeyeceğimi düşünebilirsiniz. Pfft.

"Bir şey var mı?" diye

soruyor. "Henüz yok."

Sanırım bir kaseyi bana doğru itiyor. "Belki de benim yerime bir nesneye odaklanmayı denemelisin, bilirsin işte, bana."

"Sana bakmayı tercih ederim."

Rahatsızlık. Kokluyorum. En narin çiçek gibi kokuyor ve ben çiçekleri çok severim.

"Boş zamanlarımda," diyorum ona, "çok fazla bakım gerektiren nadir ve hassas şeyleri topluyorum." Omega dişileri. Nadir, narin ve bakıma muhtaç. "Çiçekler gibi. Solup ölmeleri bana acı veriyor, çünkü çoğu zaman onlara gereken özeni gösterecek kadar uzun süre evde olamıyorum."

Uzaylı yine
kıpırdanıyor.
"Kıpırdamadan dur,"
diye emrediyorum.

İtaat ediyor. Olağanüstü hoş kişiliği ve itaat eğitiminin hızı nedeniyle onu yanımda tutmayı, eve götürmeyi düşünüyorum. Bahçelerimle ilgilenebilir. Neden olmasın, anlamıyorum.

Çenesi görünüyor, sonra pelüş kırmızı dudakları, küt kırmızı dili, küt beyaz dişlerinin arasına yerleştirdiği alt dudakta geziniyor. Burnu küçük ve dışarı doğru çıkık. Uzun siyah saçları olan iri yeşil gözleri masaya göz kırparken perde gibi kapanıyor, yanaklarını kırmızıya boyuyor.

Görüşüm geri geldi ve gözlerime inanamayarak gözlerimi kırıştırdım da kırıştırdım. Nefesim kesiliyor, çenem gevşiyor ve açık kalıyor. Şüphesiz, düğüm kafalı kardeşlerimin yaptıklarının stresi ve baskısı nedeniyle, şimdi her yerde insan Omegalar görüyorum.

Başını eğiyor, küçük bir tebessüm ediyor ve kulaklarına vuruyor. "Komik kulaklarım var," diyor, sonra daha da komik olan burnunu kıvrıyor. "Bu tür şeyler hakkında yorum yapmak istersen diye... ya da her neyse. Beni görebiliyor musun?"

Ağzımdan hiçbir şey çıkmıyor. Sesimi kaybettim, beynim cümle kuramıyor. *Merhaba, evde kimse var mı?*

"Tay, iyi misin?" Ayağa kalkıyor ve birkaç adımda yanıma geliyor, sonra nazik bir elini alnıma koyuyor. Bunu neden sürekli yaptığı hakkında hiçbir fikrim yok. Ağzımı kapatıyorum. İyi hissetmek ve alnın ortak noktası beni aşıyor. Şu anda sormak da istemiyorum. Bir de bakıyorum ki bu dişinin göğüsleri, kalçaları ve uzun bacakları var. "Çok uzunsun," diye mırıldanıyorum. Bir Omega için fazla uzun.

"Beş sekiz. Gerçek annem bir modeldi. Altı bir."

Ondan uzaklaşmak için sandalyemi geriye itiyorum. "İnsan. Sen bir insansın."

"Evet!" diyor, heyecanlı görünüyor. "İnsanları tanıyorsun. Sen Tanrı'nın bir lütfusun." Vücudunun sarsıntılı bir şekilde hareket ettiği garip bir şey yapıyor. Bu bir zafer dansı mı? "Neredeler? Bir rozet. Bir mermi. Polisler burada. Uzun bir yol kat ettik ve uzaya çıktık. İnanılmaz."

Başımı eğip onu biraz daha inceliyorum ve derin derin içime çekiyorum. Kokusu bir Omega'ya, hatta bir insana bile ait değil. İki tanesiyle tanıştım ve bu kokuyu tanımlamam için fazlasıyla yeterli. İnsan bir Beta dişisi mi? Olabilir.

Birçok Omega ile tanıştım.

Birçok uzaylıyla tanıştım.

Kralın dizlerinin bağına çözen kadınlarla tanıştım.

Ama onu yanımda tutmak isteyeceğim bir dişiyle hiç karşılaşmadım.

Öncelikle onun bir Omega olmadığından emin olmalıyım. Ayağa kalkıyorum, sanki Ölüm ondaymış gibi etrafından dolaşıyorum ve tökezleyerek odama girip gömleğimi, eldivenlerimi ve çuvalımı arıyorum. Daireler çiziyorum ama hiçbir şey bulamıyorum. Hırlayarak kapıyı ve ağzımı aynı anda açıyorum, havlamaya hazırım. Oradaydı, ellerinin arasında giysilerimden bir demet vardı.

Yine bakıyorum.

I. Yapabilirim. Yapamam. Duramıyorum. Bakmayı. Duramıyorum.

O muhteşem. "Senin dinamiğin ne?" Aptal bir sopayla vurulmuş bebek Alfa gibi mırıldanıyorum. Dudaklarını büzüp sanki anlamıyormuşum gibi başını eğdiğinde, "Açıkla!" diye bağıyorum.

"İnsan." "İnsan ne?"

"İnsan kadın." Geri adım atıyor, şimdi benden korkuyor.

"Hayır, hayır." Başımı sallıyorum. "Bu olmaz. Korkma. Sana zarar vermeyeceğim. Bunu çözeceğim. Geri çekil."

Geçebilmem için kendini duvara yapıştırıyor. Şimdiye kadar gördüğüm en küçük mutfakta burnumu kaldırıp kokuları, özellikle de insan Omega'nın zayıf kokusunu engelleyebilecek olan Beta erkeğinin çiftlik hayvanlarının kokusunu tanımlıyorum. "Yuvan. Göster bana."

"Benim neyim?"

Dönüp ona ters ters bakıyorum ve hemen kendimi kötü hissediyorum. Korkusunun kokusunu alıyorum. Rahatsızlık ve korku Omegalarla özdeşleştirmedığım kokular. Onlar benden korkmazlar. Benim için kayganlaşıyorlar. Başkente yaptıkları uzun yolculuklarda onlarla ilgilendiğim için bana bağlanıyorlar. Doğal olarak. Benim gözetimimdeyken hiçbir şeyden korkmuyorlar çünkü konu Omegalarla başa çıkmaya geldiğinde en yetenekli kişinin ben olduğumu biliyorlar. Bu dişi uzun süre bana maruz kaldı ve bir kez bile sikimin üzerine düşmeye çalışmadı.

Bu nedenle, bir Omega olamaz.

Ama yine de odasını görmek istiyorum. "Uyuduğunuz yer. Lütfen."

"Neden?" Ellerini yumruk yaptı, bu uzun zamandır ilk itaatsizlik belirtisiydi.

En iyisi bu işe bir son vereyim. "Benimle oyun oynama, kızım. Beni hemen odalarınıza götürün."

"Ya yapmazsam?" Nefes nefese kalıyor ve elini ağzına götürüyor. " demek istemedim. Bu ." Evden çıkıyor, bu garip ama onu takip ediyorum.

Bir tazı gibi, bir uzun bacağından diğerine geçerken arkasındaki geniş kalçalara bakmak için kendime izin veriyorum. Beni bir ağıla götürüyor ve solumdaki kapılı köşe ahırını işaret ediyor. "Saman var, yani sanırım yuva doğru. Sadece hiç böyle düşünmemiştim."

Jewel, küçük bir girintinin etrafına dizilmiş samanla birlikte köşedeki ağılda uyuyor. Tüm yuva -ki bu lanet olası bir yuva- bana bir rahmi anımsatıyor. Orada bir dolap var. Aradaki mesafeyi geçip açıyorum. Ayakları için kesinlikle çok küçük olan bir çift bot, bir tilki kürkü palto ve iki tunik, birkaç biblo ve Sam'e ait olduğunu anladığım bir nesne, teslim etmeyi başaramadığım insan Omega.

Tuhaf oval nesneyi cebe atarak bir tunik alıyorum ve Jewel'e geri dönüyorum. "Bunu çuvalıma koy."

Şaşkın bir şekilde orada durur ve bir tunik alır.

"Bu da ne-" Beta erkeği, yüzünde belirgin bir öfkeyle karanlık alana giriyor. Beni görür görmez ifadesini düzeltiyor ve boğazını temizliyor. "Alfa Tay."

"Beta."

"Gördüğüm kadarıyla kendini daha iyi hissediyorsun."

"Gerçekten de."

"Size yardımcı olabileceğim bir konu var mı?"

"Evet."

Beta beklentiyle bana bakıyor. "Bir direk diki."

OceanofPDF.com

Mücevher

Öfke Tay'dan dalga dalga yayılıyor. Koşarak eve dönüyorum ve yırtık pırtık tuniğimi bir çuvala dolduruyorum. Dışarı çıktığımda herkes mutfaktaydı. Betalar masada otururken Tay etraflarında dolaşıp kendi kendine mırıldanıyor. Beni görünce elini kaldırıyor. Bu bir tür dur işareti olmalı, ben de ne olup bittiğinden emin olamadan duvara yaslanıyorum. Adım atıyor, duruyor, tekrar adım atıyor. İtiraf etmeliyim ki, Regha Horde Alfa'sının kendisi gibi görkemli görünüyor ve belli ki onu kızdırmışız. Bu benim için iyi olamaz. Tazıya binip kaçmayı düşünüyorum.

"Alfa Tay," dedi Beta babam. "Bir sorun mu var?" Tay avuçlarını masanın üzerine koyuyor. "Tayseer."

Beta annemin gözleri açılıyor ve yüzlerindeki tüm kan çekilmiş gibi görünüyor. "Tayseer, Ölümsüz Efsane."

Ölümsüz mü? Bu kadar hızlı iyileşmesine şaşmamalı. Ölümsüz bir Alfa erkeği hiç duymadım ama olsun.

"Tek ve biricik" diyor.

"Huzurunuzda olmaktan onur duyuyoruz."

"Uzun sürmeyecek."

Belli ki onun adı sadece Regha halkı için bir anlam ifade ediyor. "Tayseer kim?"

Bana ters ters bakıyor.

Elimi salladım. "Boş . Köpeğini getireyim." "Dur!"

"Ya da kal. O da olur." Duvara yaslanıyorum ve yanağımın çiğniyorum.

Körken onu daha çok seviyordum. Tüm eksikliklerim gözlerden saklıyken, beni olduğum gibi değil de olduğum gibi karşılayabilirdi; zavallı, korkak, pous ile yatan bir köle kız. Lanet yuvadan ya da benden ne beklediğini ya da ne düşündüğünün neden önemli olduğunu bilmiyorum. Her an gidebilir. Buraya geldi, mutsuz varlığını altüst etti ve şimdi gidip görevini yapacak. Bu deliliği onun için geliştirmiş olmam onun sorunu değil. Bu erkeği düşünmeden duramıyorum. Rüyalarımı bile işgal ediyor. Vücudum onun etrafında karıncalanıyor ve hayatımda ilk kez, Regha'da ortaya çıktığımda olduğum çocuk yerine yirmi yaşında bir kadın gibi hissediyorum.

Onu baştan çıkarmayı bile düşündüm. Bu düşünceyle kıkırdadım.

Tay başını bana doğru çeviriyor. "Seni eğlendiriyor muyum, dişi?"

Başımı salladım.

"Devam edebilir miyim?"

Hileli bir soru. "Evet, Alfa." Bunu sevdi. Bunda yanlış bir şey yok. "Pekâlâ o zaman." Betalara döner. "Suçlu bulundunuz

"-bir parmağını kaldırıyor ve korkarım parmakları bitecek

"-Kötü davranmak, istismar etmek ve en de bir Omega dişisini ihbar etmemek."

Beta ailem ona bakıyor.

"Omega nerede?" Ben soruyorum.

Tayseer başını arkaya atar ve kahkahası odaya yayılır.

Üçümüz de şaşkın şaşkın ona bakarken o gerçekten eğleniyor.

"Bir Omega'yı rapor etmemekle ne demek istiyorsun?" diye sordum. "Ben hiç Omega görmedim."

Beta annem bana hançer gibi bakıyor. "Fırsatım varken senden kurtulmalıydım."

Tayseer yüzünde bir gülümsemeyle oturuyor. "Fırsatın varken onu bana ihbar etmeliydin. O fırsat geçti."

"Biz masumuz. Kız bir Omega değil. O bir uzaylı." "İnsan Omegaların gerçek Omega olduğu tespit edildi."

"Ama bilmiyorduk."

Tayseer gözlerini kısar. "Öyle mi?"

"Evet," dedim.

Tayseer bana ters ters baktı. "Sessiz ol."

"Yirmi yaşında," diyor Beta babam. "Belki daha da yaşlı ve eğer bir Omega olsaydı şimdiye kadar ilan etmiş olurdu. Yanılıyorsunuz ve başka bir Alfa'nın bakmasını talep ediyoruz. Deklare edilmemiş bir Omega'yı değerlendirirken bir birimde en az üç Koleksiyoncu olması gerekir."

"Ben senin yargıcınım. Sen suçlusun. Bana bu kız hakkında bilmem gereken her şeyi anlat. Nasıl oldu da bir Omega dişisine sahip oldun?" Elini masaya vurarak masanın çatlamasına neden oldu. "Omegalar krala aittir. Kraldan başka kimse bir Omega'ya bakamaz ama ben gelip bir Beta evinde köle olarak çalışan bir Omega buldum. Siz ikiniz aklınızı mı kaçırdınız?"

"Bu bir insan Beta dişisi."

Tayseer derin bir nefes alıyor, sonra kemiklerimi ürperten bir çingirak sesi çıkarıyor. "Bir Omega'yı tanımlama yeteneğimi sorguluyorsun. Bu anlaşılabilir bir durum. Geçmişteki ve kabul ediyorum ki şimdiki halimle beni zayıf gördünüz."

"Sahtekâr," dedi Beta annem. "Efsane Tayseer senin iki katın büyüklüğünde ve yumruğu kralın kafasından daha büyük. O asla ormanda yarı ölü bulunmaz ve bir köle kız tarafından hayata döndürülmez."

"Omega olan biri." Tayseer oturur ve elini inceler. "Yumruğumun kralın kafasından daha büyük olduğunu mu söylüyorlar? Bunu daha önce duymamıştım ama hoşuma gitti."

Aman Tanrım, bu ne kibir böyle. İnsanlar sanki ben burada değilmişim gibi üçüncü şahıs ağzından kaderim hakkında konuşurken etrafta dikilmekten bıkip onlarla birlikte masaya oturuyorum. Betalar bana dik dik bakıyor ama onları görmezden geliyorum. Eğer Efsane Tayseer benim bir Omega olduğumu düşünüyorsa, hayatım boyunca hazırım demektir. Beni Betaların bana hizmet edeceği Omega yerleşkesine götürecek. Bunu dört gözle bekliyorum. Gitme vakti geldi mi?

"O bir Omega değil," diyor Beta babam. "O beladan başka bir şey değil."

"baş belası, neden onunla uğraşıyorsun?" Tayseer arkasına yaslandı, çingırağı düzenli nefes almaktan daha fazlası. Büyük bir gösteriş meraklısı ve karnımdaki kelebekler bundan hoşlandığını söylüyor.

"Onu bana bir Alfa verdi." "İşte böyle. Bana daha fazlasını anlat."

Beta babam başını sallayarak, "Bu onun hatası," diyor. "Alfa Helor onu tuttuğumuz için bize para ödüyor."

Tayseer gülümsüyor. "Bir Alfa, bir Omega'yı bir Beta ailesine emanet etti. Sence neden onu saklaman için sana para ödedi?"

Beta annem omuz silkiyor. "Çünkü o bir bela ve ondan kurtulmaya yüreği ."

"Onu sana verdi çünkü onun ne olduğundan emin değildi. Onun bir Omega olduğunu ilan etmesini bekliyor. Sonra onu atacak, saklayacak ya da teslim edecek. Benim tecrübelerime göre, onu bir yere kapatır ve yaşayabilir yavrular üretilip üretemeyeceğini görmek için çiftleştirirdi. Eğer iyi bir damızlık bulursa, bedenini sonunda onu parçalayacak olan sayısız diğer Alfaya sunardı. Omegalar ölüm tuzaklarıdır ve bunun bedelini ödeyecek. Bu öğrettiğim ilk ders. İkincisi ise asla birine dokunmamaktır." Eldivenli ellerini kaldırıyor. "Bu yüzden koruma giyiyorum."

Ama o bana dokundu. Ona hayatımdaki tüm erkeklerden daha fazla dokundum. "Dokunmak yok "un ne demek olduğunu bildiğini sanmıyorum. Yine de bu konuda bir şey söylemiyorum. Beta aileme "Başım belada değil," diyorum. "Benden istediğiniz her şeyi yaptım."

"Sen belasın ve hırsızlık yapıyorsun," diyor Beta annem. "Ayrıca, evimizde devriye geziyorlar."

"Kimin var?" Tayseer soruyor.

"Yerel Alfalar."

"Devriyede kaç kişi var?" "İki."

Tayseer homurdanıyor. "Bir çift Alfanın beni çoktan öldürmeye çalışması gerekirdi." Eğiliyor ve üst dudağını kaldırıyor. "Neden kimsenin beni öldürmeye çalışmadığını biliyor musun?"

Başımı sallıyorum.

"Çünkü canlarım, benim Horde olduğuma inanıyorlar ve Horde'u destekliyorlar. Neden mi? Çünkü Horde Alfa ve kardeşim herkesin bir Omega almasına izin verdi." Çıkışa yöneliyor ve parmaklarını şıklatıyor. Kapıyı açtığı anda geri dönüp soru sorarcasına bana bakıyor. "Ben aradım."

Masanın etrafından dolanıp odayı geçiyorum. "Ne

zaman?" "Az önce."

"Kaçırdım."

Parmaklarını tekrar şıklatır. "İşte. Ben aradım."

Betalar bizi dışarıda, Sycol'un tenimi ısıttığı yerde takip ediyor. Gökyüzü daha koyu mor, bu da Regha'da bulutlara denk geliyor. Ben bile yağmurun kokusunu alabiliyorum.

Pous'ları toplamaya
gidiyorum. "Omega,"
diyor Tayseer.

En son yağmur yağdığında, pazardan eve geç dönmüştüm ve bir yavru pou kaçmıştı, ben de gecemi onu arayarak geçirdim. Sonrasında sıırıslıklam olmuş ve soğuktan titreyerek üç süre yatakta kaldım.

"Omega." Tayseer kelimeyi daha güçlü söylüyor.

Arkamı dönüyorum.

Bana bakıyor. "Nereye gidiyorsun?"

"Pous'u toplamaya."

"Buradaki işin bitti."

"Ben hâlâ buradayım ve birinin bunu yapması gerekiyor."

"Kesinlikle." Parmaklarını şıklatıyor, sonra açıklığın ortasına doğru yürüyor. Onu takip ediyorum ama durduğunda sırtına çarpıyorum. Alnımı ovuşturdum. Ahh. Özür dileyerek, ona yan gözle bakmak için kenara çekiliyorum. Havayı kokluyor, burnunu oynattıkça çingırağı giderek artıyor. Etrafında dönüyor ve Betalara hitap ediyor. "Omega'nın güvenliğini sağlayan erkeğin sürüsünde kaç tane Alfa var?"

Beta annem başını kaşıyor. "Şehirdeki her genç Alfa." "Bu bana hiçbir şey anlatmıyor. Kaç tane olduğunu sordum."

"On bir," diyorum.

"Teşekkür ederim canım. Bir Omega'yı koruma yeteneğimi sorguladığınıza göre, itibarım tehlikede. İnsanların benim mükemmel kararlarımı sorgulamasından hoşlanmıyorum. Bir gösteri yapmak ve iyi ismimi korumak zorundayım."

"Yeteneklerinizi sorgulamıyorum,"

diyorum. "Sorguluyorsun."

"Hayır."

"Sessiz ol, kadın. Beni köy merkezine götür."

Kim bu erkek ve Tay'a ne yaptı?

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Mücevher

Ayrılmadan önce, ben erzaklarımızı toplayıp sırtıma yüklerken Tayseer çimenlerin üzerinde bekliyor. Beni yükten kurtarıyor ve çuvalları omuzluyor.

Etrafta köpeğini arıyorum. " nerede?" Tay omuz silkiyor. "Sahibine geri döndü sanırım."

Sahibinin Horde olduğunu tahmin ediyorum ve onu sormuyorum. "Beta babam neden bir direk dikiyor?"

"Böylece karısı onu buna bağlayabilir."

"Ben gerçek bir Omega , biliyorsun."

Ormanda uzun adımlarla yürüyor ve ben de ona ayak uydurmak için koşuyorum. "Sessiz ol dişi. Yürüyüşe çıkıyoruz. Doğa çok güzel, değil mi?"

Uzun ağaçları, kuşları ve etrafta koşuşturan küçük hayvanlarıyla ormanın kendine ait bir kalbi var. "Amerika Birleşik Devletleri'nde bu vadinin tamamını milli park olarak adlandırırız."

"Birleşik Devletler bir gezegen mi yoksa bir ülke mi?" Tayseer uzaklaşıyor, bir gorin alıyor, dikenlerini koparıyor ve beklediğim yere dönüyor. Onun yaklaşmasıyla karnımdaki kelebekler çıldırıyor ve başımı kaldırıp siyah gözleriyle göz göze geliyorum. Orada, derinliklerinin ötesinde hiçbir şey görmüyorum ve eldivenli parmakları kulak mememe dokunduğunda bir ürperti hissediyorum. Beyaz çiçeği saçıma sıkıştırıyor.

Kulağımın arkasından, sonra ben orada kızarmış ve rahatsız bir şekilde dururken uzaklaşıyor.

Parmaklarını şıklatıyor.

Gözlerimi deviriyorum ve ona yetişmek için acele ediyorum. Onu köyümüzün merkezindeki olaylara götürmemi söylemişti, ama nereye gittiğini biliyormuş gibi yürüyor, bu yüzden büyük gorin çalısının yakınındaki kestirme yolu kaçırdığında, yön sorup sormayacağını merak ederek hiçbir şey söylemiyorum. Saatlerce yürüyoruz ve en yakın kasabadan önce bir açıklığa ulaşıyoruz. Tayseer başını eğiyor. "Burası Velleyville."

Oh, biliyor. "Gerçekten de," diye alay ediyorum onunla.

"Senden beni köy merkezine götürmeni istemedim mi?"

"Bütün zaman boyunca önümde yürüdün. Nereye gittiğini biliyor gibiydin."

Gözleri açılıyor, kırışıyor.

Tatlı tatlı gülümsüyorum. "Alfa," diye ekliyorum.

"Avuç içim kışına inmek için kaşınıyor. Bana dönüş yolunu göster."

"Aradığınız Alfa bugün burada." "Ah.

Mükemmel içgüdülerim var."

Kıs kıs gülüyorum.

"Evet, Omega?"

"Hiçbir şey, Alfa."

Açıklıktan önce ormanın kenarında durup bir süre bekliyoruz. Tay'ın neden oyalandığını bilmiyorum ama birazdan yağmur yağacağını ve Beliz'in moteline bir oda bulsak iyi olacağını düşünüyorum. Yağmurun ilk damlaları elime çarpıyor. "Bardaktan boşanırcasına yağacak."

"Farkındayım."

"Yağmur yağarsa daha fazla büyüyeceğimizi mi sanıyorsun? Çünkü size söylemeliyim, artık büyümenize gerek yok."

Yüzünde küçük bir gülümseme belirir. "Sence yeterince büyük

müyüm?" "Mm-hm."

"Seni tek başıma koruyabileceğimi mi sanıyorsun?"

"Mm-hm."

"öğrenmenin tek bir yolu var." "Bir, iki, üç" diye sayar, sonra parmaklarını şıklatır.

Alfa Helor sağ tarafımızdaki ağaçların arasından çıkıyor, onu ormandan jaguar gibi fırlayan birkaç Alfa takip ediyor. Hava artık kokmuyor

Yağmurun değil, erkeklerin bedenlerinden yayılan saldırganlığın kokusunu alıyorum. Bu kokuyu, bir kış, domuz yağı ve kır çiçeği yapraklarından nasıl sabun yapacağımı nihayet bulduğumda yaptığım sabun kadar net alıyorum.

"On iki Alfa, canım," diyor Tay. "Sayıya dikkat et." "Not edildi."

Kasabada bir korna çalıyor ve insanlar kasaba duvarlarının dışına dökülüyor. Birisi kasaba halkını bir Alfa dövüşü olacağı konusunda uyarmış olmalı ve şimdi herkes ve komşuları izlemeye gelmiş. Çocuklar kasaba duvarlarına tırmanıyor ve ben onaylamayarak başımı sallıyorum. Umarım duvarların tepesinde otururken dikkatli olurlar.

Tayseer elimi tutuyor ve on iki Alfanın etrafımızı sardığı bir açıklığa ulaşana kadar beni kendisiyle birlikte çekiyor. Bazıları silahlı, diğerleri zırhlarını giymiş ama hepsi kendinden emin görünüyor. Neden olmasınlar ki? Onlar bir sürü, Tay ise yaralarından hâlâ iyileşmekte olan bir erkek. Siyah gözlerinde ihtiyaçla bana bakıyorlar. Kalbim dakikada bir mil atıyor. Belki de gerçekten bir Omega olduğuma inanıyorlar.

Alfa Helor öne çıkar. "Sahtekârlar benim şehrimde hoş karşılanmaz."

"Siz bir köyün Alfa'sısınız," diye düzeltiyor Tayseer. "Evinizin nüfusu bir kasaba olarak adlandırılmayacak kadar az."

"Nesin sen, kütüphaneci mi?"

Alfalar kıkırdar ve ellerini esnetirler.

"Zeki olsaydınız," diyor Tay onlara, "kralın Koleksiyoncularının eğitimle başladığını ve bunun da kraliyet kütüphanesinde geçirilen uzun zamanı içerdiğini bilirdiniz. Bir kütüphanecinin sözlerinden alınmadım."

"Bir köle çaldın," diyor Alfa Helor ve boynunu kırıyor.

"Bir köle için hayatını riske atmaya istekli olman aptalca. Yani ya aptalsın ya da onun köle olmadığını çok iyi biliyorsun."

Alfa Helor sırtıyor. "Kız ilan edilmemiş ve benim."

Alfalar Tay konuşana kadar gözlerini ondan ayırmıyorlar. Çoğu bana bakıyor ve bilmesem ağızlarından salyalar akıyormuş gibi görünüyorlar. Hepsi benim bir Omega olduğumu düşünüyor, yoksa bunu yapmazlardı. Tayseer haklı. Bir köle için neden uğraşırlar ki? En küçük Alfalardan bir çift -ki hala futbol defans oyuncularını büyüklüğündeler- sağımda tartışmaya başlıyor.

Alfa Helor onlara ters ters bakıyor ama kısa süre sonra dikkatini bana verip yaklaşıyor.

"Onlara bak," diyor Tayseer bana. "Neler yapabileceğine bir bak."

"Ne?"

"Tehdide dikkat etmiyorlar. Omega kedisi gözlerini kör etmiş ve bu yüzden ölecekler."

Tayseer elimi bırakıyor, bir çift küçük olana doğru koşuyor, kollarını uzatıyor, sıçırıyor ve kulaklarımda çınlayan bir savaş çılgılığıyla boyunlarına vuruyor. Kafaları geriye fırlıyor ve yere yuvarlanıyorlar.

Bön bön bakıyorum.

Onları öldürdü. Zırhlarını dikme şansları bile olmadı.

Şokum kısa sürdü ve omzunun tozunu alan ve "Güzel gösteri, değil mi?" diyen Tayseer'in arkasından koştum.

"Sen delisin."

"Diz çöken herkesi bağışlayacağım," diye ilan eder. "O benim," diyor Helor.

Alfalar Tay'a saldırıyor. Onların gelmesini beklemiyor, kendini ceset yığınının içine atıyor. Çingiraklar çalıyor, erkekler ağlıyor, boyunlar kırılıyor, zırhlar yırtılıyor, kan yüzüme sıçırıyor ve ben iki cesedin arasına çömelip bir Alfa'nın on Alfa'ya karşı savaşmasını dehşet içinde izliyorum. Zümrüt yeşili uzaylı cesetlerinden oluşan bir yığın ve tepelerinde yumruklarıyla onlara vuran bir erkek var, yüzü bir hayvana benziyor, dişleri serçe parmağım uzunluğunda, gözleri cehennem çukurlarından daha koyu.

Erkek yığını hareket etmeyi bırakır.

Tayseer cesetlerin üzerinden atlıyor, sonra eğilip bir kolu tutuyor. Bir erkeği dışarı sürüklüyor. Bu Alfa Helor'dur, zırhının göğüs zırhları gitmiş, göğsü ortaya çıkmıştır. Üç erkek yığının altından sürünerek çıkıyor ve ormana doğru koşuyor. Tayseer Alfa Helor'u sürüklüyor ve bir elini avuç içi yukarı bakacak şekilde uzatarak uzaklaşıyor. Parmaklarını şıklatıyor.

Ona yetişmek için koşuyorum ama ondan ve sürüklediği cesetten uzak duruyorum. "Nereye gidiyorsun?" diye soruyorum.

Tayseer bana cevap vermiyor. Onun yerine kanlı parmağını ağzına sokup ıslık çalıyor. Önüme bakıyorum, insanlar şehrin kapılarını açıp bizi surların içine alıyorlar, Tayseer kalabalığın önünde durup etrafına bakınıyor. "Beni dinliyor musunuz?"

Alfa Calias öne çıkıyor. Geniş bir ailesi ve birkaç Beta eşi olan yaşlı bir erkek. Neredeyse burayı onlar yönetiyor. "Sen de kimsin?"

"Tayseer."

"Koleksiyoncu Tayseer mi?"

"İşte o."

"Kasabamda Omegalar olduğuna inanmak için bir nedeniniz var mı?"

"Hayır."

"Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Bu" -Helor'u tekmeliyor- "hançerimle takas edilmiş olabilir. Onu geri istiyorum."

Calias Tayseer'den erkeğe, sonra da bana bakıyor. "Ona bakma!"

Alfa Calias'ın bakışları yeri buluyor.

Tanrım. T-canavarına yaklaşıyorum. "Helor'un hançeri takas ettiğini nereden biliyorsun?"

"Çünkü onu savaş alanında bulamadım." "Evinde olabilir."

"İşte burada."

"Kokusunu alabiliyor musun?"

Tayseer yan gözle bana bakıyor. "Tabii ki hayır." "Peki nereden biliyorsun? Gerçekten merak ediyorum." "Çünkü ben de öyle yapardım."

"Doğru. Ama bu insanlar sen değilsin. İşte," diyorum. "Bırak yardım edeyim. Millet," diye bağıyorum. "Üzerinde güzel işaretler olan bir hançer arıyoruz. Altın kılıflı. Sapında mücevherler var. Kırılmış."

"Sapında Regha'nın İncisi," diye düzeltiyor Tayseer.

"Pekâlâ millet, onu duydunuz."

Kalabalık bize yaklaşıyor, mırıldanıyor ve bazıları daha önce hiç görmediklerini haykırıyor.

"Ne sattın?" diye sorar. "Bir yirmi."

Helor'a bakar. "Bir yirmi, hm?"

Kasabanın Alfa'sı ellerini kaldırır ve insanlar sessizleşir. "Hançerini bulmak için kasabayı arayacağım. Sana söz veriyorum. Senin için yapabileceğim başka bir şey var mı, Alfa Tayseer?"

"Bunun için bir direk diken. Henüz geri alınmamış hançerimin değeri beş bin larodan fazla."

"Bıçak kırılmıştı," diye fısıldıyorum. "Peki ya diğerleri?" diye soruyor yaşlı Alfa.

"Diğerleri mi?" Tay soruyor, görünüşe göre kafası karışmış. "Sahadaki diğer Alfalar."

"Yılan onları gölgelerde selamlasın." Toplu nefes alma.

Tayseer başını sallıyor. "Yoluma çıkan herhangi bir Alfa ölecektir. Ben görevdeyim.

Hepinize teşekkür ederim. Krala misafirperverliğinizi anlatacağım."

"Gece kalacak mısınız?" Alfa Calias kaka yutmuş gibi bakarak soruyor. Gülümsüyorum.

"Evet," diyor Tay.

"Sanırım kızla birlikte." Calias sanki T-canavarının gazabını kapılarına getirmişim gibi bana ters ters bakıyor. Getirmedim. Tay bu şekilde doğdu.

"Gözlerini kaçırma Alfa," diye bağırıyor Tayseer. "Seni öldürmekte tereddüt etmeyeceğim."

OceanofPDF.com

Tayseer

İlan edilmemiş bir Omega, Beta gibi görünür, Beta gibi kokar ve Alfaların yanında genellikle Beta gibi davranır, bu yüzden kasabadaki çoğu Alfa benim sorumluluğumu rahatsız etmeyecektir. Şu andan itibaren Omega yerleşkesine varana kadar onun yanından ayrılmaya ya da yalnız dolaşmasına izin vermeye niyetim yok.

Bu açıdan, Omega kokusunun olmaması benim lehime.

Ancak, kral beyan edilmemiş bir Omega'yı yerleşkeye almayacaktır. Bir insan Omega topladığım için, koku veya diğer tanımlayıcılar olmadan onu dinamiğine ikna etmek daha da zor olacak. Bir Koleksiyoncu sadece bir ölüm tuzağıyla seyahat etmekle kalmaz, aynı zamanda yerleşkeye ulaşmadan önce Omega dinamiğinin açık olduğundan emin olmak zorundadır. Sadece yuvalandığı yere ve içgüdülerime dayanarak, ilan edilmemiş bir uzaylı Omega topladım, bu da yerleşkeye ulaştığında ya kızışmış ya da kızışmaya yaklaşıyor olması gerektiği anlamına geliyor. Koleksiyoncu olmayan Alfalar arasındaki yaygın inanışın aksine, biz iffetli değiliz. İffet benim yaptığım bir seçim, çünkü uzun bir hayat yaşamak ve kendimi terk edemeyeceğim bir Omega amının içine hapsetmemek istiyorum.

Bir Omega yerleşkeye giderken kızgınlık dönemine girerse, acı çekmesine izin vermeyiz. Hiçbir Koleksiyoncu bir Omega'ya bağlılık geliştirmedeği sürece bu kaba ve gereksizdir. Sürü halinde seyahat etmemizin sebebi de bu.

üç ya da tercihen dört Koleksiyoncudan oluşmalıdır. Yalnız bir Alfa ve Omega bir çift oluşturur ve kendine bir Omega edinmenin cazibesi kendini gösterecektir. Herkes benim iffetli olduğumu bilir ve birliğimdeki görevlerini de bilirler. Eğer bir Omega kızışırsa, ona hizmet etmekle onları yükümlü tutmaktan mutluluk duyarım. Bir Alfa'nın bağlandığına veya paylaşmaya isteksiz olduğuna dair herhangi bir işarette, önlemleri kendi ellerimle alırım.

Bir Beta kadın bize bir masa ve tek bir büyük yatak bulunan dar bir odayı gösteriyor. Bayat hava boğazımı gıdıklıyor ve odanın karşısına geçip bir avucumu duvara vuruyorum. Duvarda gezinirken kan lekeleri oluşuyor ve pencereyi açıyorum. Ciğerlerime temiz hava giriyor. Masaya doğru yürüyorum ve arkasına oturuyorum.

"Oda hoşunuza gitti mi?" diye soruyor Beta dişisi, bakışları yerde.

Omega "Hayır," derken ben de aynı anda "Evet, çok güzel," diyorum. Neyin güzel olduğuna dair algısı kendisine yapılan muameleden etkilenmiş durumda ve bu durum şimdi değişecek.

"İki odam daha var," diyor Beta dişisi.

"O sadece huysuz," diyor Omega. "Boş ver onu."

Başımı sallıyorum. "Bu gecelik bu kadar yeter, Beta. Bana küçük bir iyilik yapabilir misin?"

"Evet, Alfa. Her şeyi yaparım."

"Uzaylı dişiye iyice bakın. Beden ölçüsünü nasıl gerekiyorsa öyle ölçün. Ona seyahat için kabul edilebilir en iyi kıyafetleri getirin, yani güzel ama rahat bir şeyler. Ve bir kraliçeye uygun tek bir kıyafet."

"Bir kraliçe mi?"

Beta'nın gözleri fincan tabağı gibi.

Regha'nın kraliçesi yok. Bu insanlar neden Omega topladığını düşünüyor? Lanet varisler için tabii ki. Gah, her şeyi açıklamak zorundayım. "Evet, canım." İç çekiyorum. "Kral bir kraliçe almalı, sence de öyle değil mi?" Cevap vermesi için durakladım ama sadece başını salladı, ben de devam ettim. "Bu yüzden tüm Omegaları toplamalı, onları korumalı ve ona seçtiği birini sunmalıyız. Hayır mı? Kıyafet, tercihen bir elbise ve güzel ayakkabılar, saçları için taraklar ve hayal bile edemeyeceğim diğer kadınsı şeyler, onu krala sunacağım zaman için. Bir Omega gibi görünmeli, Ahka'ya giderken benimsediğim bir şey gibi değil. Yeterince açık mı?" Birliğim olmadan tek başıma çalışmak zorlayıcı oluyor. Bunların hiçbirisi için endişelenmeme gerek yok, bu yüzden benimle yarı yolda buluşmaları için bir not gönderiyorum. Yolculuk uzun, Omega Regha'dan değil ve Loven'ın casusları, bencil kalleşler

Jewel'i benden çalmak için pusuda bekliyorlar.

"Evet, Alfa."

"Tüccara Alfa Tayseer'in sadece en iyisini istediğini söylediğinizden emin olun." Notu yazdıktan sonra kapıda duran Beta'nın yanına geçip ona uzatıyorum. "Bunu bir tazıya bağlayın ve hayvanı binicisiz olarak Ahka'ya gönderin."

Beta yaklaşıyor, kokluyor.

Geri çekiliyorum. "Kaldığım süre boyunca hamamlarınızı temizlediğinizden emin olun. Sorusu olan?"

Beta'nın gözleri donuklaştı. Evet, Omega'yı baştan çıkarmak için feromon salgılıyorum ve ayrıca odadaki bayat hava yüzünden. "Dağılabilirsiniz." Kapıyı kapatıyorum ve Omega'yı yatakta otururken buluyorum, yüzünde acı dolu bir ifade var. Feromonlarımı kokluyor ve muhtemelen tahrik olmuş hissediyor. Sikim seğiriyor. Ancak o zaman mekanizmamı Betaların evinde bıraktığımı fark ediyorum. *et Tayseer, devam et.* "Rahatsız görünüyorsun. Uyarılman doğal ve memnuniyetle karşılandı."

Yüzü kızarıyor ve iki elini bacaklarının arasına koyup bacak bacak üstüne atıyor. "İşemem lazım."

Oh. Keşfedilmemiş bölge. Genel olarak, israf eden bir türle fazla zaman geçirme şansım olmadı. "Kukunu tutmak işemeyi engeller mi?"

Gülüyor. "Gitmem gerekiyorsa, gitmeliyim."

Kapıyı kaydırarak açtım. "Beta! Geri dön." Masada, yerleşkede bir atık odası hazırlamamı söyleyen bir not daha yazıyorum.

Adım sesleri geliyor ve Beta dışı geri dönüyor. Ona notu veriyorum, sonra elimi Omega'ya uzatıyorum ve gelmesi için evrensel bir işaret olarak parmaklarımı şıklatıyorum. Jewel eldivenli elimi tutuyor ve ben de onu koridorun sonuna, normalde banyoların olduğu yere götürüyorum. Beni boş ve az ışıklı bir oda karşılıyor. Birinde su bulunmayan üç banyo. Giysilerim arkamda hışırdarken israfımızı ve yıkanmamızı organize etmenin en iyi yolunu düşünüyorum. *Sakın bakma!*

Çok geç. Jewel yanımdan geçip gidiyor ve ben her şeyi görüyorum. Alfaların uğruna ölmesi gereken bir popoya uzanan uzun bacakları, zarif omuzlarla pürüzsüz bir sırta uzanan küçük beli. Bir sıçrayışta banyoya atlamadan önce bol saçlarını başının üstünde toplamaya çalışırken boynunun yumuşak kıvrımını görünce dişlerim zonkluyor.

Yere bakıyorum.

Aletim yıllar süren uykudan ve zorla bekarettten kalktı. Hançerimi sattığı için şanslıyım. Kendimi gözümünden bıçaklamak isterdim. Belki ikisini de

Gözler.

Omega bir inilti çıkarıyor, sonra su sıçırıyor ve ben yukarı bakıyorum. Hay sikeyim. Ben. Islak, su damlacıkları ona yapışmış, düşmek istemiyor. Ama düşüyorlar. Oh, nasıl da düşüyorlar.

Damla damla damla.

Orada durmuş bana bakıyor. "İçeri gelmiyor musun?"

Gözlerimi, burnumu, kulaklarımı ve vücudumu, kesinlikle vücudumu örtmek isteyerek boğazımı temizliyorum. Bu da bana kendim için yeni kıyafetler sipariş etmediğimi hatırlatıyor. Üzerimdekiler yırtık, kanlı ve kirli, tam da insan Omega'nın göğüslerine, sert meme uçlarına, karnının ortasındaki küçük deliğe ve bacaklarının arasındaki kıllara bakarken hissettiğim gibi. Bakışlarım orada kalıyor. "Kıl var."

"Tamam." Tümseğini örtüyor. "Tıraş olmalıyım ama... senin de bildiğin gibi tıraş takımı alacak imkanım yok."

"Beta!" Bağırıyorum ve ayak seslerini dinliyorum. Beta köşeden başını ve bana hamamın kapısını kilitlemeyi unuttuğumu hatırlatıyor. Kendimde değilim ve Ahka'ya olan uzun yolculuğumu sürdüreceksem kendimi yeniden düzenlesem iyi olacak.

"Tayseer?" diye sorar Omega. "Kızı sen çağırdın, hatırladın mı?"

Emekli olmalı mıyım? Bu saçma düşünce dizlerimin çözülmesine neden oluyor. Devrilmemek için onları kilitliyorum. Koleksiyoncular nadiren yaşlanırlar ve ben de birimlerimde bulunan birkaç iyi koleksiyoncuyu öldürmeden önce erken emeklilik için krala dilekçe verdim. Tüm dilekçelerim onaylandı. Kralın benimkini asla kabul etmeyeceğine şüphe yok.

"Tay. Beta'yı aradın," diyor Omega tekrar ve gözlerim onunkilerle kilitleniyor.

"Neden aradığımı hatırlamıyorum," diyorum. "Sen hatırlıyor musun?" Jewel başını sallıyor. "Bir bakım seti kullanabilirim."

Beta dışısı kapıdan, "Tesisimizde bir kuaförümüz var," diye yanıt veriyor.

"Seni şehre ben gönderdim," dedim.

"Ben gidiyorum!" diyor Beta. "Gidiyorum."

Topuklarımın üzerinde dönüyorum ve kapıyı kapatıyorum, orada biraz oyalandıktan sonra alnımı sert taşla vuruyorum. Bir, iki, üç kez.

"Kafanı boşaltmak ister misin?" Jewel soruyor. "Evet."

"Vurmak işe yarar mı?"

"Son derece." Ellerimi yumrukluyorum, pençelerimin avuç içlerimi delmesine, kan akmasına izin veriyorum ve bana ülkeme ve kralıma karşı bir görevim olduğunu hatırlatıyorum. Bu çok güzel Omega'yı kimsenin onu hayvanlarla birlikte uyutamayacağı yerleşkeye sağ salım teslim etmek. Başboş bırakılsaydı, o on iki alfa kızışıp onu öldürebilirdi. Omegalar bir sürüye hizmet eder, ama on iki erkekten oluşan bir sürü çok fazladır. Toplanmamızın ikinci sebebi de bu. Yirmiye yakın Alfa'nın yaşadığı küçük bir kasabada bir Omega bırakılamaz. Kızgınlık dönemine girdiğinde birbirleriyle kavga edip öldürecekler ya da sürüler oluşturup onun için rekabet edecekler. Kızgınlık döneminde vücudunun kölesi haline gelecek ve bu da sağlığı üzerinde ciddi sonuçlar doğuracaktır. Onu içten içe parçalayacaklar ve sonsuza dek gebe kalamayacak hale getirecekler.

Omegaları korumak için onları bir Toplayıcılar ordusunun duvarları koruduğu yerleşkeye getiriyoruz. En güçlü olarak hayatta kalmak için, halkım bir dişiyi paylaşmak zorunda. Kanun böyle. Bağ kurmak dikkatsizliktir ve sayımızı azaltır.

"Buraya gel, huysuz. Bakalım bir yerin incinmiş mi?"

Bu nazik (ve güzel) Omega beni ya öldürecek ya da daha güçlü yapacak.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Mücevher

Tamamen giyinik olan Tayseer diğer banyoya yöneliyor. "Lütfen orada yıkanmayın," diyorum. İğrenç. "Neden olmasın?"

"Burayı boşa harcadığım bir yer olarak kullandım."

Kenarda durup berrak suya bakıyor. "Banyo atıklardan arındırılmış. Mikroplar hızlı çalışır."

"Biliyorum ama yine de iğrenç."

Tayseer kıkırdar ve botlarıyla eldivenlerini fırlatıp . Tamamen giyinik bir şekilde içeri giriyor. Ellerimi banyomun kenarına dayayıp gömleğini ve pantolonunu çıkarışını izliyorum. Sırtındaki yaralardan sızan kanı görmezden gelerek dönüyor ve pençeli göğsüne bakıp nefes nefese kalıyorum. "Bir şey yok," diyor ve dirseklerini banyonun kenarına dayayarak arkasına yaslanıyor. Gözlerini kapatıyor, derin derin nefes alıyor.

Tayseer'de inanılmaz derecede erkeksi bir şey var ve ona gün boyu bakabilirim.

Kapı kayarak açıldı ve beni bakışlarımdan uzaklaştırdı. Beyaz üniformalı iki kadın Beta içeri girdi, birinin elinde tıbbi bir kit, diğerinde ise bir bakım kiti vardı.

"Benim adım Eliya," diyor tımarcı. "Bu da kız kardeşim Elisey, kasabanın şifacısı."

Tayseer eliyle şifacının ona yaklaşmasını işaret ediyor. Eliya bana doğru yürüyor ve banyomdan çıkıyorum, bacaklarımın arasındaki saçlara bakınca kendimi biraz garip hissediyorum. Ekipmanlarını yere sererek, "Ne kadar kısa seviyorsun?" diye soruyor.

"Kafamdaki saçlar gibi değil," diyorum.

Kafası karışmış bir şekilde yukarı bakıyor.

Tayseer, "Saçlar kesilsin," diyor. "Seyretmek için. Sonra ne istersen onu yaparsın."

Kralın izlemesi. Umarım o zamana kadar tekrar çıkmaz, bu yüzden kıza başımı salladım ve elimi uzattım.

Ona bakıyor.

"Ben hallederim," diyorum.

"Olduğun yerde kal ve bacaklarını aç Jewel," diyor Tay. "Hadi şu işi ."

Isı yanaklarıma tırmanıyor. Betalar kıkırdıyor. "Komik

bir şey mi var?" diye soruyor.

Şifacı geri adım atıyor. Ondan korkuyor. Elleri titriyor.

"Aww, hırlamasına aldırmayın," diyorum. "Biraz huysuz ama gerçekten tatlı bir erkek." Bacaklarımı açtım ve konuşmaya devam ettim, rahatsızdım çünkü daha önce hiçbir kadın mahrem yerlerimi tımar etmemişti ve edeceğimi de hiç düşünmemiştim.

Tayseer bana hançer gibi bakıyor.

Kıbarca gülümsüyorum ve yarasının sarılmasını

izliyorum. Beta şifacı, "Alfa, sorabilir miyim?"

diye soruyor.

"Yapabilirsin." Onun başını okşar.

Parmağıma dokunuyorum. Ona bu kadar yakın olmak zorunda mı? Neredeyse onun kucağında oturuyor.

"Sahada on iki Alfayı yenen sensin." "Bu bir soru değil," diye mırıldanıyorum, sonra dudaklarımı birbirine sıkıştırıyorum. Neden Omzunu mu okşuyor? Orası yaralı değil. *Yaraları kapat, sürtük, ve git.*

Tayseer "kaşlarını" kaldırır, sonra Beta'ya bakar. Devam

ediyor. "Neden zırhını dikmedin?"

"Çünkü buna gerek yoktu."

Bayılıyor. Beta'm çalışmaya devam ediyor. Neden ben iyi olanı alıyorum da o azgın olanı alıyor? Bu o. Tayseer. Muhtemelen ona feromon atıyordur, oysa ben bir işim.

"Sorduğum için özür dilerim," diyor şifacı. "Ama zırhını döktüysen ve bağlı Horde Alfa gibi onu dikemiyorsan, bazı bitkisel alternatifler uygulayabilir ve yeni zırh oluşturmaya yardımcı olup olmayacağına bakabilirim. Kullandığımız ilaç bu-"

Hangi bağlı olan? Ne dökülmesi?
Tayseer gülüyor. "Ben bir Koleksiyoncuyum." "Evet, Alfa. Farkındayım."

"Öyle olduğunuzu sanmıyorum, yoksa zırhımı çıkardığımı düşünmezsiniz."

"Kız kardeşim" -bakımcı Beta ilk kez konuşuyor- "zeki ama insan ilişkileri konusunda yetersiz. Kelimeleri ağzından kusuyor. Onu affet, iyi kalpli Alfa. Gücendirmek istemedi ve sen de bize kendini haklı çıkarmak zorunda değilsin."

"Alınma canım," diyor Tayseer. "Bir savaşa girdiğimde, ilk yaptığım şey rakiplerimi nasıl hareket ettiklerinden, boyutlarından ve zırhları dikilmişse plakaların kenarlarındaki rengin derinliğinden başlayarak değerlendirmektir." Karnına dokunuyor. "Özellikle yumuşak kısımların etrafındaki plakaların rengi."

Her iki Beta da çalışmayı bırakır ve dinler.

"Renk ne kadar açıksa, Alfa o kadar zayıftır."

Tayseer zırhını kaldırıyor. Her yeri koyu zümrüt yeşili. Meme uçlarını dikleştiriyor ve dilimi kuru dudaklarımın üzerinde gezdiriyorum.

Zırhı düşürüyor.

"Kralın Horde'u katledeceği doğru mu?" diye soruyor Beta şifacı. "Evet."

"Komşumun oğlu Horde'da. Harika bir çocuk." "Çocuk değil," diye düzeltiyor Tayseer.

"O bizim için bir çocuk."

"Kasabada hizmet veren başka Alfalar var mı?" "Üç tane daha."

"Hangi birim?"

"Tüm Horde'lar." Beta şifacı çenesini kaldırıyor. Gururlu. Horde'u duymuştum, hatta bir keresinde kasabadan geçtiklerini görmüştüm. Güçlü savaşçılar oldukları söyleniyor ve yaklaşan savaş söylentileri herkesi tedirgin ediyor.

"Kardeşlerimin hepsi Horde," diyor Tayseer.

"Bunu herkes biliyor. Kimin yanında duracaksın?"

Tayseer sorar. "Regha'nın yanındayım."

"Kral o zaman."

"Kral."

Şifacı sırtına doğru ilerliyor ve Tayseer oturuyor, siyah gözleri benimkilere kilitleniyor. Çıplak olmama ve kadın vücuduma kafamdakiler dışında tüm tüylerimi yok edecek ağda ve kremler sürerken yayılmış olmama rağmen, onun bakışları benim yüzümden ayrılmıyor, ama benimkiler onunkilerden kesinlikle ayrılıyor. Karşımda, şekillendirmek için yıllarını vermiş olması gereken karın kaslarının üzerinde parlayan sarı dövmeleleri olan bir Regha tanrısı var.

"Gördüğünüzü beğendiniz mi?" diye soruyor.

Gözlerimi tekrar yukarı kaldırıyorum ve cevap vermek için ağzımı açıyorum. "Evet, Alfa," diyor Beta.

Kulaklarını çekeceğim!

Tayseer banyoya atlıyor ve Beta şifacıyı orada çömelmiş, daha fazla mühürleyici sürmeye hazır halde bırakıyor. Başını sallıyor, nefes alıp veriyor ve üzerimde çalışan kız, "Beni feromonlara boğuyor ve ben çoktan kapıldım. Yılan merhamet et. Al." Bana mavi bir tüp uzattı. "Üçüncü gün uygula ve en azından bir tur boyunca gözeneklerinden kıl çıkmasın."

Neden beni bir yıl boyunca kel bıraktığını soramadan hamamdan koşarak çıkıyor. Diğer Beta kalıyor ve tüm ıslak çıplak erkek ihtişamıyla banyodan fırlayan Tayseer'e bakıyor. "Dağılabilirsiniz."

Ayakları yere yapışmış gibi. Kesinlikle ağzının suyu akıyor. "Dışarı!"

Dişi sanki biri ona tokat atmış gibi sarsılır ve gözlerini kısar. "Dikkat çekmek istemiyorsan feromon salgılamamalıydın."

"Koku sana göre değil," diye kestirip atıyor.

"Yetişkin çocuklarla çiftleştim." Bütün malzemeleri unutarak topuklarının üzerinde dönüyor. Ama henüz işi bitmemişti ve ben onun dehşetinin tadını çıkararak gülümsüyorum. Ayrılmadan önce kapıya doğru döndü. "Çok yaşa Horde!"

Gözlerimi büyütüyorum, sonra ne yapacağını görmek için Tayseer'e bakıyorum.

Başını sallayarak kapalı kapıya bakıyor. "Bu taşkınlığı için onu cezalandırmam gerekecek."

"Hayır, yapmayacaksın." Kremleri yıkamak için havuza geri dönüyorum. Güzel kokuyorlar, biraz annemin kullandığı vanilyalı parfüm gibi. Pou sabunumu özlüyorum. Eskiden saçlarıma sürerdim.

"Affedersiniz?" Tayseer gözlerini kapıya dikerek söylüyor.

Dışarı çıkıyorum ve kollarımı ovuşturarak titriyorum. "Bunu yapmak zorunda değilsin.

kandırıp sonra da utandırdığın için üzgün." "Niyetim bu değil."

"Öyle bile olsa, affedebilir ve unutabilirsin." Tabii ona karşı bir hamle yapmazsa. O zaman onu bir direğe kendim bağlarım. Ama bunu söylemem.

Tayseer bana bakıyor. "Yaptığın şey bu mu?"

"Ne?" Kahretsin, hava soğuk. Etrafta havlu arıyorum. Buldum. Odayı geçip dolabı açıyorum, iki beyaz havlu alıp birini omzuma atıyorum. Diğer havluyu da vücuduma sararak geri yürüyorum ve Tayseer'e çarpıyorum. Başını eğdiğinde yukarı bakıyorum ve kolları bana dolanıyor, sırtımın küçük kısmına dokunuyor. Avuçlarımı kaldırıyorum ve ben ona dokunamadan, çıplak tenine dokunulmasını istemediğinin açık bir işareti olarak zırhını dikeyyor. Durmadım. Avuçlarımı ön kollarında, devasa pazularının üzerinde gezdiriyorum. "On iki erkek için zırha ihtiyacın yok, ama şimdi ihtiyacın olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Şimdi her şeye ihtiyacım var."

Bana tuhaf tuhaf bakıyor. Daha iyi bilmesem, beni öpmek isteyebilirdi. Ben daha iyi biliyorum.

"Yine de bu bana yardımcı olmayacak," diyor. "Bir Omega'ya karşı asla dokunmamaktan başka bir savunma yoktur." Havlumu toparlıyor ve biraz daha eğiliyor. Parmak uçlarımda yükselirsem onu öpeceğim. Ben bunu yapmam. Bir erkeği nasıl öpeceğimi bilmiyorum, bu yüzden kendimi utandırmayacağım. Beni çoktan öpmesi gerekirdi.

"Senin için çıldırmadığıma ve bana dokunmana bolca izin verdiğime göre, benim için hâlâ umut var. İsrâf etmek ister misin?" diye soruyor.

"Sabahleyin."

"Hadi geri dönelim."

Yine de hareket etmiyor ve beni kendine çekiyor. Kocaman aleti göbeğimi dürtüyor, kendi kişisel erkek cennetimin kollarına hapsolmuş durumdayım. diken diken oluyor, karnımda kelekler uçuşuyor ve amımın uyarılmayla nabzının attığını hissediyorum.

Tayseer'in burun delikleri genişliyor ve göğsünden gelen tıkırtı bir mırıltıya dönüşüyor. "Az önce benim için mi ıslandın?"

"Hayır."

Tekrar nefes alıyor, yakışıklı yüzüne bir gülümseme yayılıyor. Gülümseyen bir Tayseer güneş gibi parlar. Bütün gün ona bakmak istersiniz ama bakamazsınız çünkü sizi kör edeceğini bilirsiniz.

"Benim için ıslandın."

"Tamam, belki biraz. Bu konuda konuşmak zorunda değiliz."

Başımın üstünü öpüyor, orada oyalanıyor. Bir şey söylemesini bekliyorum. Tayseer sessizce mırıldıyor. İstedığı zaman çıkardığı tehditkâr çingirak sesinden çok farklı olan bu sesi duymak için yanağımı göğsüne yaslıyorum. Beni de yanına alarak sallanıyor ve ayaklarını bir iki santim oynatıyor. Kafam karışıyor, yerimde kalıyorum ama o ayaklarını oynatmaya devam ediyor. İşte o zaman Tayseer'in dans etmek istediğini anlıyorum.

OceanofPDF.com

Tayseer

Büyük Yılan bedenimi bu Omega'dan sıyrıp odamıza dönmem için bana güç veriyor ve orada uyku düzenimden en iyi nasıl kaçınabileceğimi anlamaya çalışıyorum. Tatlı, sevimli, güzel -böyle düşündüğüm için beni kahretsin- bir Omega ile bir odada yalnız kalmak beni bağlanmaya teşvik ediyor. Dört Koleksiyoncudan oluşan bir birimde bu bir sorun değil. Muhafız olarak tazılarla seyahat ediyoruz ve Omegaların istedikleri gibi yuva yapabilmeleri için beş çadır ve bol miktarda yiyecek ve battaniye de dahil olmak üzere erzakla doluyuz. Omegaları besliyoruz, onlar için mırıldanıyoruz, onları sonuna kadar besliyoruz ki onları teslim ettiğimizde rahat olsunlar ve bize güvensinler.

Geceleri dinlenirken, tek bir merkezi çadırın etrafına dört çadır kuruyoruz ve biz sırayla Omega'yı korurken köpekler de kampı koruyor. Ama mesafemizi koruyoruz, böylece ne onlar ne de bizden biri asla bağlanmıyor. Teslim ettiğimiz Omega'ların çoğu ayrıldığımızda ağlar. Başlangıçta ayrılık gözyaşları acı veriyor ama yüzlerce Omega teslim ettim ve iş kolaylaştı. Loven'ın haberi bana ulaşmadan önce yeni Toplayıcıları eğitiyordum ve döngüler halinde yeni dişiler toplamaya çıkmamıştım. Yoldaki bir Omega ile başa çıkma konusundaki pratik eksikliğim bunu gösteriyor. Seçtiğim iffetli yol da bunu gösteriyor.

Kendimi kadınların yumuşaklığından, uyarılmalarının kokusundan ve feromonlarımı salgıladığımda burunlarını sevimli bir şekilde oynatmalarından mahrum bıraktım ve şimdi aletim patlayabilir. Kendimi serbest bırakmalıyım ve tercihen yatmadan önce, Omega'yı kızışmaya ikna etmem gerekecek, böylece krala sunulduğunda kokusu tam çiçek açmış olacak.

İnsan Omegaları Regha Omegalarından farklı kokar. Sadece sıcaktan önce ve sıcakta koku güçlüdür. Bu bilgiyi Cyan ve Sam'e dayandırıyorum, ikisi de insan, ikisi de kızgınlıkları burnumda uzun süre yanan Omegalar. İnsan Omegalar güçlü bir çiftleşme kokusu üretebiliyorlar ve bunun karşılığında Alfalar da onlara bağlanıyor.

İnsan Omegaları da Regha Omegalarından daha yumuşaktır, bu da bende bu Omegayı sıkma isteği uyandırıyor. Onu küçük kağıt kesiklerinden korumak istiyorum. Bu ihtiyaç doğal ve daha önce de bu dürtüyle başa çıkmıştım. *Ne zaman?* Beynim tedarik ediyor. Şu an hatırlayamıyorum ama eminim hatırlamışım.

Odanın içinde Omega dudaklarını büzer ve etrafına bakınır. "Sanırım havlunun içinde uyuyacağım."

Yavaş hareket eden Beta lanet kıyafetleri teslim etmedi. Tüm evren bana karşı. Tüysüz, yumuşak ve çıplak Omega önümde duruyor ve talimatları bekliyor. Ne söylersem yapacak. Kendimi onun içinde ya da üzerinde serbest bırakabilirim ve o da benim ilgimi kabul edecektir. Onun bu yönünü seviyorum. İtaat, nezaket, mizah. Onun için bir sürü alfayı savaştırır. "Sen gerçekten Regha'nın bir mücevherisin."

Kırmızı yanaklarını
kaplıyor. Yüksek sesle mi
konuştum? "Teşekkür
ederim."

Korku. Benim neyim var böyle? Benim sorunum Omega amcığı. Ben tehlikede miyim? Olamam. Geri çekilip kendimi toparlıyorum. "Beta!" Ayağımı vurarak bağırlıyorum.

Jewel dudağını çiğniyor. "Mağazaların bu saatte açık olduğunu sanmıyorum."

"Geç mi? Geç değil." Pencereyi kaydırarak açıyorum ve sonbaharda Sycol' bakıyorum.

"Eğlenirken zaman uçup gidiyor."

Pencereyi kapatıp duvara yaslanıyorum ve uzun bacaklarının dolaba ulaşana kadar odanın içinde ilerleyişini izliyorum. Birkaç battaniye alıp yere seriyor, sonra bir tane daha alıp dolabı kapatıyor. Yatağa döndüğümde onu köşede kıvrılmış buluyorum.

"Yatağı alabilirsin," diyor.

"Biliyorum." Üzerine oturdum ve yüzümü fırçaladım. En azından onun tahrik edici kokusu gitmiş, bu da hayatımı kolaylaştırıyor. Gerçi o kadar da kolay değil. Koku çiçek açmalı, gittikçe güçlenmeli, tam bir ipucu yakalamışken azalmamalıydı. Benim uyarılmam onunkinden daha güçlü kokuyor. Onu kendime bağlamadan cesaret edebildiğim kadar çok feromon salgılıyorum. Yanıt vermiyor ve bu beni rahatsız etmeye başlıyor.

Ayağa kalkarak dolaptan tüm battanileri çıkardım, yatağı yastıklardan arındırdım ve ona uzattım. "Sanki bir Alfa'ya hazırlanıyormuşsun gibi yuva yapmanı istiyorum."

Jewel oturuyor, saçları göğüslerinin üzerine düşüyor. O kadar güzel ki, ona zar zor bakabiliyorum. Regha'nın Mücevheri'nin kralın hazinesindeki diğer inciler arasında öne çıkması gibi o da öne çıkıyor.

"Ne yani... Bütün bunlardan bir yatak yapmamı mı istiyorsun?" "Omega şeyini yap," diyorum ona.

" bu, Tay. Bir Omega olduğumu sanmıyorum."

"Beni sorgulama," diye çıkıştım.

"Tanrım, çok . Bir saniye önce dans ediyoruz, bir saniye sonra sinirli ve soğuksun."

"Ben dans etmem." Belki biraz hareket etmişimdir.

"Cehenneme kadar yolun var."

"Cehennemdeyi

m." "Öyle mi?"

"Evet."

"Cehennem ne olduğunu bilmiyorsun," diyor ve bana sırtını dönerek köşeye doğru ilerliyor.

Sanırım kovuldum. . Aklımdaki bu değildi. Tüm durum kontrolümden çıkıyor ve onu kızdırmak yerine dizginlemem gerekiyor. "Omega, geri dön," diye emrediyorum.

"Uyuyorum."

"Omega," diye uyarıyorum. "Benimle oyun oynama." Hiçbir şey söylemiyor ve şimdi onu dilsiz yaptım. "Beni yuvana davet et."

"Cehenneme git."

"Bunu bütün gece yapabiliriz ya da şimdi yapmanı istediğim şeyi yapabilirsin."

"Tanrım." Sırt üstü dönüyor ve ince bacağını dizinden büküyor, battaniye düşüyor ve yumuşak bir uyluk ortaya çıkıyor.

Üzerine çıkma dürtüsüne karşı dişlerimi sıkarak ayağa kalkıyorum, havlumu çıkarıyorum ve sikimi tutuyorum. *Oh evet, lanet olsun.* Nihayet. Dudaklarımı yalıyorum ve kendimi okşuyorum, gözlerim Omega'da. Dudakları ayırık, bakışları sikimde. Uyarılmışlığının kokusu olmasa da dikkatini çekmiştim. "Beni koklayamaz mısınız?" diye soruyorum.

"Salgıladığın feromonlar mı?" Bir kafa sallama. "Farklı bir koku almıyorum. Alfalardan pek bir koku almıyorum, en azından Beta'lardan aldığım gibi."

Hm. Belki de koku alma duyusu bozulmuştur. Feromon salınımı bir Omega'ya dokunmadan yapabileceğim bir şey. Uyarılmalarını sağlarım ve Omega amından damladığında kokusunu alırım ve beyan edilmemiş bir Omega'nın gerçekten bir Omega olduğunu doğrularım. Daha önce beyan edilmemiş bir Omega topladığım tek bir vaka oldu ve o da aklımdan çıkmadı. On sekiz yaşındaydı ve ben ona ulaştığımda genç ve artık ölmüş Alfalar zavallı kızın üzerinde tepiniyordu. Onu kurtardığımda hayata zar zor tutunuyordu ama yine de üremeye hazırdı. "Bacaklarını aç."

Birbirlerinden ayrılıyorlar, böylece battaniye ortaya düşüyor. Amını göremiyorum, görmek zorunda da değilim ama yine de battaniyeyi çekip yatağa oturuyorum ve Omega amını net bir şekilde görebiliyorum. Pembe, dudakları var ve aletimin girmekten zevk alacağı küçük bir deliği var. Amcığın neye benzediğini biliyorum, sadece sikimi bir tanesinin içine daldırmayı hiç bu kadar istememişim, kendimi çiğ çiğ çekip derisini soyacağım. "Kendine dokunmak için iznin var."

Jewel başının altına bir yastık koyuyor, böylece ben bacaklarımı açıp ağır taşaklarımı tutarken beni izleyebiliyor, gözlerinde Omega sıcaklığının siyah derinliklerini arıyor. Hiçbirini bulamayınca onun için mırıldanıyorum ve nefesindeki kesikliği, yanaklarındaki kırmızı rengi ve dudaklarını ayırıp içine dalan yumuşak parmaklarını fark ediyorum. Kuru olması gereken kanalın içinde ve dışında hareket etmiyorlar çünkü onun lanet olası uyarılmışlığının kokusunu alamıyorum. Ama bekleyip izliyorum, bu uzaylı dişiye ve içine değil, yarık deliğinin üstüne nasıl dokunduğuna hayranım. Amının üstünü ovuyor ve bunu yaptığında sırtı kavisleniyor, büyük göğüsleri yukarı kalkıyor ve bir eliyle kendini tutuyormuş gibi kavriyor.

"Tay," diye fısıldıyor.

Bana böyle hitap etmesine neden izin verdiğimi bilmiyorum. Bana Tay deme ayrıcalığını geri almalıydım, ama yapamam, çünkü onun aksanlı Reghan'ında adım müzik gibi geliyor. Ve görünüşe göre dans ediyorum.

Ben onun kıpırdanışını izlerken Omega acı çekiyormuş gibi sızlanıyor, battanilyeler etrafını sarıyor, deliği bana doğru açılıyor, beni davet ediyor, yoksun aletimin onu doldurması için yalvarıyor.

"Bu şekilde gelemem," diye itiraf ediyor ve elini çekiyor.

"Ne gibi?" diye soruyorum, sesim kısık, düşüncelerim günlerdir bu pis kokulu odada kilitli bir şekilde seviştiğimiz için bedenlerimizin karmakarışık bir karmaşası. Kendi çıkmaya çalışıyorum, kendimi onun üzerinde kızıştırmamaya çalışıyorum ve bu yüzden mastürbasyon yapmayı bırakıyorum ve onu oturmuş, bacaklarını davetkar bir şekilde açmış bulmak için zihnimi temizliyorum. "Kendimi boşaltamıyorum. Nasıl yapılacağını hiç öğrenemedim."

"Kurudun mu?" diye sordum. Beni görmek Omega'yı kızıştırmaya yetmeli. Bu kadar zor olmamalıydı. Yılan beni test mi ediyor? cehenneme, Yüce Efendimiz. Krala olan sadakatimi test etmek için en kötü zamanı seçtiniz.

Omega başını sallar. "Düşündüğünüz kişi olduğumu sanmıyorum. Yine de beni köye geri göndermemenizi rica ediyorum. Başkentte yolumu bulurum."

Bu Omega beni öldürüyor.

Dizlerimin üzerine çöküyorum ve onun yuvasına doğru sürünüyorum, işgal etmemem gereken bir yere. Bacaklarının arasında diz çöküyorum. "Herhangi biri için sertleştiğimi düşünmene alındım."

"Alındın mı?"

"Son derece." Dişlerimi sıkıyorum, bacaklarına dokunmak istiyorum. Uzun ince formuna uzun zamandır hayranlık duyuyorum ve elimi durduramıyorum. Avucumu ayak bileğine yerleştiriyorum, önce küçük şeyi çevreliyorum, sonra baldırının, dizinin ve uyluğunun yumuşak derisinin üzerinden geçip orada duruyorum, arayışından başımı kaldırıyorum. Omega'nın nefesleri kesik kesik geliyor ve duyma yetisinin iyi olduğunu bildiğimden daha yüksek sesle mırıldanıyorum. "Dönüşümler boyunca pek çok dişi topladım. Seni tanıdığım birkaç zaman diliminde bana dokunmayı, dans ettirmeyi, mırıldanmayı, mastürbasyon yapmayı ve öldürmeyi başardın. Söyle bana Jewel, sence bir Alfa Toplayıcı Omega olduğuna inanmadığı biri için tüm bunları yapar mı?"

Diğer elimi kalçasına koyuyorum. Kalçalarını hissetmek bağımlılık yapıyor.

Bana baktığında, dudaklarını ayırıp yaladığında ama cevap vermediğinde, bacaklarını çekiştirerek vücudunun benimkinin altına kaymasını sağlıyorum. "Seviyor musun?"

Jewel yüzümü tutuyor ve yeşil gözbebekleri büyüyor, sonra tekrar küçülüyor. Kısa bir uyarılma belirtisiydi ama gördüm. Gülümsedim. "Cevap ver bana." Başımı aşağı doğru çekiyor ve bir Omega'ya bu kadar yaklaşmamam gerektiği halde ona izin veriyorum.

"Beni öpersen inanırım," diyor.

"Diğer kızlar gibi hissetmeyi bırakacak ve harika olduğuna inanmaya başlayacak ?"

Yutkunuyor. "Evet."

"Bana söz ver. Çünkü bu Koleksiyoncu'nun el kitabında yok."

OceanofPDF.com

Mücevher

Ben onun siyah gözlerinin derinliklerine hapsolmuşken, Tayseer bir erkeklik ve kas kütlesi olarak üzerimde geziniyor. Başını aşağı çekmeme izin veriyor ama mesafeyi kapatmıyor. Gururum var. Ayrıca beni yerleşkenin kapısına bıraktığında ya da kral beni bir Beta olarak görüp köye geri gönderdiğinde kesinlikle kanayacak bir kalbim var.

Tayseer yıllar boyunca kaç kalp kırdı? Eminim çoktur.

Yine de bunun onun tarafından kasıtlı olarak yapıldığını düşünmüyorum. Kadınların onun hakkında ne hissettiğini kontrol edemez ve daha da kötüsü, seksi ya da çekici olmaya çalıştığına inanmıyorum. Sadece kendisi gibi davranıyor, görevi beni teslim etmek olan sert bir erkek gibi. Kendine güvenini ve nezaketini karşı konulmaz buluyorum, Tayseer'in yaşadığım iki gezegende gördüğüm en yakışıklı erkek olduğundan bahsetmiyorum bile.

Bileklerimi kavradı. "Ellerini saçlarında birleştir. Hareket ." Sonra beni kalçalarımından tutup yere yatırıyor. Bacaklarımı daha da ayırıyor. Başparmaklarıyla amımı aralıyor. *Uh-oh*. Aynı öpüşme frekansında olduğumuzu sanmıyorum. Tayseer belimden eğilip yarığımı yalıyor, sonra yukarı bakıyor.

Gözlerimi kocaman açarak
ona bakıyorum. "Gerçekten
de kuru."

Dirseklerinin üzerine çöküyor, başparmakları amımı keşfediyor, çatallı dili klitorisimi okşuyor. Ellerimi başına koyuyorum, sonra geri çekiyorum çünkü dokunulmaktan nefret ediyor.

"Meraklı." Klitorisime tekrar vuruyor. "Tanrım, evet."

"Bahçeme çiçek ekerek geçireceğim uzun bir ömür gibi inandığım her şeyi riske atarak, eğer bunu yaparsam, adımla çağrılmak isterim. Tanrı değil."

"Evet, Alfa."

"Tay yapacak." Dudaklarını klitorisimin etrafına sarıyor ve emiyor, dili hızlı vuruşlarla klitorisimi gıdıklıyor, başparmağı girişime bastırıyor ama içeri itmiyor. Saçlarımı avuçlayıp tutunuyorum, kalçalarımı kaldırıyorum ve başparmağı içeri kayıyor, aşağı bastırıyor. Gözlerim başımın arkasına yuvarlanıyor, amımın duvarları titriyor ve karnımdaki basınç oturup bacaklarımı yüzünün etrafında kenetliyorum. Tay yüksek sesle mırıldanıyor. Ağzı titriyor ve orgazmım beni çığlık attırıyor. Amım saniyeler değil dakikalarca kasılıyor ve bu sırada Tay hiç durmuyor. Klitorisimi emiyor, başparmağı hâlâ içeride ve ben boşalmaya devam ediyorum.

Aniden durdu, bedenimi kendi bedeniyle kapladı ve enseme kavradı. Dilini ağzımın içine sokuyor. Dünyamı sarsan bu tutkulu Alfa erkeğine ayak uydurmaya çalışırken içimdeki sıvı ısı dışarı taşıyor.

Beni bırakıyor ve vücudum hala titrerken ayağa kalkıyor.

Bacaklarımın arasına bakıyor ve iki parmağını amımda gezdiriyor. Parıl parıl parlıyorlar. Onları bana gösteriyor, sonra biraz daha am suyu topluyor ve yüzüne sürüyor.

"Kendini öpülmüş say."

Tayseer

"Çiçek mi ekiyorsun?"

Gözlerimi açtığımda gülümseyen bir Omega'yla karşılaşıyorum; uzun bir bacağını kalçamın üzerine atmış, iri göğüslerini göğsüme bastırıyor. Saçlarımın uçlarını ince parmaklarının arasına alıyor, örmeyi bitiriyor, sonra ucunu deri bir iple sarıyor ve bir fiyonk yapıyor. "İşte böyle." Örgümü sırtımdan geçiriyor, sonra güzel yeşil gözlerini benim siyah gözlerime kilitliyor.

Ben dilsizim.

"Ne tür çiçekler?" diye soruyor.

"Etin Reg, Omega."

"Öğleyi çoktan geçti."

Aletimin durumunu kontrol ediyorum. Kuru ve sert, ama Omega'nın amının derinliklerinde değil. Küçük merhametler. Tecrübelerime göre, merhametler uzun sürmez, özellikle de bir Alfa erkeğin altında bir Omega varsa. Ama ben sıradan bir Alfa değilim. Ben Tayseer'im ve ülkem adına yapmamam gereken her şeyi yaparak kendim için kazdığım çukurdan sürünerek çıksam iyi olur.

"Beni yukarı çıkarabilir misin?"

Onu tuttuğumu fark etmemiştim. Yanıma dönüyorum ve o da kalkıyor. Gitmeden önce üzerimi battaniyeyle örttü, beni yatırdı ve

Başım. Şaşkınlıktan aptallaşmış bir halde, kapıdan çıkarken uzun bacaklarına bakıyorum. Yüzümü fırçalıyorum ve yüzümdeki Omega amcığı kokluyorum. Dudaklarımı yalıyorum. Mmmm.

Omega'nın odadan çıktığını fark etmem tam bir on yılımı alıyor. Yuvasından sıçrayarak kapıya ulaşıyorum, bir şey unuttuğumu düşünerek duraklıyorum. Ne olduğunu hatırlayamıyorum. Kafamı duvara vuruyorum. "Düşün Tayseer, seni Omega takıntılı orospu çocuğu." Evet, kıyafetlerim.

Etrafımda dönerek yatağı, dolabı ve dağınık yuvasını arıyorum. Hiçbirini bulamayınca bir havluyu ortama sarıyorum ve o zaman anlıyorum. Omega'm odadan çıplak çıkmıştı.

Kapıdan fırlayıp koridora koştum ve banyoları kontrol ettim. Omega yok. Aceleyle geri dönüyorum, sağa dönüyorum, merdivenlerden aşağı atlıyorum, kendi ayaklarıma takılıyorum ama düşmüyorum -bazı yetenekler hâlâ korunuyor, teşekkürler Yılan- giriş holünü geçiyorum ve Sycol'ün tenimi ısıtmadığı dışarı çıkıyorum. Artık sıcak hissetmek konusunda endişelenemem. "Omega!" Bağırıyorum.

Ön merdivenlerden aşağı, deli erkek gibi yürüyorum. İnsanlar yolumdan çekilmiyor çünkü insan yok, gürültü yok, sadece sokaklara ara sıra bırakılan hayvan atıklarının iğrenç kokusu var. Ne oluyor lan? Önceden dolu olan kasaba Reghan'lardan yoksun. Kasabanın merkezini kontrol etmek için ana yoldan aşağı koşuyorum. Devrilmiş tezgahlar ve kıyafetlerle dolu bir pazar beni karşılıyor. Burada kimse yok, hayvanlar bile. Sanki insanlar kaçmış gibi görünüyor. Merkezin ortasında, bir direğe bağlanmış olan Alfa Helor'un yanına gidiyorum. "Merhaba," diye selam veriyorum.

"Siktir git."

"Herkes nerede?"

Gülümsüyor. "Solda."

"Evet, dahi. Neden ve nerede?" "Beni

aşağı indir, sana söyleyeyim." "Hiç

şansın yok."

"Çok yakında senin arkadaşılığından hoşlanacağım." Gülüyor.

"Omega!" Yürümeye devam ediyorum, her vitrini, masaların altını, tüccar çadırlarının içini kontrol ediyorum. Evlere girdiğimde açık boş dolaplar, yapılmamış yataklar ve masaların üzerinde yemek artıkları buluyorum. İyi Yılan. Sanki onlar... Duraksıyorum. Kralın ordusunda bu tür kirli işler için eğitilmiş sadece bir birim var. Regha halkının diğerlerinden daha çok korktuğu bir birim. Evden çıkıyorum ve Alfa Helor'un direğine tırmanıyorum.

Duvar. Vadi çadırlarla kaplı. İnsanlar kasabanın dışında ticaret yapıyor.

Aşağı inip beklemeye başladım.

Sanal pençeli bir el kalbimi kavlıyor. Onu parçalıyor ve duygularımın gücüne karşı tökezliyorum. Onu benden çaldılar. Bulanıklığımda, önemli olan tek şeyi unuttum: Omega ve onun güvenliği. "Horde!" Hepsini öldüreceğim.

"Bu öğleden sonra yavaşsın, değil mi?" diyor bir ses.

Hırlayarak etrafımda dönüyorum ve bölgeyi tekrar tarıyorum. "Dışarı çık, korkak.

Seni aramak zorunda bırakma

beni." "Yukarıya."

Dreikx'in gemisinin alçaldığını görmek için gözlerimi kaldırıyorum. Omega'nın amını öpmeye daha az takıntılı olsaydım, Sycol'un tenimi ısıtmadığını fark ederdim ve bunu engelleyen bulutlar değil, gezinen bir Telean gemisi olduğu için. Benim efsanevi bir gaflet. Kralıma bir iyilik yapacağım. Kendi direğimi dikeceğim, ona tırmanacağım ve ipleri bağlayacağım, böylece enerji harcamasına gerek kalmayacak.

"Yuh," diyor Dreikx bir çeşit hoparlörden.

Dreikx ve hırsızlar lejyonunu kahvaltı niyetine yiyeceğim. "Bu vesileyle, Jewel'a en ufak bir şekilde bakan tüm erkeklere meydan okuyorum. Eğer bir sürü olursa, ister dört ister kırk erkek olsun, meydan okuyorum. Yılan şahidim olsun, hepinizi öldüreceğim."

Gemi iniş için hazırlanıyor. Görünüşe göre kafamın üstüne inecek. Geriye doğru motele yürüyorum, sonra girişte durmak için birkaç basamak tırmanıyorum. Havadaki bir vınlama toprağın yükselmesine neden oluyor ve bir tüp iniyor, sonra kalkıyor. Kardeşim Loven orada duruyor, siyah hain gözleri benimkilere kilitlenmiş. "Tayseer."

"Loven."

"Barış için geldim."

"Tüm Horde'unla gel."

Loven sırtıyor. "Yerinde olsam bana meydan okumazdım. Artık eşleşmiyoruz."

"Hiçbir zaman ."

Gözleri kısılmış, dişlerini sıkıyor. "Barış," diye tükürür.

"Bunu söylemek sana acı veriyor mu?"

"Öyle olduğunu biliyorsun."

"Omega'mı bana geri ver. Sonra konuşabiliriz."

O tsks. "Omegalar hakkında konuşurken iyelik zamirleri kullanmayın."

Bunu yaptığımı fark etmemiştim. İyi noktaya değindin. "Siktir , Loven." "Konuşmak istiyorum."

Duvar da Horde erkeklerinden oluşan bir ordu beliriyor. Yüzlerce olmalılar. İçlerinden biri taşların arasına bir Horde bayrağı sıkıştırıyor. Tazı amblemi esintide dalgalanıyor.

"Fethetmeye geldin," diyorum. Kralın peşinden gidiyor, artık bir yerde kralın ona gelmesini bekleyemiyor. Buna şaşırmadım. Loven onun güçlü yanlarını, yani Horde'un hareket ettiğini, baskınlar yaptığını ve bir yerde oyalanmadığını biliyor. "Ahka üzerine yürüyorsunuz."

Loven başını sallar. "Senin için geldim kardeşim."

"Beni alabilirsin." Kollarımı kaldırıyorum. "Omega'yı yerleşkeye teslim ettikten sonra."

Loven gözlerini deviriyor ve bana doğru yürüyor. Zırhım kaşınıyor, ancak Loven'inki aşağıda olduğu için yükselişini bastırıyorum ve sadece bu da değil, sanki ben yokmuşum gibi yanımdan geçiyor.

"Geliyor musun?" diye omzunun üzerinden fırlatır.

"Deli misin sen?" Onu motele kadar takip ettim.

"Evet."

"Omega nerede?"

"Muhtemelen mutfakta. Yumurtaları kızartıp, senin habersiz kışın için kahvaltı hazırlıyorum. Bunu nasıl yaptığını hep merak etmişimdir. Böyle bir pislik gibi davranarak onların dikkatini nasıl çekiyorsun? Tanıklık etmeliyim." Karnı gurulduyor.

"Sen kızarmış yumurta yemiyorsun." Ben kızarmış yumurta yemem.

"Şimdi yapacağım." Loven personel odasına doğru ilerliyor, ben de ona yetişiyorum. O daha hızlı yürüyor, ben de hızımı artırıyorum. Aramızdaki her şey bir rekabet. Mutfaka ilk kim varacak? Kızarmış yumurta kokusunu takip edip köşeyi dönüyoruz ve açık kapının ardındaki ocağı gördüğümde koşmaya başlıyorum.

Topuklarımın üzerinde, Loven bana çelme taktı, sonra yanımdan koşarak geçti.

Duvar dan sekiyorum ve tam kapıya yetişiyorum. Omuz omuza, kapı pervazlarının arasına sıkıştık. Ona bir tokat atıp mutfaka giriyorum; dehşete düşmüş bir Omega elinde spatulayla duruyor, bakışları yanımdaki Loven' kayıyor. "Etin Reg, Alfa."

Onu selamladığını duymayınca başımı ona doğru .

Loven manzaranın tadını çıkarmakla meşgul olduğu için bir şey söyleyemiyor. Omega'mın ıslak saçları başının üstünde dağınık bir şekilde toplanmış. Bu da gösteriyor ki

Yüzünün özellikleri, keskin elmacık kemikleri, pelüş dudakları, küçük şımarık burnu, komik kulakları ve kıpkırmızı bir yüzün üzerindeki iri yeşil gözleri. Bulduğu tunik bir çocuğa ait olmalı, çünkü kalçalarının üstünü zar zor örtüyor. Sonunda bana baktı. "Kimseyi bulamadım ve acıktım."

"Gözlerini yere dik, Loven," diye emrediyorum.

Jewel ocağa geri dönüyor ve spatulayla tavadaki yumurtaları karıştırıyor. "Bir sürü yemek var," diyor.

"Teşekkür ederim Omega," diyor Loven.

"Bana ve sadece bana hitap et," diyorum ve bir sandalye kapıyorum. Masanın üzerinde kırıyorum. Bir tane daha, sonra bir tane daha, sadece iki sandalye kalana kadar. Biri benim için, biri de onun için. İşareti alıyor ve masanın bir ucuna oturuyor, ben diğer ucuna park ediyorum, Omega hala kahvaltısıyla uğraşıyor.

"Omega'n yalınayak, kardeşim."

"Yani?"

"Derileri incedir ve kolayca kesilebilir." Yerdeki tahta yığınının işaret ediyor. Bu Omega'nın yanında başka bir Alfa'nın olması beni deli ediyor. Loven'ın burada olması beni bir rutine sokacak. Duygularımı dışa vurmalıyım ve bir şeyleri ya da diğer Alfaları kırmak kızışmak için kabul edilebilir bir alternatif. Kızışmamalıyım.

Ayağa kalkıp Omega'nın önündeki tencereye baktığı tezgâha gidiyorum, özel bir şey yapmıyor, tezgâhın üzerinde yemekle dolu üç tabak var. "Tay," diye fısıldıyor.

Avuçlarımı tezgâhın üzerine koyuyorum, onu kafesliyorum, saçlarının tatlılığını, teninin kokusunu içime çekiyorum ve tahrik olmuş aletim kışının üzerinde duruyor. "Evet, Omega."

"Bu Horde Alfa mı?"

Onunla ilk tanıştığımda beni tanımamışken Loven'ı tanınması beni çok üzdü. "O bir hiç."

"Karnı aç," diyor Loven. "Sessiz

ol, sen."

Bir kıkırdama. "Ben Loven, tatlım ve senin... yumurtalarını tatmak için sabırsızlanıyorum." "Yumurta" yerine "kedi" duyuyorum ve kırmızı görüyorum. Döndüm, öldürmeye hazırdım ki

Jewel elimi tuttu.

Loven'a ters ters bakıyorum, o da gülümsüyor. "Ben bağlı bir erkeğim.

Hatırladın mı?"

Saldırganlık beni ele geçirmeden önce ona kadar sayıyorum, hazırladığı tabaklardan birini kapıyorum ve masaya fırlatıyorum. Loven durdurana kadar tüm yol boyunca kayıyor.

ve ona bakıyor. "Bir çatal," diye emrediyor.

"Sana geliyor." Birini kaptım ve tüm gücümle fırlattım.

Eğiliyor ve çatal kapıdan uçarak koridorda yere çarpıyor. Gözleri kısılmış, elleriyle kazıyor, çiğniyor. Omega'm elinde bir tabakla dönüyor.

"Dağınıklık için özür dilerim," diyorum ve onu kucağıma alıp masaya oturtuyorum.

Loven sanki daha önce hiç yememiş gibi kızarmış yumurtaları ağzına tıktırıyor ve *tilindeki* yağı siliyor. "Güzel yumurtalar."

Göğsümden bir tıkırtı kopuyor.

Omega'm hareket etmeye çalışıyor ama elimi beline doladım ve hiçbir yere gitmiyor.

"Peki," diyor ve derin bir nefes alıyor. "Burada ne yapıyorsun, Alfa Loven?"

"Kardeşimi tuzağa düşürmek."

"Beni yerleşkeye bıraktıktan sonra onu istediğiniz gibi tuzağa düşürün. Bu bir seçenek mi, lütfen?"

Loven gözlerini açıyor.

Ona göz kırpyorum.

"Kardeşim size Omega yerleşkesi hakkında ne söyledi bilmiyorum ama siz oraya ait değilsiniz."

"Ben Dünya'ya aidim," diyor. "Geri dönemeyeceğime ve açıkçası buradaki hayatıma alıştığım göre, benim onlara hizmet etmem yerine Betaların bana hizmet edeceği kralın yerleşkesine gideceğim. Giysilerim, ayakkabılarım ve çiçek bahçelerim olacak. Ne istersem onu yapacağım."

"Olduğun yerde kalacaksın," diyor Loven.

"Ben nereye gidersem o da oraya gidecek,"

diye karşı çıkıyorum.

"Ki bu hiçbir yer değil. Sen bile Horde'larla çevrili bir yerden çıkış yolu bulamazsın."

"Kaç erkek getirdin?" diye sordum. "Birkaç yüz."

"Egom sağlam."

"Neden bizi buraya hapsediyorsunuz?" Jewel soruyor.

"Çünkü Tayseer'in sizi bağlamasını istiyorum."

Elimi masaya vurarak masayı ortadan ikiye ayırıyorum ve Loven masayı parçalanmadan yakalıyor. "Ona asla bağlanmayacağım."

Loven dişlerini gıcırdatıyor. "Neden olmasın?"

"Çünkü bu yasalara aykırı."

"Yasayı siktir et, Tayseer."

"Diyor halkının haini."

Masayı düşürür ve parçalanmış yarısı yere düşer. "Ben sadece krala ihanet ettim."

Omega tabağını kurtardı ve yemeye devam ediyor, ancak yemeği sadece çatalıyla ittiğini fark ediyorum.

"Aynı şey, seni kalın kafalı orospu çocuğu. Senin ve ülkedeki her Alfa için heceleme zorunda mıyım? Regha'nın varisi yok. Hayır. Varisleri. Kral öldüğü an, ordular, kasabalar, şehirler arasında savaşlar olacak. Teleanlar gelecek ve savaşa aç komşularımız onlara yardım edecek. Bu vadiyi kanımızla sulayacaklar. Lanet olsun Loven, onun ölmesini bile bekleyemedin. Şimdiden bir savaş başlattın."

Loven ayağa kalkar, göğsü kabarır, burun delikleri açılır. Kısa bir sigortası var ve patlayacak. Şu anda Loven'la kavga etmeyi her şeyden çok isterdim ama Omega hala kucağımda, korkmuş ve aç, yemeğine dokunmadı.

Loven, "Birkaç tur önce kralın yerleşkeyi dağıtmak istediğine dair istihbarat aldım," diyor. "Bu doğru mu?"

"Bu doğru." Omega'yı alıp koridora götürüyorum, sonra da tabağı getiriyorum. "Beni yukarıda bekle."

Jewel geri çekiliyor ve köşeyi dönene kadar onu izliyorum.

Arkamda Loven, "Yerleşkeyi korumasını, tüm Omegaları toplamasını ve sadece emekli olduğumuzda onlara erişmemize izin vermesini sağladın" diyor.

"Ben ülkemin zenginleşmesini istiyorum, savaşlarda ölmesini değil. Halkımın yatağa tok karınla girmesini istiyorum. Silah *arkadaşlığı* istiyorum, silah arkadaşlığı değil. Omegaların, annelerinin memesinden yeni inmiş Alfaların azgın sürülerine karşı korunmasını istiyorum. Kral tahtından asla vazgeçmeyeceği ve aramızdaki en güçlü kişi olduğu için, ben öldükten sonra da güçlü Alfa erkeklerinin mirasını sürdürecektir varisler istiyorum."

"Onları kral için mi topluyorsun?"

Onunla yüzleşiyorum. "Onları ülkem için topluyorum. Uğruna çalıştığım her şeyi yok ettiniz. Lanet olsun sana Loven, halkımız senin savaşından sağ çıkamaz."

"O zaman savaş çıkmasına izin verme, Tayseer."

Hırlayarak koridorda ilerliyorum. Söyleyecek başka bir şey yok. Loven kendi melodisini çalıyor, ben de kendi melodimi. İkimiz de savaş meydanında yenik düşene kadar ortak bir zemin bulamayacağız.

"Senin için hecelelemek zorunda mıyım?" Loven arkamdan bağıyor. Cevap vermeyince devam ediyor: "Kral bir Omega almayacak çünkü zaten bir tane bağladı."

Başımı sallayıp kapıyı gösteriyorum. "Dağılabilirsiniz."

Loven ön kapıda yetişiyor ve göğsü benimkine çarpıyor, bu daha küçük bir Alfa'yı bile kışkırtmaya yeter ama üst katta sinirli bir Omega var ve Loven'ın maskaralıklarıyla uğraşacak vaktim yok. Kardeşim ensemden tutuyor ve göğüslerimizi birbirine yaklaştırıyor. Üst dudağım kalkıyor. Boğazını parçalamak, zehrimi kanına akıtmak ve onu sonsuza dek öldürmek istiyorum. Bu kesinlikle savaşı bitirirdi.

Çingiraklarımız binanın içinde çınıyor ve burada ölebiliriz. Kulağıma fısıldıyor: "Beni öldürmenin tek yolu Omega'yı bağlamak. Beni başka türlü öldüremezsin. Benim zırhım kırmızı. Kralın zırhı kırmızı. Vemlox'un zırhı kırmızı. Bağlanmış erkekler kırmızı zırh taşır. Kral bağlı bir erkek, Tayseer."

"Kraliçe nerede o zaman?"

"Bilmiyorum. Öldü mü?" Loven geri adım attı, siyah gözleri kararlıydı. Benden vazgeçmeyecek ve ben de küçük kardeşimle gurur duyuyorum. Ne yazık ki savaş alanının diğer tarafında duracağım.

"Mücevherini bağla Tayseer, sonra gel beni öldür. Ölmeyi ve senin kral olduğunu bilmeyi, bebeklerimin kralımız gibi bir erkek tarafından büyütüleceğini bilmeye tercih ederim. Hain olan o Tayseer, ben değilim. Sadakatin ve yeminin dillere destan çünkü sözünden asla dönmezsin. Senden tek istediğim kralı sorgulaman, kanun böyle diye körü körüne ona hizmet etmen değil."

Eninde sonunda kardeşim, bağlı erkek zırhını ondan daha uzun süredir bildiğimi anlayacak. "Ben Regha'ya hizmet ediyorum Loven. Yanlış anladığın şey bu. Hepinizin yanıldığı şey."

"Öyleyse ona hizmet et! Kral, ona kraliçeyi getirebileceğinize inanmanıza izin vererek size ihanet etti. Bağlanmış bir erkek bir başkasına sahip olamaz, bu yüzden ya bir kraliçe var ya da kraliçe öldü ve kral bağlanmayı yasakladı çünkü ikimizden birinin bağlanırsa taht için ona meydan okuyacağını biliyor."

Kaşlarımı çatıyorum, söylediklerini geri sarıyorum. "Hangi bebekler?"

Loven sırtıyor ve geri geri yürüyerek merdivenlerden inip uzaklaşıyor, geminin altında duruyor. "Omega'm hamile." İki parmağını kaldırıyor. "İkiz Alfa erkekleri."

"Onu sen mi yetiştirdin?"

"Tabii ki onu ben yetiştirdim."

"Sen delisin."

"Ve sen akıllısın. Söylediklerimi düşün. Tek istediğim bu."

"Yerleşkeye giderken düşüneceğim."

"Bu lanet kasabada kalıyorsun, Tayseer. Güzel bir Omega ile. Acaba diz
çökmen ne kadar sürecek?"

"Kral için diz çöküyorum."

"Bu Omega için diz çökeceksin."

"Sadece o benim kraliçemse."

"İki açıklık!" diye bağılıyor biri. "Bahse girerim iki
açıklık." "Üç!" diye bağırır başka bir erkek.

"Tayseer? artık. Yedi açıklık."

Başımı sallıyorum. "Horde'un bana bakıcılık yapmaktan başka yapacak daha
iyi bir işi yok." Loven gülüyor. "İnsan Omegaların kışlarında bir delik var. Bir
dahaki sefere onun dölünü yaladığında bunu düşün kardeşim." Burnuna
dokunuyor. "Koku alıyorum

ve bu gece için bahse giriyorum."

Mücevher

Annem beni fotoğraf çekimlerine götürürdü. Orada, tüylü fasulye torbalarının üzerine oturur, beni hasta edene kadar cips, lolipop ve şeker yerdim. İnsanların beni sessiz tutmak için verdikleri tüm ıvır zıvırı yedikten sonra, büyük, beyaz, parlak ve kalabalık odalardan gizlice çıkar ve etrafta dolaşırdım. Yetişkinlerin konuşmalarına kulak misafiri olurum. Uyuşturucu, swing, seks partileri, kink ve benzeri şeyler hakkında konuşulduğunu duyardım. Annem çekimini bitirdiğinde, yıpranmış, ikinci nesil arabaya binerdik ve bana ne duyduğumu sorardı. Eğer haber iyiye, annem dergileri arar ve bilgi verirdi.

Loven ve Tay'ı gizlice dinlemek kesinlikle başımı belaya sokacaktı ama yine de yaptım. Loven gittikten sonra Tay merdivenlerde oturmuş, muhtemelen Loven'ın söylediklerini düşünüyordu. Yanına yaklaşıp oturmadan önce bir süre bekledim, sonra da Horde erkeklerinin özel *tilleriyle* devriye *gezdiği* duvara baktım.

"Burada sıkışıp kaldık," diyorum. "En azından bütün kasaba bize kaldı."

"Bu hiç eğlenceli değil."

Dirseğimle onu dürtüyorum. "Canlan Tay. Eminim gizlice çıkabiliriz."

Dudaklarında bir gülümseme belirir. "Eminim bir yolunu biliyorsundur."

"Olabilir. Bu beni takip edeceğin anlamına mı geliyor, ey kudretli Alfa?"

"Bu, seni takip etmeyi düşüneceğim anlamına geliyor, Omega." Çenesini ovuşturuyor. "Horde hakkında ne düşünüyorsun?"

"Um... Krala karşı geldikleri için hepsi ölmeli."

Tay daha geniş gülümsüyor. "Yalancı. Bu kasaba kendi tarafını seçti." "Ben onlara katılmıyorum."

"Neden?"

"Çünkü sen kralın peşinden gidiyorsun, ben de beni yerleşkeye götürecek adamın peşinden gideceğim. Beni mutfakta kırık odunların üzerinde taşıyan adamlarla. Ben aptal değilim."

Tay gülüyor.

Devam ediyorum. "Loven'ın blöf yaptığını mı düşünüyorsun? Bağlanmış erkeklerin kırmızı zırhla hiçbir ilgisi olmadığını mı?"

"Hayır. O buna inanıyor." "Sen inanıyor musun?"

Tay kaçıyor. "Odana gitmek yerine kaldın ve dinledin."

"Pek bir şey anlamadım. Sadece benimle ilgili kısımları, gerçekten." Profilini inceleyerek yutkunuyorum.

"Peki ya sen?"

"Loven beni bağlamak için bizi buraya tuzağa düşürdü."

"Bağlanmak için benim değilsin."

"Kral beni elinde tutmak ve varis yapmak isteyebilir diye mi?"

"Hayır."

"O zaman neden olmasın? Sadece merak ediyorum, hepsi bu."

Tay elini omzuma atıyor ve sıkıyor. "Birçok nedenden dolayı, Jewel. Ben sana birkaçını söyleyeyim. Birincisi, eğer ben yaparsam herkes yapar. Herkes demek istiyorum. Tüm Alfa erkeklerine yetecek kadar Omega yok. İki, zorla bağlanma bir hastalık gibi yayılır. Zorla bağlanan bir Omega ölü doğan bebekler doğurur. Zorla bağlanan bir Omega sonunda kendi canına kıyarken, bir Alfa çok daha uzun yaşayabilir çünkü bağ gerçek değildir ve sadece onu daha güçlü kılmak için yapılmıştır. Üç, ben koku ile değil zehir ile bağ kurardım ve bu da kendi riskini taşır."

"Zehirden haberim yoktu."

"Zehri kimse bilmiyor. Atalarım, Alfaların zehirle bağ kurduğu Sewa bölgesinden geliyor."

"Vay canına. Loven kokuyla mı bağ kurdu?"

"Doğru. Onun zehri yok. Ben ilk çocuğum."

"Bir pakete ne dersin?"

Tayseer bakışlarını duvarlarda devriye gezen Horde'lardan bana çeviriyor. "Bir sürü mü?"

"Bir sürü oluşturup bir Omega'yı bu şekilde alıp almayacağınızı merak ediyorum." Tayseer'in paylaştığını hayal edemiyorum. Çok muhtaç, sahiplenici ve dürüst olmak gerekirse tek başına ele avuca sığmaz biri.

Tay kıkırdar. "Belki emekli olduğumda. Şu anda bir Omega almakla ilgilenmiyorum."

Birkaç küçük taş alıp birini merdivenlerden aşağı atıyorum. Zıplayıp kuma düşmesini izliyoruz. Bir tane daha atıyorum. "Neyle ?" "Seni yerleşkeye teslim etmek. Yaklaşan bu çatışmayı sona erdirmek. Emekli oluyorum. Bahçecilik. Mavi kuşlar. Yeni bir hançer. Birçok şey çekiyor."

Sıcaklık yüzümde geziniyor. Ona bakmamamın yardımı oluyor. Daha fazla taş atıyorum. "Loven ilgini çektiğimi düşünüyor."

Tay'ın çingırağı yumuşayıp mırıltıya dönüşüyor. "Elbette ilgimi çekiyorsun. Sen benim önceliğimsin."

Kahretsin, bu iyi hissettiriyor. Devam ettiği sürece alacağım. "Şey..." Ayağa kalkıyorum ve tüneliğindeki kumu temizlemek için elimi kıcıma götürüyorum. Dükkâna doğru yürüyorum. "Bir elbise bakacağım." Arkamda ayak sesleri duyunca dönüp elimi kaldırıyorum. Tay avucuma çarpıyor, sonra onu yakmışım gibi geri adım atıyor. Dokunma olayına biraz sinirlenmeye başladım. Onu yıkarken taşaklarını okşadım, her santimini gördüm ve dokundum ve daha dün gece dili amımın içindeydi. Başka hangi yakınlıklara alışık olmadığını gerçekten bilmiyorum, ama yakın olduğumuzu söyleyebilirim.

"Devam edin," diye emrediyor.

"Tek başıma hırsızlık yapmak istiyorum."

"Hiç şansın yok." Elini döndürerek her hareketimizi izleyen Horde'u işaret ediyor. "İçlerinden birinin aşağı atlayıp seni benden çalmaya çalışması an meselesi."

"Kimse beni çalamayacak. Ben kralın layık gördüğü alfa sürüsü için yaratıldım." Tamam, bu kulağa acı geldi. Neden bu kadar acımasızım? Bana özgürlük vaat eden ve beni Beta ailemden koparıp aldığında bu vaadini yerine getiren ilk Alfa erkeğine, duygusal olarak ulaşılmaz olan aynı erkeğe aşık oldum. Fiziksel olarak da ulaşılmaz.

"Nereye?" Beni görmezden gelerek etrafına bakınıyor. "Beni sonsuza kadar gölgeleyemezsin."

Çenesinde bir tik. "Devam edin."

"Hayır."

Tay gözlerini kısıyor. "İtaatsizlik sana bir şaplak attıracak, küçük Omega."

Gülümsüyorum. "Söz

mü?" "Beni

kışkırtma." "Sana

meydan okuyorum."

Tay bir uyarıda bulundu.

Yorkie gibi hırlıyorum. Alfa çingırağı kadar sofistike ya da tehditkâr değil ama işe yarıyor.

Tay gülüyor. "Ne tür bir elbise?"

"Kraliçelere layık bir elbise."

"Seçimleri denetlemek için bana ihtiyacınız

olacak." "Tüm seçenekleri sana getireceğim."

"Ben de seninle geliyorum Omega."

"Tayseer, biraz kendime zaman ayırmam lazım." Başını öne eğiyor. Devam ediyorum, "Kendi işimi yapmaya, kendi sesimi ya da cevap vermeyen hayvanlarla konuşurken olduğu gibi pous'un sesini dinlemeye alışkınım. Kölelikte geçirdiğim zaman bana yalnızlığın değerini öğretti. Yalnızlık beni mutlu ediyor. Yirmi dört saat etrafta iri yarı bir Alfa'ya sahip olmak zordur. Yüzlerce iri Alfa'ya sahip olmak daha da kötü. Eğer beni rahat bırakırsan, ben... Ben... Bilmiyorum. Ne istiyorsun?"

Birkaç saniye durur, kaşlarını çatır. "Ülkeme hizmet etmek istiyorum. Tek istediğim bu."

"Bunu sana veremem." Kıkırdıyorum. "Başka ne verebilirsin? Senin için yapabileceğim bir şey ve karşılığında beni takip etmeyi bırakacaksın."

"Bunun gibisi yok," diyor.

Topuklarımın üzerinde dönüyorum ve uzaklaşıyorum. Çok inatçı. Dükkâna vardığımda kapıyı yüzüne çarpıyorum ve kilitlemek için bir elimi kapının üzerine bastırıyorum. Burası Madam Beta'nın dükkânı, bilen herkes için bir genelev ve ben de biliyorum. Benden süt ürünleri alır ve elbiselerine, özellikle de bir elbisesine her zaman hayran olmuşumdur.

Kapının diğer tarafından Tay, "Omega, buna pişman olacaksın," diyor.

"Biliyorum."

"O zaman neden yapıyorsun?"

"Çünkü istiyorum."

Tay tıkırdıyor ama ben onu duymazdan gelip dükkânda dolaşıyorum. Son moda elbiseler dükkânın iki yanını kaplayan raflarda asılı ve özel odalara çıkan bir merdivenin bulunduğu arka çalışma odasının hemen önünde duruyor.

Yumuşak ipek benzeri malzemeleri eliyor, güzel ve pahalı olduğuna inandığım şeyleri seçiyorum, koridorlarda yanlarından geçerken modellerin giydiği şeyleri, onlar gibi olmayı dileyerek. Tüm o para, tüm o bakışlar, güzelliklerine hayran kalan insanlar.

Annem de onlar gibi olmak istiyordu ama uyuşturucu onun ruhunu yiyip bitirdi ve ben on iki yaşına geldiğimde, sabahları okula öğle yemeği hazırlamak için zar zor kalkıyordu. On üç yaşındayken, ben Regha'ya gitmeden önce, tezgahın üzerine para bırakan inşaat işçisi bir adam vardı.

O iyi bir adamdı. Eğer evliyse.

Hiçbir şey bulamayınca diğer rafa yürüyorum ve orada beyaz bir elbise gözüme çarpıyor. "Buldum," diye fısıldıyorum, elbiseyi alıp aynaya doğru yürüyorum. Orada, kızarmış yanaklarıma ve gözlerimdeki ışıltıya bakıyorum. İkinci sınıftan ve Jason'ın öğle yemeğini onunla paylaşmamı istediği nottan beri yansımamda bunları görmemiştim. Elbiseyi vücuduma bastırıyorum. Üst kısmı mücevherlerle süslü, kolları omuzlardan kabarık, üst kısmı köprücük kemiklerimi gösterecek kadar açık ama göğüslerimi gösterecek kadar değil. Belde daralıp sonra genişlemesi beni olduğumdan daha küçük bir bele sahipmişim gibi gösterecek.

Yine de uzunluğu yanlış. Baldırlara kadar, ne yeterince uzun ne de yeterince kısa. Burnumu oynatıyorum ve arka odaya gidip makası buluyorum ve kesiyorum. Hımm. Masaya oturuyorum ve dikiş makinesi olduğunu düşündüğüm oval bej teknolojiye bakıyorum, nasıl çalıştıracağımı anlamaya çalışıyorum. Dügme yok. Ayakta duran bir yumurta. Teknoloji görünümlü herhangi bir şey Telean ve sadece zenginlerde var, bu yüzden nasıl kullanacağımdan emin değilim, ama elbiseyi bu şekilde doğranmış halde bırakamam.

"Tay?"

Bağırıyorum.

"Hâlâ

buradayım."

Kıkırdıyorum. "Telean teknolojisini nasıl kullanacağımı biliyor musun?" "Evet."

Kapıya doğru yürüdüm ve onu içeri aldım. Beni azarlayacağını düşünerek arka odaya koşuyorum. Beni takip etmeyince köşeden kafamı uzattım. Tayseer soldaki rafın yanında duruyor. İçeri girmiyor, sadece etrafa bakıyor, anlayamadığım bir şeyler mırıldanıyor. Rafa doğru yürüyor, adımının ortasında duraklıyor ve yukarı bakıyor. Bakışlarını takip ediyorum ve nefesim kesiliyor. Duvar da çerçeveli peluş bir elbise asılı. Hiç fark etmemiştim. Madam Beta yeni yapmış olmalı. "A nesser fur," diyor Tayseer ve dizlerini büküyor.

Merdiven kullanmam gerekecek.

O yapmaz.

Tay zıplıyor, kocaman çerçeveye vuruyor ve sanki hiçbir şey olmamış gibi tekrar ayağa kalkıyor. Bana doğru yürüyerek çerçevenin camını açıyor ve elbiseyi çıkarıyor.

"Gerçekten çok güzel," diyorum.

"Mm-hm." Gözlerini kısar. "Bu dükkanın sahibi kim?"

"Madam Beta."

"Hanımefendi?"

"Evet, burası bir genelev."

Tay gözlerini genişletiyor. "Ve elbise aramak için geldiğiniz ilk yer. Lütfen söyleyin, buranın çalınacak bir yer olduğunu anlamak için kaç kez geldiniz?"

"Ödünç alıyorum."

"Hançerim için de aynı şeyi söylemiştin."

"Kırılmıştı. Tanrım."

"Bıçak kırılmış. Hançerin sapı sağlamdı." Elbiseden küçük bir şey koparıyor ve açık kapıdan gelen loş ışığa tutuyor. Tay başını sallıyor ve avucunu uzatıyor. Bezelye büyüklüğünde şeffaf, yuvarlak bir mücevher ışığı yansıtıyor. "Hançerimden."

"Hançerin sapını ."

"Yüz yirmi laroya sattığın." "Çok güzel." Ona uzandım.

Elimi tokatladı. "Bunun ne olduğunu biliyor

musun?" "Hiçbir fikrim yok."

"Bu bir Regha Mücevheri."

"Omega mı?"

"Bir inci. Nadir bulunur ve kralın hediyesidir. Bende üç tane vardı, ikisini kardeşlerim Loven ve Kinre'ye hediye ettiğim hançerlerin üzerine yerleştirdim."

"Bulduğuna sevindim. Elbise konusunda bana yardımcı olabilir

misin?" "Demek istediğimi anlamıyorsun."

"Hangisi?"

"İnciyi ve hançerin üzerindeki diğer mücevherleri yüz yirmi laroya sattın."

Gözlerimi deviriyorum. "Bunu konuşmuştuk. Bilmiyordum."

"Cehalet mutluluktur."

"Bir köleden beklenen budur."

Tayseer elini kapatır ve mücevheri cebine sokar. Ama onun bir cebi yok. İnci yerden sekip bana doğru yuvarlanıyor. Onu elime alıyorum. Küçük ama ışığı pürüzsüz yuvarlak bir elmas gibi yansıtıyor.

"Kastettiğim bu değildi," diyor Tay kapıya yaslanarak.

"Alınmadım. Al." Elimi uzatıyorum.

"Koyacak yerim yok. Benim için sakla."

Tuniğin ön cebine koyuyorum. "Şu Telean şeyinde bana yardım edebilir misin?" İşaret ediyorum.

Tayseer kumaş ve çeşitli malzemelerle dolu odaya giriyor ve tüm alanı sadece onun ve benim var olduğumuz bir bölmeye indiriyor. Teknoloji masasına oturup makineye komut verebilmesi için hareket ediyorum. Işığı yanıyor ama başka bir şey yok. Konuşuyor ama lehçe olarak Rahkan'a benzese de Telean dilini anlamıyorum.

Tay bir kolunu uzatıyor, avuç içi yukarı bakıyor. Elbiseyi ona uzattım.

İncelemeden teknolojinin üzerine bırakıyor, sonra da uzaklaşıyor. "Bunun nasıl çalıştığını merak ediyorum."

"Bu rahatlatıcı." Vücudu, elbisenin altını dikerken teknolojinin yaydığı ısıdan benimkini koruyor. Sırtındaki dövmeler inanılmaz. Bazılarını tanıdığım, bazılarını tanımadığım çiçekler var ve tanıdıklarımın hepsinin zehirli olduğunu fark ediyorum. Ortada *materyal* var. Beta ailemin evinin hemen ötesinde bir tarlada yetişiyor. Çiçek aslında iç içe geçen ve birlikte yaklaşık bir metreye kadar büyüyen bir çift. Erkeği siyah, dişisi beyazdır. Rüzgâr , erkeğin gövdesi dışıye dokunur, dışıye tutunur ve zamanla çiftleşebilmek için dışının etrafına dolanır. Erkek çiçek daha büyük olduğu için, çoğu zaman *materyal* tarlalarında gördüğünüz tek şey siyahtır. Ama bazen, dövmede olduğu gibi, ikisini de görebilirsiniz. Beyaz çiçeğin yumuşak taç yaprakları açılır ve erkeğin polenlerini alır.

Parmağımın ucunu hafifçe dövmenin üzerinde gezdiriyorum. Ona dokunduğum için karnımda kelekler uçuşuyor ve klitorisim titriyor, karnıma kramp girecekmiş gibi tuhaf hissediyorum. Tay zırhını dikey ve ben geri çekiliyorum. Koyu zümrüt rengi ve Alfa teninin ayrılmaz bir parçası olduğu için dövmeleri daha da parlatıyor ve zırhını çok fazla hissettirmeden dokunabilmem için diktiğini biliyorum. Bu Alfa çok tuhaf biri. "Ben de bir tane istiyorum," diyorum.

"Bir ne?"

"Dövme."

"Alfa'nın adını ya da Alfa'nın izin verdiği bir şeyi kullanabilirsin." "Benim bir Alfa'm yok Tay ve özgür bir kadın olarak kendime izin veriyorum. ne istersem."

Tay elinde elbiseyle arkasını dönüyor. "Sende bu var." Kaşlarını çatarak uzatıyor. "Kısa."

"Harika bacaklarım var. Annem mankendi." Hiçbir zaman başarılı olamasa da, belki de kırklı yaşlarına kadar gelememiş olsa da, onunla gurur duyuyorum. Bazen onu özlüyorum; çoğu zaman onu düşünmemeye çalışıyorum. Zamanla daha kolay oluyor. Zaman gerçekten de tüm yaraları iyileştiriyor.

Hafifçe başımı sallıyorum ve Tay vücuduma bakıyor. O kadar kısa ki hayal ettiğimi sanıyorum ama Tay'ın az önce benim öz değerlendirmeme katıldığı yanılısamasına izin veriyorum.

Tuniğimin eteklerini tutup çıkarıyorum, sonra elbiseye uzanıyorum.

Tay bileğimi kavradı.

Elinde rahatlıyorum çünkü göğüslerime, karnıma, bacaklarımın arasına ve yavaşça bacaklarımdan aşağıya, sonra tekrar yukarıya bakıyor. Belki de beni ilk kez fark ediyor. Dün gece biraz oynaşmış olsak da, bunu kabul etmiyorsa hiçbir anlamı yok. Bakmasına izin veriyorum, kalbim küt küt atıyor. Eğildi ve sağ göğsüme üfledi. Meme ucum hemen sertleşti. Amım zonkluyor. Diğer göğsüme de üflüyor ve meme ucum dikleşiyor.

Tay geri adım atıyor, burun delikleri açılıyor, elbisem sıkılı yumruğunun arasında toplanıyor. Elbiseyi yere bırakıyor ve odadan çıkıyor. Elbiseyi giydiğimde küfürler ve gürültüler kulaklarıma ulaşıyor. Tam çıkmak üzereyken, Tay omzunda birkaç elbise taşıyarak geri dönüyor; bunların arasında çerçevedeki, üstü kırmızı ipekli, altı nesser kürklü elbise de var. "Bir çuval al. Gidiyoruz." Bir başka kırmızı elbiseyi Telean dikiş makinesinin üzerine yerleştiriyor, sonra bir başkasını ve çok geçmeden yedisi de kısaltılıp işleniyor. "Umarım senin bedenindedirler," diyor ve sonra bana bakıyor. "Hâlâ orada duruyorsun."

"Hallediyorum." Çok garip biri. Sorun değil. Tuhaflık ona yakışıyor. Odaya bakıyorum ve tozla kaplı eski bir deri çuval buluyorum. Kayışları vardı, bu yüzden sırt çantası olarak takılabilirdi. Tozu silkelemek için ona vuruyorum, sonra onu Tayseer'e veriyorum, o da katlanmış elbiseleri içine koyuyor ve üzerimdeki tuniği ekliyor. Dışarı çıkıyoruz ve o, şehrin üzerinde gezinen Telean gemisine bakıyor. Elini tuttum ve sıktım.

Tayseer kapana kısıldı. Bunun nasıl bir his olduğunu biliyorum. Aradaki fark, Tay'ın birçok özgürlüğe alışkın vahşi bir Alfa erkeği olması, oysa ben yirmi yaşında bir

yaşında bir kızdım, vahşi ya da asi değildim. Regha'ya çok genç yaşta geldiğim için, Regha tüccarı beni sattığında, Alfa Helor bir gece üzerimde tepindiğinde, ailesi beni Beta aileme vermeye zorladığında iyi uyum sağladığıma inanıyorum. Betaların beni kümese kilitleyip sadece ev işlerimi yapmam için dışarı çıkmama izin vermelerine aldırmadım.

Tay ben değilim.

Gece ve gıbiyiz.

Uyum sağlayamaz.

Loven'ın onu kapana kısırdığı gibi kapana kısıldığını hissettiğinde, kaçmaya çalışırken aklını kaybedecektir. Öylece gidebileceğini düşünür ama dışarıdaki Telean gemisi ona hiçbir yere gitmediğini hatırlatır.

"Şehirde bir kütüphane var," diyorum.

Tay tıkırdıyor ve sesi bir şarkıya benziyor. Duvarda devriye gezen Horde erkekleri dinlemek için duraklıyor. Sonra çingırağına uyduklarını duyuyorum. Tay elimi bırakıyor ve elbiselerimin olduğu çuvalı bana uzatıyor.

"Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Gidiyorum."

"Ya ben?"

Başını öne eğiyor. "Peki ya sen?" "Ne halt ediyorum ben?"

"Benimle geliyorsun. Gitmene asla izin vermeyeceğim."

"Asla mı?" Alay ediyorum.

Ensemden tutup yaklaşıyor, sonra başını eğiyor, yüzlerimiz birbirinden birkaç santim uzakta. "Omegalar ölüm tuzaklarıdır. Dikkat dağıtıcı."

"Tamam."

"Omegalar kazananları sever."

"Tamam." Garip.

"Demek tüm bu Horde erkekleri seni etkilemek istiyor. Onlara izin vereceğim. Her seferinde beş kişilik bir sürü."

Anladım. "Sadece beş mi?" "Altı o zaman."

"Onlar Horde," diyorum. Horde'u alt edene kadar erkek sürülerine meydan okumayı planlıyor. "Her seferinde bir ya da on tanesine meydan okusan bile hepsiyle savaşabileceğini sanmıyorum. Yüzlerce var. İki yüz elli erkek diyebilirim."

"Egom sağlam."

Kıkırdıyorum, pazularını tutuyorum. Zırhı zaten vücudunu kaplıyor, o yüzden geri çekilmiyor. "Tay, sen bile o kadarını öldüremezsın. Onlar Regha Alfaları ve savaş yaklaşıyor. Çok fazla ölü olacak."

"Katılıyorum. Ama bu şeyi... bu şeyi sistemimden çıkarmalıyım."

"Ne şeyi?"

Dudakları benimkileri okşuyor. "Bu şey." Oyalanıyor ve ben de bu fırsatı ayak parmaklarımın üzerinde yükselmek için kullanıyorum. O bunu beklemiyor, ben de onu öpüyorum, gözlerim kocaman açık ve siyah gözlerine kilitlenmiş. Sonra geri çekiliyorum ve o da bana izin veriyor. "Ben kütüphanede olacağım. İyi şanslar." Yürüyüp gidiyorum.

"İzleyeceksin, Omega."

"Hayır," diyorum omzumun üzerinden. "Kaçacağım." Kaçıyorum. Tay'ın ayakları kumu dövüyor. Saklanmazsam beni yakalayacak. Motelin içinde, koridordan ve mutfaktan hızla geçip arka tarafa çıkıyorum, dar sokaktan belediye binasına doğru koşuyorum, içeri girip kapıyı arkamdan kilitliyorum. Tay'ın hırıltıları kulaklarıma ulaşıyor. Oyalanmıyorum. Kapıyı kıracak. Büyük fuayeden hızla geçiyorum, yedi kat merdiven iniyorum ve bir keresinde biri beni kürk alırken yakaladığında düştüğüm zindandan geçiyorum. Muhafız geçidini kullanarak dört basamak çıkıyorum ve kapıdan fırlıyorum, sonra başka bir koridordan koşarak büyük kütüphane kapısına ulaşıyorum. Bunu sessizce kaydırarak açıyorum ve içeri giriyorum. Derin bir nefes alıp kapıyı kilitledikten sonra yere çöküp ayak seslerini dinliyorum.

Zindan molam sırasında Alfa erkeklerinin sinsi olduğunu öğrendim. Tay'ın çoğundan daha sinsi olduğunu düşünüyorum. Bir Alfa'nın yaklaştığını anlamamın tek yolu ayak seslerinin yerdeki titreşimidir. Ayrıca ayağının pençeleri yere vurduğunda çıkan *tik tak* sesini de duyabiliyorum. Tay yalınayak olduğu için onu dinliyorum. Hiçbir şey yok. Harika. Başardım. Sonunda yine mahremiyetim var. Ama arkamı döndüğümde çığlık atıyorum.

Tay orada duruyor, zırhı yukarıda, yumrukları sıkılı, gözleri vahşi, burun delikleri açılmış, göğsü kıpırdamıyor. Nefes almıyor, bu yüzden onu duyamadım. Kötü ve kızgın görünüyor. Korku beni hapsediyor ve hareket edemiyorum. "Kaçmayacaktım."

Göğsünden bir çingirak fırladı. Sikerim böyle işi. Topuklarımın üzerinde dönüp koşuyorum, parlak temiz zeminlerde kayıyorum ve aşağı inerken çığlık atıyorum. Tay'ın ağırlığı bedenimi kaplıyor ve beni sırtüstü çeviriyor.

"Sessiz ol," diye emretti.

Çiğerlerime hava girsin diye ağzım açık, nefes nefese ona bakıyorum, bacaklarımın arasındaki sertliğinin farkındayım. Tay

boğazımı tutuyor, sıkıyor. Havasızlıktan nefesim kesiliyor ve yüzüme sıcaklık hücum ediyor.

"Bunun bir oyun, çocuk olduğunu düşünüyor olmalısınız."

Boğazımı sıkıyor ve sanırım bir cevap bekliyor. "Ben çocuk değilim."

Gülümsüyor ve tekrar boğazımı sıkıyor. Nefes alıyorum ve bacaklarımı ortasına dolayarak kıcımlı kaldırıyorum. Ne yaptığımı bilmiyorum ama onu istiyorum. Tay'ın siki kocaman ve sert, ben ise yirmi yaşında ıslak ve yalnızım. Ve ondan hoşlanıyorum. Keşke bana biriyle çıkmak ya da genel olarak hayat hakkında bir şeyler söyleyecek ya da öğretecek biri olsaydı, ama olmadı, bu yüzden içgüdülerimi takip ediyorum. İyi, iri, seksi, tüm doğru şeyleri söylüyor ve bir şampiyon gibi dövüşüyor. Beni tahrik ediyor. Beni tahrik ediyor. Belki başka bir Alfa ya da onlardan oluşan bir sürü de beni tahrik eder. Bilemiyorum. Ama şimdi Tayseer'i istiyorum. O boğazımı sıktıkça, ben daha çok boyun eğmek istiyorum.

"Altımda kıpırdanmayı kes." Boğazımı serbest bırakıyor, nefes almama izin veriyor, çingırağı tehditkâr bir ses çıkarıyor.

"Çekil üstümden, kıpırdamayacağım."

Sikinin uzunluğunu sıcak amıma bastırıyor.

Ne bilemiyorum. Biraz sürtünme yaratmak için popomu kaldırıyorum. Uyarılma amımı kaplıyor, dışarı dökülüyor ve sıvının kık yanaklarımın arasından geçtiğini hissediyorum.

"Bir Omega beni cezbedtiğinde," diyor, "birkaç seçeneğim var. Benim favorim disiplindir. Ancak sırtınızdaki yara izleri bana birinin çoktan denediğini söylüyor. Yara izlerini sevmiyorum. Birinin seni işaretlemiş olmasından hoşlanmıyorum, bu yüzden seni işaretlediğine inandığım erkek bir direğin üzerinde açlıktan ölüyor. Diğer üç favorimle baş başa kaldım. Omega'yı başka bir Koleksiyoncuya ver, onu becer ya da öldür."

Ben hala. "Başka Koleksiyoncu yok."

"öyle." Avucunu kalçama koydu. Şaşkınlıkla irkildim. "Bu kısmen disiplin, kısmen öldürme, kısmen de sikişme olacak. Kıpırdama ve bana karşı koyma. Eğer kızarsam sana zarar veririm. Anladın mı?"

Başımı sallıyorum. Konuşamıyorum çünkü Tay aramıza uzanıyor, sikini kaygan girişime getiriyor ve içeri itiyor. İçime girerken, beni gererken, boğazımdaki eliyle beni boğarken çingırak bir mırıltıya dönüşüyor. Beni öptüğünde gözlerimi kapatıyorum, çatallı dilini almak için ağzımı açıyorum. Keşfediyor, araştırıyor, dürtüyor ve siki yavaşça içeri kayarken dili hoşuna giden bir ritim tutturuyor.

Kalçalarımı kaldırıyorum.

Tay kıcıımı tutuyor, vücudumu bir çingirakla aşağı bastırıyor ve kıpırdamamam için beni uyarıyor.

Eğer mesajı almadıysam, kıcıma bir tokat bana bunu söylüyor.

Kırmızı örgüsünü tutuyorum ve nefesim kesildiğinde çekiştiriyorum. Boğazımı bırakıyor ve nefes almama izin veriyor, sonra tekrar yakalıyor. Amım sıvıdan geçilmiyor. Yemin ederim rahmimin titreştiğini hissediyorum, duvarlarım onun kocaman sikinin etrafında sıkılaşıyor, geçişi daha sıkı hale getiriyor, böylece devasa siki taşaklarına batmadan önce savaşmak zorunda kalıyor. Ve Tayseer savaşmak için yaratılmış.

Öpüşmeyi kesiyor, alnını benimkine yaslıyor ve dirseklerinin üzerinde yükseliyor. girip çıkışını izliyoruz, siki sıvımla kayganlaşıyor. Boşalmak istiyorum. Boşalmayı o kadar çok istiyorum ki, aramıza uzanıp klitorisimi okşuyorum. Daha yüksek sesle mırıldanıyor, ağırlığını bir ön koluna veriyor ve yüzümü yakalıyor. Beni sikerken göz göze geliyoruz.

Gözleri simsiyah. Burada yapılacak bir ruh araştırması yok. Tay'ın bir ruhu olmayabilir, Regha Alfalarının bağışık olmadığı tüm Omega güçlerine karşı bağışıklığı olabilir ama benim için mırıldanıyor ve bu ses bende onun ayaklarının dibine kıvrılıp orada kalma isteği uyandırıyor. Orada kimse bana dokunamaz. Tayseer tüm şeytanları, tüm kötü insanları, tüm sorunları kovuyor. Beni özgür bıraktı.

"Sen benim kahramanımsın," diyorum ona. "Pelerinim olmasa bile."

Tay eliyle ağzımı kapatıyor ve ben de onun rahatsızlığına kıkırdıyorum. Benim onu hatırlayacağım gibi onun da beni hatırlamasını istiyorum. Bunu onun için kolaylaştırmayacağım. O da benim işimi kolaylaştırmıyor. Beni etkilemek istiyor. Ben de onu etkilemek istiyorum.

Tayseer beni kaldırıyor ve ben onun üzerine otururken diz çöküyor. Bir eliyle sırtıma bastırarak vücudumu sikinin üzerinde aşağı yukarı hareket ettiriyor. Birbiriyle aynı hizada duran bedenlerimiz, sert göğsünün titreşimlerini göğüslerimde hissetmemi sağlıyor ve leğen kemiği klitorisimi ovuyor. Başımı geriye atıyorum. Göğsümü emmek için benim pozisyonumu kullanıyor. Orgazmım artıyor, artıyor ve dudaklarını açıkta kalan boğazıma bastırdığında boşalıyorum. O kadar sert boşalıyorum ki çılgılık atıyorum, amım dakikalarca onun sikinin etrafında titreşiyor, bu sırada beni daha hızlı ve daha hızlı sikmeye devam ediyor.

Beni ona bindiriyor.

Yere yığılmak istiyorum.

Bana izin vermiyor.

Kollarını bedenime doluyor ve kalçalarını içime pompalıyor, amım onun itişlerini karşılamaktan çok mutlu, beynim birkaç dakika dinlenmem gerektiğini söylüyor. Dinlenme asla gerçekleşmez.

Tay beni arkamdan sikmek için çevirdi. Bacaklarım yapış yapış ve beni ayakta tutan tek şey kalçamı tutan büyük eli. Diğer eli boynumdan omurgama doğru sırtımı okşuyor ve kıcıma ulaştığında titriyorum. "Ve şimdi disiplin."

Hızlı ve sert, Tay kıcıma tokatlar atıyor.

Haykırıyorum. Yakıyor ve acıtıyor. Hızı artırıyor, taşakları klitorisime çarpıyor ve ben onları yakalamak için altıma uzanıyorum, beni gözyaşlarına boğarken onları okşuyorum. Acıyor mu yoksa hoşuma mı gidiyor bilmiyorum, onun içinde kaybolmuş durumdayım. Ta ki küçük arka deliğimi okşayana kadar.

Ben hala.

O yapmaz.

Başparmağıyla dürtüyor.

Omurgamdan bir zevk seli akıyor, kedi duvarlarım nabız atıyor ve orgazmım tekrar horozunu sular altında bırakıyor.

Bir şehvet birikintisinin içinde eriyorum. İç çekerek, gözlerim kapalı, nefesim düz, kıcımlı dürtmesine ve beni daha sert sikmesine izin veriyorum. Kendini eve götürmek için beni kullanırken kendimi kaybediyorum.

Aletini geri çekiyor.

İtiraz etmek istiyorum, amım açık, geri gelmesi için yalvarıyorum, soğuk döl püskürtülerinin sırtıma, saçlarıma, yere çarptığını hissettiğimde. Her yere ve her tarafıma püskürtüyor ve ben gülümsüyorum, gözlerimi açıyorum ve fisıldıyorum, "Sen benim kralımsın."

Tayseer

Tohumum Jewell'i başından ayak parmaklarına kadar kaplıyor. Topuklarımın üzerinde otururken, Omega kıpırdamadan, muhtemelen uyumaya hazır, ayak parmaklarını sayıyorum. Beyaz spermle kaplı on muhteşem küçük ayak parmağı. Tam olarak benim spermimle.

Kendi kendini sabotaj. Yalnız bir Koleksiyoncunun bir Omega'yı becerdiği, bundan büyük keyif aldığı, içine boşaldığı ve kaçınılmaz olarak onu ürettiği ya da sonraki üç ila yedi dönem boyunca kaçamayacakları bir kırgınlığa gönderdiği olay. En azından onu çiftleştirmedim.

En sıkıntılı kısım ise hiç pişmanlık duymamam.

Kralımızın bağlandığı haydut Omega'yı birçok tur aradıktan sonra, hâlâ benden kaçıyor. Bu arada kralı, bağa rağmen üreyebileceğine ikna ettim. Dişiye zorla uyguladığı bağ, bağlı bir çiftin gerçek bağı değildi, bu yüzden tohumu başka bir Omega üzerinde işe yarayabilir. Üzerimizdeki güçlerini bildiği için bir Omega alması pek olası değil.

Ancak, eğer kral bu Omega'yı doğurmak istiyorsa ve Omega onun varislerini doğuracaksa, onu arzulamakta, onu istediğim gibi istemekte haklıyım. Bu Omega'ya kimse karşı koyamaz. Neye sahip olduğumu biliyorum. Ne tür bir kız topladığımı biliyorum. Bir hazine buldum.

Onu kucağıma alıyorum ve zayıf protestosuna kıkırdıyorum. Etrafıma bakıp hamam girişinin yerini bulmaya çalıştım ama bulamadım.

Kasabayı henüz keşfetmemiştim. "Hamam?" Onu kapıdan çıkarıyorum.

Önce sola, sonra yukarı bakıyor, dudaklarını esnetiyor.

Tamamen tehlikeye girmeden, yani kendi bencil nedenlerim yüzünden Omega'dan vazgeçmeden önce, Toplayıcı biriminin bir an önce buraya gelmesi için dua ederek yürüyorum. Çok basit olan kendi Koleksiyoncu protokollerime uyarak uzun bir hayat yaşamak istiyorum, çok teşekkür ederim: topla ve teslim et.

Erkeklerimi Omegalara dokunmamaları, mümkünse onlarla göz teması kurmamaları konusunda eğitiyorum. Kursiyerleri baş aşağı asıyorum ve onlara mantramızı söyletiyorum: Omegalar ölüm tuzaklarıdır. Ve buna tüm kalbimle inanıyorum. Bir Omega'ya takılan her Koleksiyoncu ölüme mahkumdur. Artık dikkatimin dağılmasını göze alamam. Sevdiğim kişinin bile. Regha topyekûn bir çatışmanın eşiğinde ve halkımın Kral ile Loven'ı kesin olarak çözmem için bana ihtiyacı var.

Geniş kapalı alanın içinde, kırmızı kızarmış yanakları, parlak yeşil gözleri ve pelüş dudaklarıyla Omega'yı izleyerek banyoya atlıyorum. Tüm yüzünü, istediğim her reloyu öpüyorum. "Regha'nın sadece bir kralı var," diyorum ona. "Söylediklerini kraldan başka kimseye tekrarlama. Özellikle de bana."

Onu banyoya bırakıyorum, suyun altına giriyor ve sonra tekrar kalkıyor. Diri göğüsleri dik meme uçlarıyla ayakta duruyor. Ona vücudu hakkında iltifat ediyorum ve Omega amının kokusunu benimkinden temizliyorum.

"Bunu neden söylediğimi bilmiyorum." Ellerini sıkıyor.

"Kimseye söylemeyeceğim. Bu ihanet olur."

"Vay be. Bilmiyordum."

Anlayışla başımı sallıyorum. Bu benim için bir iltifat ve bunu takdir ediyorum. Ama bana kral demek tehlikeli bir şey ve bunu hemen unutmak istiyorum. "Bu kasabadan çıkmanın bir yolunu biliyorsun," diyorum. Bu bir soru değil. Becerikli biri, buna şüphe yok.

O yıkanmayı bitirirken ben de havluları getirdim. Onu bir havluya sarıyorum ve geldiğimiz yolu takip ederek banyodan çıkıyorum.

Kütüphaneye döndüğümde o masanın arkasında oturuyor, ben ise koridorlarda dolaşıp kasabanın inşaat kayıtlarını arıyorum. Kütüphanenin neredeyse boş olması beni rahatsız ediyor. Halkım büyük ölçüde eğitimsiz ve birçoğu okuma yazma bilmiyor. Telean komşularımızın hepsi okuma yazma biliyor ve çocuklarını okula kaydettirmek zorundalar. Kralımla bu konuda anlaşamıyoruz ama ben ısrarcı ve ikna ediciyim. Eğitimi zorunlu kılan bir yasa çıkarması an meselesi.

Loven okulu hiç önemsemedi. Kinre de öyle. Vemlox gençken çoğu kişiden daha fazla okurdu. Horde'a girdikten sonra aynaya bakmakla ve harika görünüşüne hayret etmekle çok meşgul oldu.

Pencereye doğru dönüp yukarı bakıyorum, ailemin Telean gemisinin içinde olup olmadığını, bana bakıp ölmemi isteyip istemediklerini merak ediyorum. Ben ne zaman kötü adam oldum? Birinin kralına ve ülkesine sadakati ne zaman yanlış oldu ve kanunsuzluk ve kavga ne zaman doğru şey haline geldi? Oh, biliyorum: Loven'ın insan Omega'yı ele geçirme görevini üstlendiği an. Lanet olsun ona. Kardeşim ve Horde Alfa'sından başkası olsaydı, bu isyan tek bir öğleden sonra bastırılırdı. Bunun yerine, burada, tüm kalbimle Regha'nın gördüğü en iyi erkekleri yetiştirebileceğine inandığım, yerleşke için tasarlanmış bir Omega ile sıkışıp kaldım.

Belki de bu teslimattan ve savaştan sonra emekli olurum.

Bakışlarım insan Omega'nın oturduğu pencerenin altına düşüyor, bacaklarını göğsüne kavuşturmuş, yanağını bir dizine dayamış, gözlerini bana dikmiş. Gülümsüyor. "Ne?"

Sanırım ona bakıyorum. Bakıyorum da. Bakacak çok şey var. Omzumu bir rafa yaslayarak kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Buradan nasıl çıkabiliriz?"

"Hiç sormayacaksın sanmıştım."

"Neden?"

"Annem erkeklerin asla yol sormadığını söylerdi." "Ben erkek değilim."

Gözlerini kırıştırıyor, gözlerini ovuşturuyor. Sanırım yorgun. Egom sağlam. Bir Omega'yı unutulana kadar becerdim. Bildiğim iyi oldu. Loven'ın benim bakire bir erkek olduğuma inanması tesadüf değil. Bu Omega beni baştan çıkardı ve başardı. Bu yüzden elimde olağanüstü bir Omega amı olduğunu düşünüyorum. Beta gibi koksa bile umurumda değil. Neye sahip olduğumu biliyorum. Başka kime aşık olabilirim ki? Her Omega'ya değil, ve birçoğunu topladım.

"Zindanların içinden," diyor. "Halkın şüphesini uyandırmamak için suçluları getirmek için kullanılan gizli bir tünel var. Alfa Helor suçluyu ya da bir masumu yakalayıp meydanda halka ödül olarak cezalandırmayı sever."

Ben de onaylıyorum. "Ve zindan geçidini biliyorsun çünkü..." "Beni bu yoldan geçirdi. Her seferinde."

Hm. "Onunla hiç yalnız vakit geçirdiniz mi?" "Biraz."

Masaya doğru yürüyorum ve karşısına oturuyorum. "O Alfa'nın sana yaptıkları hakkında bana söylemek istediğin başka bir şey var mı?"

Başını sallar. "Onu öldüreceğim."

"Hayır, ona direğe yemek götürüp bakması için orada bırakmaktan keyif alacağım."

"Evet, Omega."

Kıkırdıyor. Hoş bir ses. Sanırım bunu özleyeceğim. Yutkunarak boğazımı temizliyorum. "Gitmemiz gerek."

"Yarın mı?"

"Şimdi." Bu kasabada kalamam. Onunla birlikte. Tek başıma. Bu kabul edilemez. Bunu yaparsam direğin üzerindeki Alfa'ya katılacağım ve kral bu Omega'yı kraliçeden başka hiçbir Omega'nın sahip olamayacağı ayrıcalıklara sahip bir damızlık yerine bir sürü fahişesi yapacak. Ona göz kulak olmak benim görevim.

"Dürüst olmak gerekirse, kendimi seyahat edecek kadar iyi hissetmiyorum" diyor.

Yuva yapmak istiyor, kızgınlığına hazırlanmak. Benim gözetimimde olmaz. "Bir av köpeği bulacağım ya da seni taşıyacağım."

"Bu gece kalmayı tercih ederim. Yarın erken kalkabiliriz." "Gece kalmayacağız."

"Tay?"

"Evet, Omega."

"Benden korkuyor musun?"

Cevap vermek için ağzımı açtım ama tekrar kapattım. Hazırlıksız yakalandım. Kendimi toparlamaya çalışmam anlamsız çünkü bu Omega beni kralımı incelediğim gibi inceliyor. Büyük bir ilgiyle. Yine de yalan söylüyorum. "Hiçbir şeyden korkmuyorum. Gece ayrılıyoruz." O zamana kadar uyuyabilir.

Mücevher

"geldi," diyor Tayseer.

Gözlerimi kırıştıyorum ve onu yanımda çömelmiş, seksi ve tazelenmiş bir buluyorum. Başımı bir battaniyeyle örtüyorum. "Git başımdan." Kütüphanedeki masada uyuyakalmışım. Beni odaya taşımış olmalı.

Tay kıkırdıyor. "Şekerleme dedim, bütün gün uyumak değil." "Uzun yürüyüşler yapacak havada değilim.

Yarın olur mu?" "Beni kasabadan çıkar, ben de seninle Ahka'ya kadar yürüyeyim."

Bunu ona açıklamak zorunda olmaktan nefret ediyorum. "Benim bir kadın sorunum var." Başımı kaldırıp alt karnımı işaret ediyorum, dudağımı ısırıyorum, yüzümün kızardığına eminim.

Tay kaşlarını çatıyor. "Bu sorunu anlamıyorum."

"Köyden biraz pamuk pede ihtiyacım var. Ve külot. Ayrıca sadece uyumak istiyorum." Tanrım, neden ped getirmemiştin ki? Kahretsin.

"Neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok ve iç çamaşırı olmayacak."

Karnıma kramplar giriyor ve keşke yanımda ilaç getirseydik diyorum. "Gitmek istemiyorum," diye sızlanıyorum.

Tayseer yatağın üzerinde oturuyor, siyah gözleri yoğun.

"Çünkü mü?" "Çünkü... bir kadın olarak hayat."

Tayseer bana bakıyor. "Böyle bir hayatı hayal edemiyorum ve sorunu anlamıyorum. Anlat bana."

"Kramplarım var, tamam mı? Göğüslerim ağrıyor, belim ağrıyor ve sadece uyumak istiyorum. Birkaç gün bekleyip sonra hareket edebilir miyiz? Yani, acelemiz yok. Bileşik hiçbir yere gitmeyecek."

Tayseer kendi kendine mırıldanarak odada volta atmaya başlar, sonra duraklar, gözlerini yere diker. "Kızıışmana izin veremem. Giyinmek için biraz zaman ayır ve benimle aşağıda buluş."

"Kızıışmayacağım."

Tayseer bana doğru ilerliyor ve çömeliyor, yüzlerimiz birbirinden birkaç santim uzakta. "Bunlar sıcaklığın belirtileri. Feromonlarımı koklamıyor olabilirsin ama sikimi hissettin. Şimdi daha fazlası için hazırlanacaksın."

Başımı kaşıdım. "Hayır, sorun bu değil." Banyoya gitmeli ya da bir yere saklanmalıydım, ya da daha iyisi, lanet pedleri yanıma almalıydım. En eski görünen battaniyeyi alıp ayağa kalkıyorum. İçimden kan damladığını hissediyorum. "Oh, oh, oooo, bu korkunç." Kapıya doğru koşuyorum.

Çok geç.

"Dur!" Tayseer'in burun delikleri alevlendi ve yüzünü kaldırdı. Bir elimle kendi yüzümü kapatıyorum, diğer elimle de önümdeki battaniyeyi tutuyorum.

Battaniyeyi çekip yatağın üzerine atıyorum.

"Hey." Elimi uzattım ama Tayseer bir eliyle omzumda beni tutuyor, gözleri vücudumun her yerinde geziniyor. "Kan kokusu alıyorum. Neren yaralı?"

"Yaralı değilim, Tay. Bu... bu bir regl." Regha kadınlarının adet dönemi yoktur. Regha'da hiç resmi bir eğitim almadığımdan ve Dünya'daki birkaç sınıflık okul kesinlikle biyolojim hakkında pek bir şey açıklamadığından, sistemlerinin nasıl çalıştığından emin değilim. Neden adet gördüğümü bile bilmiyorum, sadece ilk adetimi on beş yaşında gördüm. Bildiğim bir diğer şey de hamileliğin adet dönemini durdurduğu. Dünya'daki konuşmalara kulak misafiri olmak bana bunu söyledi ve anneme magazin dergilerinden büyük paralar kazandırdı. Tayseer'e adet dönemini açıklayamam, normal olduğunu ve geçeceğini söylemekten başka. Bu konuda hiç konuşmamayı tercih ederim.

Tayseer birkaç kez etrafımda dolaştı. "Bana kesiği göster." "Bir şey yok," diyorum. "Ben hallederim."

Dik kafalı Tayseer başımı, omzumu, kollarımı, göğsümü, karnımı kokluyor ve önümde çömeldiğinde geri çekiliyorum. Bir uyarı çingırağı

göğsünü. "Kadın, bana kesiğin nerede olduğunu göstereceksin yoksa seni mümkün olan en kötü şekilde terbiye ederim. Bu hiç hoş olmayacak."

"Bu sadece bir nokta."

"Son mu?"

"Hayır, öyle değil." Bakire Meryem, neden? Neden mi?

Tay artık dinlemiyor. Bakışları bacaklarımın arasında duruyor. Kanın damladığını hissediyorum ve kalçalarımı kapatıyorum.

Tayseer'in gözleri büyüdü. Kanın nereden geldiğini anlaması bir saniyesini alıyor, sonra beni kucaklıyor ve kapıdan çıkıyoruz. Merdivenlerden aşağı atlıyor ve tek yapabildiğim kasaba meydanının ortasına gelene kadar kordonlu boynuna tutunmak oluyor, orada duruyor ve avazı çıktığı kadar bağılıyor, "Omega amcığı kanıyor!"

"Hayır," diyorum. "Hayır, Tay, öyle değil."

"Kanayan amcık! Loven, seni orospu çocuğu, duy beni. Omega amı kanıyor. Bir doktor gönderin."

"Hayır. Doktor yok. Pedler!" Bağııyorum. "Ped gönderin."

"Kanıyor, kanıyor," diye Tay. Şoka girmiş.

Yüzünü tutuyorum, başını çevirip bana bakmasını sağlamaya çalışıyorum ama Tay gemi alçalırken yukarı bakıyor.

Etrafıma çingirak sesleri yayılıyor. Kasabayı koruyan sessiz Horde'u tamamen unutmuş bir halde etrafıma bakıyorum. Yüzlerce erkek duvarların üzerinde durmuş bize bakıyor. Daha fazlası tırmanıp onlara katılıyor.

Loven, Telean gemisi inmeden önce dışarı atlıyor. Kumun üzerinde koşuyor, vücudumun her yerine bakıyor, yüzü taş kesilmiş.

"Orada dur," diye uyarıyor Tay.

Loven durur, gözleri fal taşı gibi açılır. "Omega amcığın kanadığını mı söyledin?" "Bana doktorunu getir."

"Ne yaptın lan sen?" Loven sorar.

Tay nefes almayı kesiyor. Tepkisini sadece ben hissediyorum çünkü hızla toparlanıyor. "Bana birini getir, Loven."

"Sorun sen değilsin. Sen hiçbir şey yapmadın." Tay dinlemiyor.

Tüp gemiden bir balyoz gibi düşer ve aynı hızla geri çekilir. Kum yükseliyor ve içinden sivil giyimli bir Beta erkeği beliriyor. Beyaz bir sağlık kiti taşıyarak bize doğru koşuyor. "Ben buradayım, ben buradayım. Omega'yı içeri getirelim."

Tay motele geri dönüyor ve omzunun üzerinden bir bakış Loven'ın da onu takip ettiğini söylüyor. Yaklaşmama emri konusunda pek iyi değil. Bu noktada,

Loven'ın nasıl olup da regl dönemini hiç duymadığını merak etsem de, bunun son derece normal olduğuna birini ikna etme savaşını kaybettiğimi görüyorum.

Tay beni gün içinde buraya getirmiş olması gereken yeni mutfak masasının üzerine bırakıyor ve sağımda duran Loven'a bakıyor. "Dışarıda bekle, kardeşim."

Loven ayrılıyor ve kapıda duruyor, bakışları üzerimde. "Neyin var senin, Omega? Söyle bana!"

"Ona bağırma," diye uyarıyor Tay.

"Beta çalışamayacak kadar korkmuş," diyorum iki Alfaya. "Çıkarken kapıyı kapatın."

Masaya uzanıyorum ve elimi Beta'ya uzatıyorum. Muhtemelen kan kaybından öleceğim için teselliye ihtiyacım olduğunu düşünerek elimi tutuyor.

Tay orada şaşkın bir şekilde duruyor.

"Sanırım görevden alındık," diyor Loven. "Gel bakalım, Tayseer. Şifacım insan Omega'ya dair her şeyi tedavi etmekte uzmandır."

"Omega'yı kimseye bırakmayacağım."

"Sadece kral," diyorum kendimi durduramadan. Loven gülüyor.

Görünüşe göre, daha işim bitmemiş. "Şimdi dinleyin. Kramp giriyor, kanım mutfak masasının her yerinde, tüm Regha bunu duydu ve dışarıdaki Horde erkekleri bir açıklama bekliyor. Bu yüzden biraz sinirliyim ve açıkçası regl dönemim boyunca herkes siktir olup gidebilir."

Tay, sağlık çantasını göğsüne bastıran ve bana yardım etmek için hiçbir harekette bulunmayan Beta'ya, "Regl denen bir şey," diyor. Gerçekten de yapamaz. Tay, saldırmak üzere olan bir aslan gibi üzerimde geziniyor.

Ayağa kalktım. "Bana bir saniye verirsiniz açıklayabilirim. Regl benim için her yirmi dokuz günde bir gerçekleşen doğal bir olaydır. Benim... Omega amım kanıyor. Bu biz kadınlar için bir yaşam döngüsüdür."

"Amın kanıyor," diye tekrarlıyor Tay.

"Evet."

"Her yirmi dokuz turda bir mi?"

"Aralıklar. Yirmi dokuz tur."

"Bunu nasıl durduracağız?"

"Dört, beş gün içinde geçer."

Tay Loven'a acı dolu bir ifadeyle bakar. "Bu sorunla ilgili ne yapmam gerektiğinden emin değilim."

Loven bana bakıyor. "Hiç duymadım. Daha çok atık mı?"

"Aynen öyle," diyorum. "İsraf."

"İnanılmaz," diyor. "Tam daha fazlası olamaz diye düşünürken, am da kanayabiliyor."

Gülüyorum. "Benim yaşımdaki bir kadının adet görmediği tek zaman hamile olduğu zamandır." Loven'ın yüz ifadesine dikkat ediyorum ve gözleri parladığında onu doğru duyduğumu anlıyorum. Omega'sı ikizlere hamile.

"Sorun çözüldü, Tay," diyor Loven. "Onu yetiştir."

Başımı salladım. "Kanı emen pedler alacağım ve hepiniz beni rahat bırakabilirsiniz."

Beta, "Böyle şeyler taşımıyoruz," diyor. "İç kanamayı durduracak bir ameliyat yapabilirim."

"Beni dinlemiyorsun." Doğruluyorum, sonra ayağa kalkıyorum. Tay elini uzatıyor, ama ben elini tokatlayarak uzaklaştırıyorum ve Loven'ın bir kapı gibi durduğu çıkışa doğru yürüyorum, bana bakmıyor bile, başımın üzerinden ve muhtemelen Tayseer'e bakıyor. Tanrı beni Alfa erkeklerinden korusun.

"Yolumdan çekil," diyorum.

"Atık bu, Tayseer. Merak etme," diyor Loven ve mırlamaya başlıyor.

"Onun için mırlama."

Tay arkamda, göğsü sırtımda ve bu ikisi saldırganlığı titreştiriyor. "Eğer at gözlüklerinizi çıkarırsanız, benim iyi olduğumu ve kendi başımın çaresine bakabilecek kapasitede olduğumu göreceksiniz. Siz gelmeden önce de yıllardır bunu yapıyordum. Şimdi yolumdan çekilin ki regl dönemim için ped alıp gidebileyim.

yatağa dön."

Loven kımıldamıyor. Tay

da kıpırdamıyor.

Orada öylece kalakaldım, hüsrana uğramıştım ve kan kaybediyordum. "Bunu Omega'na sor," diyor Tay.

"O buralarda değil," diyor Loven. "Ve sen Jewel'i doğurana kadar bu kasabadan ayrılmayacağım. Regl bir işaret. Kanamasının durmasını mı istiyorsun? Onu çiftleştir."

"Onu çiftleştirmeyeceğim."

"Onun bu şekilde kanamasına izin mi vereceksin?"

Şimdi benim de başım ağrıyor. "Siz ikiniz bana yardım edecek misiniz, misiniz?" Loven kapıdan uzaklaşır.

Geçerken ona teşekkür etmedim. Koridordan geçip dışarıya, regl malzemelerimi topladığım dükkana doğru yürüyorum, hem Alfa erkekleri hem de bir Beta her hareketimi takip ediyor. Banyoda , Tay'in beni izlemediğine şükrediyorum.

Çocuk bezi yapıp iğnelerle belime bağıladığımda herkes izlesin. Annem pedleri marketten alırdı. Benim öyle bir lüksüm yok, o yüzden elimdekilerle idare ediyorum.

Üst katta yatağıma geri dönüyorum ve Tay'ın üzerimde gezinirken çıkardığı mırıltıyı dinliyorum. Eminim bütün gece uyanık kalacaktır.

OceanofPDF.com

Tayseer

Periyodun dördüncü *gününde*yiz. Omega'nın bu durum için kullandığı terim, benim *dönem* kelimesini çevirimle çelişiyor. Son. Asla bitmez. Omega dört dönem boyunca kanıyor. İçinden inanılmaz miktarda atık çıkıyor. Ne kadar olduğunu bilmiyorum çünkü onunla ilgilenmeme izin vermiyor ama arkada yaktığı "ped" miktarı beni endişelendiriyor. Şekerli yiyecekler pişirip yiyor, sık sık ve çok uyuyor ve benimle pek konuşmuyor. Ki bu iyi bir şey. Regl döneminde hoş biri değil ve onu suçladığımı söyleyemem. Kanayan bir amım olsaydı, ben de hoş olmazdım.

Aslında, dönem boyunca en kötü ruh halini yaşıyorum.

Üremenin Period için bir tedavi olduğu haberi, Omega rahmine giden Yılan spermi gibi Horde'a yayıldı. Period'un ikinci gününde, beş kişilik üç paket Omega için bana meydan okudu. Periyodun üçüncü gününde, altışarlı iki paket bana meydan okuyor. Hiçbirinin yaşamasına izin veremem ve bir Omega'ya sahip olma hakkı için bu kadar çok Horde erkeğini öldüremem. Ama öldüreceğim.

Erkek vuruyor.

Dans ederek uzaklaşıyorum ve paketçinin yumruğuna çarpıyorum. Çenemde acı patlıyor.

Zırh giymiyorum. M¼cadelede iki erkek kaldı. Diğer sekizi kanlı kumların üzerinde inliyor. Kasabayı bir dövüş çukuruna çevirdik. Eğitim günlerimden beri bu kadar sert dövüşmediğimi söylemeliyim. Koleksiyoncularım bile bana bu kadar eğlence veremez. Horde kesinlikle Regha'nın en güçlü varlığı ve kral bu isyanı ezdiğinde onların yasını tutacağım. Kral da yas tutmalı, her ne kadar benim gibi görmese de.

Her Alfa erkeğı önemlidir.

Regha Alfaları arasındaki kanlı bir savaş, kralın tüm gezegenimize sahip olmak için hiç bitmeyen arayışında komşularımızla yaptığımız herhangi bir savaştan daha kötüdür. Politikalarına katılıyor muyum? Onlar hakkında düşünmüyorum. Omegalar benim işim ve korumam gereken bir tane var.

Önümdeki erkek ayaklarının üzerinde sallanıyor. Bir süredir dövüşüyoruz ve yenilmiş olsa da pes etmek gibi bir seçeneğı yok. Sürü arkadaşı bir savaş çığığı atıyor ve üzerime atlıyor. Dans edip bileğini yakalıyorum, çekiyorum ve büküyorum. Acı içinde bağılıyor ve dizini tutuyor. Dizini yerinden ve kendini toparlaması ki bu da omuz eklemine yerine oturtmak kadar kolay değil. Yüzündeki acı bana bittiğini söylüyor. Ona doğru yürüyorum ve işi bitiriyorum.

Bir meydan okumada, kimsenin canını bağışlamam. Loven'ın hayatımı bağışlayarak bana bu onursuzluğu yaptığına inanıyorum. Ölmeden önce bu iyiliğe karşılık vereceğim. Aksi takdirde, rövanş arzusu bizi yaklaşan savaştan çok önce öldürtecek.

Bir erkek daha kaldı. Acısız ve hızlı bir şekilde yapacağım. Kanlar içinde erkeğı doğru yürüyorum, geri dönüp kaçacağını umuyorum ama beni yarı yolda karşılıyor ve zırhıyla göğsüme vuruyor. Dişlerimi gösterip vücut plakalarını kaldırıyorum, kafasını tutup alnımıza vuruyorum. Zırhını çatlatana kadar bir, iki, on kez. Sarsıntıyla dizlerinin üzerine çöküyor ve kalçalarını tutuyor.

"Eğer benden merhamet dilersen, seni öldürmüşüm gibi göstereceğim ve olduğun gibi bırakacağım. Devam edecek ve çatışmadan kaçarak uzun bir hayat yaşayacaksın. Seni çok mutlu edecek bir Beta ile uzak bir yerde emekli olacaksın. Ne diyorsun Horde?"

Gözleri artık odaklanamıyor ama gözlerini kırpıştırarak deniyor.

Önünde çömelip yüzünü tutuyorum. Tek yapmam gereken bükmek.

"Mercy. Söyle."

"Yap şunu Tayseer," diye fısıldıyor.

Kumda kanlar içinde yatan ve beni izleyen erkeklere doğru dönüyorum. Boynu kırılıyor ve çukurun etrafından dolaşıp işlerini bitiriyorum. Bağırıyorum, Loven'ı gölgelere lanetliyorum. Bazen, özellikle de şimdi, çukurdan çıkarken, kaçıp gidebilmeyi, kralı ya da Horde'u bir daha asla görmemeyi diliyorum.

Loven yüzünü göstermedi ama umarım bunun ne anlama geldiğini anlamıştır. Ondan asla vazgeçmeyeceğim. Eğer meydan okuyanları geri göndermezse, hepsi ölecek. Erkekleri yetenekli olsa da benimle boy ölçüşemeyeceklerini biliyor ve bu Omega'yı yerleşkeye götürmeye çalışırken öleceğimi de biliyor. Beni öldürmek dışında yapabileceği bir şey yok.

Ve beni öldürmeyecek.

Loven benim küçük kardeşim. Dinamikliğini ortaya koyduğu andan itibaren onun çok iyi bir Alfa olacağını biliyordum. Loven'ın potansiyelini gören Alfalara karşı koyamadığı dönemlerde, ona yan gözle bile bakmanı öldüreceğimi anlamalarını sağladım.

Loven ve ben bir çıkmazdayız.

Jewel kendini iyi hissettiği an onu . Neredeyse hemen yetiştirilmesi gerekecek ve kralın onun insan biyolojik farklılıkları için bir istisna yapmasını sağlayacağım. Bu Omega'ya yaklaştıkça her geçen gün bir parçam ölüyor, çünkü kısa bir süre sonra ondan ayrılacağımı biliyorum. Birlikte zaman geçirdiğim bir Omega'dan ayrılmak asla kolay değildir. Dişiler yolculuğuma çekicilik katıyor ve onları tanımaktan keyif alıyorum. Bu Omega'dan ayrılmak son derece zor olacak. Belki de artık emekli olma vaktim gelmiştir.

Bir Alfa Toplayıcı olarak kraliyete en uzun süre hizmet eden kişi benim. Kralın babası hâlâ hayattayken yemin ettim. Şimdi bile, bir Omega'ya aşık olduğumda, verdiğim sözlerden geri adım atmıyorum. Regha Omegaları'nı güvende tutmak benim hayatım. Başka bir amacım yok ve bu Omega da benden daha azını hak etmiyor.

Yumruklarımı sıkarak merdivenleri çıkıyorum, banyo yapmak için sabırsızlanıyorum. Havayı kokluyorum. Omega yine pişiyor. Mutfığa gidiyorum ve kapıda duruyorum, böylece o bakmıyorken, sırtı bana dönükken ve hamuru tepsiye dizerken bacaklarını bir an için takdir edebiliyorum. Kısa sarı bir elbisenin üzerine koyu yeşil bir kazak giymiş ve ayakkabısız. Ayaklarının çıplak olması hoşuma gidiyor, ben onu becerirken topukları sırtıma .

"İşin bitti mi?" diye sorar.

"Evet, Omega."

İç çekerek arkasını dönüyor ve beni görünce gözleri yumuşuyor. "Berbat görünüyorsun. Bu ne zaman bitecek?"

"Ben her zaman harika görünüyorum, canım." Masaya oturup göz kırpyorum. Ya da deniyorum. Gözüm şişmiş ve kızışmış bir Omega amcığı gibi acıyor. "Ayrıca, Omegalar kazananları sever. Ben bir kazananım."

Jewel fırına bir tepsi koyuyor ve temiz bir bez alıyor. Yanındaki kâsedan buhar yükseliyor, böylece benimle ilgilenmeye hazır olduğunu anlıyorum. Jewel masanın üzerine zıplıyor ve on sevimli parmağını bacaklarımın arasındaki sandalyeye koyuyor. Arkama yaslanıp gözlerimi kapatıyorum. Ilık banyo suyuna batırılmış bez şişmiş gözlerime, burnuma ve dudığıma, özellikle de dudığıma çok iyi geliyor. Giymediğim zırh zaten dudaklarımı kapatmıyor ve kesikler onun amı gibi kanıyor. Kanayan am demişken... "Period nasıl?"

Duraklıyor ve ben tek gözümü açıyorum.

"Bir daha regl dönemi hakkında soru sormanı ya da Omega amının kanamasından bahsetmeni yasaklamak zorunda kalacağım."

Gülümsüyorum. "Sonsuza kadar mı?"

"Evet. Bu konuda konuşmuyoruz."

İnsanları kastediyoruz. "Ama kadın nüfusu kanıyor ve kanamadan hiç bahsetmeden kanıyor. Bu fenomenin tedavisinin olmamasını garip buluyorum."

"Bu bir hastalık ya da durum değil. Yaptığımız bir şey. Bebek yapmakla ilgili, yani aslında sağlıklı."

Yine bebeklerden bahsediliyor. *Onu yetiştir*. Loven'ın sözleri kafamda çınıyor. O söylediğinden beri kafamda çınıyorlar. Teşvike ihtiyacım olduğundan değil. İhtiyacım olan şey, lanet olası kralın bir mülkiyet iddiasında bulunması, böylece onu yerleşkede güvence altına alabilir ve onu düşünmeyi bırakabilirim ya da ona baktığımi bildiğim şekilde baktığım için onun elinde ölebilirim. Konu bu Omega olunca, hiçbir savunmam kalmıyor. Hiçbir şey işe yaramıyor, dışarıda öldürdüğüm ve sakat bıraktığım birçok erkek için duyduğum üzüntü bile.

Bu Omega beni öldürüyor.

Yavaşça ve acıyla.

Emekli olup Ahka'dan uzaklaşmak bana iyi gelecektir. Tarih kitaplarına "Efsane Tayseer yalnız ve yaşlılıktan öldü" diye yazılacak. Kıkırdıyorum. Kitaplarda benim hakkımda hiçbir şey yazılmayacak. Bir Omega'ya ya da kitaplara girmeye layık değilim. Loven bunu başaracak, özellikle de ölürse. Kral çocuklarını evlat edinecek ama Omega'sına kıyamayacak. Loven'ın birçok kişinin korktuğı şeyi yapmaya cesaret edecek kadar çılgın olduğunu hep biliyordum ama

Bir Omega'ya bağlanmak onu özel bir tür deliler kampına sokuyor, Jewel'in baldırlarını okşarken, bacaklarını yukarı kaldırırken ve aşağı inerken benimle birlikte.

Benim için tahrik olurken amının tatlı sıcaklığını kokluyorum.

Bezle göğsümü okşuyor, karnıma iniyor. Loven'ın dün gece erzak çantalarını bırakırken bana ödünç verdiği *til*'i açıyorum. Aletim göbeğime değişiyor. Sertleşti ve bir döngü boyunca sevişsem bile ne yemek ne de hava almak için yukarı çıkabilirim. Bezi bırakıp beni ellerinin arasına aldığı anda onu durdurumuyorum. Yumuşak ve sıcaklar ve mırıldanıyorum, ona hiçbir kelime söylemeden, bana sahip olduğunu söylüyorum.

Dudakları yumuşak ve kesiklerime ve şişliklerime dikkat ediyor. Yüzümün her yerini öpüyor, sonra üstüme yerleşiyor ve ben de önce kıcının yanağını, sonra da sikimi tutup sıcak amına sokuyorum. Beni bir sıvı fişkırmasıyla karşılıyor ve Omega omuzlarımı tutarak iniyor.

Gözlerimi açıyorum, böylece bana binişini izleyebiliyorum.

Alnı benimkine değişiyor. Bakışlarımızı kilitliyoruz. Birleşmemiz sırasında samimi, garip ve davetkâr. Amcığı etrafında titreşiyor, boşalmaya hazırlanıyor. Jewel'in saçları dalgalanıyor, yüzü kızarıyor ve nefesleri kesik kesik geliyor. Boğazını tutup sıkıyorum, amı aletimin etrafında çırpındığında inliyorum.

Jewel beni yavaşça beceriyor. Acı verici. Tatlı. Omega. Ayağa kalkıp onu masanın üzerine domaltıyorum, kırmızı şaplaklar atıyorum, sonra sikimi amına sokup vurmaya başlıyorum. Omega çok fazla kayganlaştırıcı üretiyor, taşaklarım ve aletim kayganlaşıyor. Tokat sesleri etrafımızda çınlıyor.

Ve o sessiz, yumuşakça inliyor. Ona çılgılık attırmak istiyorum. Masaya tutunuyor, parmak eklemleri bembeyaz, bedenimi onunkinin üzerine uzatıyorum, ellerini tutuyorum, parmaklarımı onunkilerle iç içe geçiriyorum. Çıplak boynunu usulca öpüyorum, sonra ısırıyorum.

Dişlerim derisini deliyor.

Kan kokusu beni getiriyor.

Feromonlarımın kokusu odayı doldururken, zehir köpek dişlerimin ucunda birikiyor ve boynuna damlıyor. Küçük yeşil damlalar açık ısırık yaralarının üzerine düşüyor. Onları başparmağımla siliyorum. Omega ısırık yüzünden inliyor, hâlâ kendi zevkinin içinde kaybolmuş durumda. Amcığı aletimin etrafında titreşiyor ve benden ve vücudunun her yerinden tohum fişkırmadan önce bir göz kırpmıyorum.

Bakışlarım boynundaki deliklere takıldı. Omega'yı işaretledim. Onu kokusuyla değil, ısırığıyla işaretledim. Bu da en az diğerleri kadar iyi bir işaret.

Onu seviyorum.

Beni endişelendiren şey aşk değil. Aşkla başa çıkabilirim. Aşk sessiz ve nazik, kendime saklayabileceğim bir duygu. Avuçlarımı masaya yaslıyorum ve onun kanını pıhtılaştıramayan zehrime bakıyorum. Zehrime karşı bağışıklığı olan bir Omega benim için bir eştir.

OceanofPDF.com

Mücevher

Her zamanki beş gün yerine, regl dönemim sadece üç gün sürdü ve bunu Regha'daki en ateşli Alfa ile seks yaparak kutladım. Tüm meydan okuyanları alt etmesine bakılırsa en güçlüsü de o. Beni ısırmış olması beni rahatsız etmiyor. Bu sadece beni onun sikine daha da aç yapıyor.

Tay yumruklarını başımın iki yanındaki masaya dayıyor. "Benim sonum olacaksın." Kıkırdıyor. "Ve benim için sorun yok. "Efsane Tayseer, Omega'nın amına gömülürken kalp yetmezliğinden ölür."

Düşüncelere dalmış.

Beni yerleşkeye götürmek zorunda ve Loven gitmesine izin vermiyor. Beni teslim etmek zorunda ve ben artık gitmek istemiyorum.

Bir yuva yaptım. Bir Alfa'm var. Bir kız daha ne isteyebilir ki?

"Kurabiyeler yanıyor." diyor.

"Ne kurabiyesi?"

Tay gülerek mutfağa geçiyor, fırın eldivenlerini çıkarıyor ve tepsiyi alıyor. Bana gösteriyor. Üzerindeki koyu kahverengi köfteler bir daha asla yemek pişirmek istemememe neden oluyor. "Gah, neden pişiremiyorum?" diye sızlanıyorum.

Tay tepsiyi fırının üstüne koyuyor ve yerdeki birkaç çuvalı işaret ediyor. Loven malzemeleri bırakmıştı. Tay, çuvalları incelemeye vakit bulamadan bir şey almamı yasakladı.

"Yanımıza ne alabileceğimize bir bakalım mı?" diye soruyor.

"Sonra," diyorum ve . "Saçımda o kadar çok sperm var ki, kafamda bir bebek büyüteceğim."

Tay gülmüyor. Göz kapakları düşüyor ve başka tarafa bakıyor. "Sen yıkanırken ben de eşyaları gözden geçireyim."

Banyo yaptıktan sonra mutfığa döndüğümde Tay'ın Loven'in çuvallarını karıştırdığını görüyorum. Duş almamış olsa da giyinmiş ve oturmuş, temizlenmiş masanın üzerindeki eşyaları inceliyor.

"Otur, Omega. Bunların yarısının ne olduğunu bilmiyorum, bu yüzden Loven'in Omega'sına gittiğini ve size eşyalar gönderdiğini varsayıyorum." Masanın üzerindeki, üzerinde Rahkan dilinde bir etiket bulunan kutuyu işaret ediyor.

Açmak için uzanıyorum ve Tay bir eli büyük çuvalın içinde, en dibe ulaşmaya ve daha fazla eşya almaya çalışıyor. "Sadece ne olduğunu söyle."

"Rahkan'ı
okuyamıyorum."

Duraklıyor,
sersemlemiş.

Kıkırdıyorum. "Ben bir köle olarak büyüdüm. Okumayı bilmemi bekleyemezsin." Etikete bakıyorum ve deniyorum. "J X C." Bu harfleri biliyorum. Başka bir şey bilmiyorum.

"Regha'daki herkes okumayı bilmeli," diye mırıldanıyor

Tay. "Pardon, o neydi?"

"Tüm Regha'nın okumayı bilmesi gerektiğini söyledim. Benden alıntı yapmayın." Tek sağlam gözünü kırkıyor. Diğeri hâlâ şiş.

"Neden, Tayseer, sanırım az önce mevcut rejime karşı konuştun."

"Evet," diye gülümseyerek itiraf ediyor, sonra yüzünü buruşturuyor. Her tarafı yara bere içinde, yaralı ve kesik ama bunlara aldırmıyor. Sanki taştan yapılmış gibi. "Sonunda," diye ekliyor ve bir çanta çıkarıp masanın üzerine atıyor. İçindekiler dökülüyor ve bana doğru yuvarlanıyor. Kağıt rulosunu elime alıyorum. Kırmızımsı pembe renkte, yumuşak ve... *Oh. Aman Tanrım. Tanrım.* "Tuvalet kağıdı." Ayağa kalktım ve meşale tutan Özgürlük Heykeli gibi ruloyu kaldırdım. "Tuvalet kağıdı!" Bu destansı anın heyecanını arttırmak için elimi sallıyorum.

Tayseer oturur ve bakar.

Bir rulo daha alıyorum. "Regha'da geçirdiğim yıllar boyunca başıma gelen en güzel şey bu."

"Nedir bu?"

"Tuvalet
kağıdı."

Kaşlarını çattı, ben de devam ettim. "Bu bir..." Duraksıyorum ve tuvalet kağıdını nasıl açıklayacağıma dair rafine bir şeyler bulmaya çalışıyorum. "Tuvaletimizi yaptıktan sonra sildiğimiz kağıt."

"Neyi silmek için?" "Omega amını."

"Ah. Kanamayı durduruyor mu?"

"Bu konuda konuşmamaya karar vermiştik. TP'yi paketlememiz gerekiyor." "Zaten çok fazla şey taşıyoruz."

"Onu almadan gitmiyorum."

Tay iç geçiriyor. "Bunun için nelerden vazgeçmek istiyorsun?" "Her şeyden."

Ruloyu eline alır ve inceler. "Yumuşak kağıdın önemi konusunda kafam karıştı." Her bir ruloyu tutan şeffaf paketin üzerindeki etiketleri okuyor. "Joxi and Co." Tay gülüyor. "Joxi sadık bir dişi. Onu severim."

Kıskançlık yüzümü yakıyor. Ruloyu kafasına fırlatıyorum.

Tayseer bakışlarını kaldırıyor. "Kaydığını ve bana doğru uçtuğunu varsayıyorum." "Ben fırlattım." Masanın etrafında dönüp uzaklaşıyorum.

"Regha'da başına gelen en iyi şeyi unuttun," diye sesleniyor arkamdan.

"Joxi'de . Ve onun Co'su."

"Derhal bana dönün."

Zaten ön kapıdayım ve gemiye bakmak için kapıyı iterek açıyorum. Gökyüzü açık, Sycol batımda, yani öğleden sonra. Duvarlarda hiç Horde görmüyorum. Hâlâ hayatta olan Alfa Helor direğin üzerinde öksürüyor.

"Tayseer, burada kimse yok."

"Anlıyorum."

İrkilerek arkama döndüğümde Tay'ın yüzünü kaldırmış, burnuyla havayı kokladığını görüyorum. Bir şeyler bulmuş olmalı, çünkü kulak kepçelerini kaldırıp dişlerini gösteriyor.

"Ne oldu?" diye sordum. "Yürüyen bir ordu."

Ağzımın içini çiğniyorum.

Kasabanın kapıları kayarak açıldı ve kırmızı cüppeli bir erkek denizi ortaya çıktı. Bize doğru yürüyorlar. Koleksiyoncular. Yüzlercesi. Kalbim göğsümden fırlayacak gibi atıyor ve birkaç adım geri çekilip Tay'ın yanında duruyorum ve elini tutuyorum. Elimi sıkıyor. "Korkma."

"Doğru."

Koleksiyoncular dağılıp bir yol oluşturdular. İşte o zaman duydum. Ayak sesleri, çingiraklar, etrafımda hırlayan tazılar.

"Loven geri çekildi," diyor Tay. "En azından erkeklerini önemseydiğini biliyorum." Tay askeri konuşuyor. Ben kıyameti düşünüyorum. "Neler oluyor?"

Tay cevap vermiyor. Cevap vermek zorunda değil. Kapılardan bir erkek geçiyor. Siyah deri bir *til*, kırmızı kürklü bir pelerin ve yedi inçlik bir yılan kolyesi taşıyan altın bir zincir takıyor. Kral geldi.

Atından inip merdivenleri tırmanarak önümüzde dururken zar zor nefes alıyorum. İri yarı, en az Tayseer kadar geniş ve uzun, ama mücevherleriyle daha heybetli. Onunla göz göze gelmiyorum, yılanın kolyesiyle, özellikle de yılanın gözlerini oluşturan Regha'nın mücevherleriyle göz göze geliyorum.

Tayseer bir dizinin üzerine çöktü ve beni de yanına aldı. Diz çöküyoruz, başlarımız eğik, ve bekliyoruz... bir şey. Ya da belki ayağa kalkıp sohbet edeceğiz. Hiçbir fikrim yok. Tay'ın bana kralın huzurundayken nasıl davranmam gerektiği konusunda bilgi vereceğini söylediğini hatırlıyorum ama o noktaya hiç gelmedik. Kral bize geldi.

"Tayseer, dostum, kardeşin nerede?"

Tay ayağa kalkıyor ve elimi çekiyor. Ben de ayağa kalkıyorum, titrediğimi belli etmemek için dizlerimi kilitliyorum.

Kral bana bakıyor. Bir krala göre genç, tahminimce kırklı yaşların sonunda. Taçlı, kırmızı kadife pelerinli, elinde asası onu tutan yaşlı bir adam hayal etmişim. Bu erkek, yakışıklı yüzünün yanağında uzun, derin bir yara izi olan bir savaşçı.

Tayseer cevap vermeyince kral ona bakar. "Evet?" Tay boğazını temizler. "Horde'un kaçtığına inanıyorum."

Kral güler. "Tabii ki kaçtılar. Tüm ordularımı getirdim. Horde Alfa kaçmış olabilir ama denizden başka gidecek yeri yok. Onu denizde boğacağım. Onu ve tüm Horde'u. Cesetleri yıllarca balıkları besleyecek. Gömülmek yok, Yılan'ın gölgeleri yok. Yüzen ruhlar, tarih kitapları öyle yazacak." Göğsünü yumrukluyor, sonra bana yaklaşıyor.

Geri adım atıyorum, Tayseer'in eliyle teması kesiyorum. Bir anda kendimi çıplak, korunmasız ve korkmuş hissediyorum.

Kral gülümsüyor. "Bir insan Beta mı?" "Hayır," diyor Tayseer.

"Rüyalarımın giren ve Horde erkeklerinin tüm mantığa meydan okumasına neden olan o ele avuca sığmaz yaratıklardan birini yakaladığını mı sanıyorsun?" Kral sarıyor, kokluyor

"Söyle bana insan, nasıl bir kadın söndüreceğim tüm hayatlara değer?"

"Kraliçe buna değer," diye cevap veriyor Tayseer benim yerime. Geri adım atıyorum.

Kral kıkırdar. "Egzotik bir şekilde çok güzel. Egzotik şeyleri severim. Benim için iyi olan şeyleri severim. Omega gibi davranan güzel Betalar gibi güvenli şeyler. Arkadaşım Tayseer de öyle." Tayseer'i, çürükleri, şişlikleri ve yırtık kıyafetlerini inceliyor. "Bugün babana benziyorsun. Yenilmişsin."

Tayseer bir uyarıda bulundu.

Burada uzun ve korkunç bir tarih var. Umurumda değil ama yine de orada durup dinliyorum.

Kral gülümsüyor. Siyah gözlerine dokunur. "Ve amcık gibi kokuyorsun. Bu dişiyi becerdin mi?" "Evet," diyor

Tayseer ısırarak. "Yatakta nasıl biri?" *Tanrım.*

"O mükemmel."

Kalabalıktan alkış sesleri yükselir. Tüm Koleksiyoncular aynı şarkıyı çınlatır, sonra da Tayseer'in adını haykırırlar.

Tay etkilenmiş görünmüyor. "Sessiz olun!" diye emrediyor. Sessizlik.

Kralın gülümsemesi genişliyor ama hoş değil. "Onu seviyorlar," dedi bana. "O da seni seviyor."

"Ben o kadar ileri gitmezdim."

Tayseer'in siyah gözleri benimkilere kilitleniyor ve ben başka tarafa, krala bakıyorum, açık ve doğrudan konuşma beni rahatsız ediyor. Rahatsızlık, Regha kralıyla tanışmak için ödenen çok da kötü bir bedel değil. Başım olabilir.

Kral, Koleksiyonculara "Tayseer bir Beta amcığa vuruldu" diye ilan ediyor. Hiçbir şey söylemiyorlar. Çoğu krallarına dikkat bile etmiyor.

Tüm gözler yumruklarını sıkıp yanıma gelen Tayseer'in üzerinde.

"Jewel Beta değil," diyor.

"Adı Jewel mi?" diye sorar kral. "Ona Jewel adını vermeye nasıl cüret ederler?" "Bu sadece bir isim," diye mırıldanmayı başarıyorum.

"Hiçbir isim sadece bir isim değildir." Tayseer'e bir bakış atar. "Dokunuşunu kaybetmişsin dostum. Bu Omega değil. Bir insan Omega bile

çağırma cevap ver." Burnunu işaret ediyor. "Kokusu bir Beta'ya ait ve bana çekici gelmiyor."

"Hiçbir Omega sana hitap etmiyor." İki erkek bakışlarını kilitledi.

Kral başını öne eğdi. "Onun ilan edilmemiş olduğuna inanıyorsunuz." "Evet."

"Bu değerlendirmeyi ve onu kızıştırmak için yaptığınız fedakarlığı kabul ediyorum. Betalar kızgınlığa girmez."

"Teşekkür ederim."

"Dikkatli ol, Tayseer. Ailen bağ kurmaya düşkündür."

Tay başını eğiyor. Nefesinin altında, "Seninki de öyle." diyor. O kadar sessiz ki zar zor duyuyorum, ama kralın bunu net bir şekilde duyduğundan eminim.

Tay'ın duruşunu taklit ediyorum, başım eğik, gözlerim yerde, kral saçlarını kokluyor, mırıltısı kulağıma geliyor. "Onun ölümü olacaksın. Belki de Jewel her şeye rağmen uygundur." Sonra yanağımdan öpüyor.

Kalabalık vahşileşir. Erkekler duvarların üzerinde zıplıyor, tazılar hırlıyor ve hırlıyor, duvarların ötesinden farklı orduların çingirak sesleri geliyor. Şaşkınlık içinde, ellerim arkamda kenetlenmiş, öylece duruyorum.

Gitmeliydik.

Tayseer

Kral gece için kasabada kamp kurmaya karar verdi ve ben de en iyi denenmiş ve test edilmiş Koleksiyoncularımdan oluşan on iki kişilik bir grubu, Omega'yı kralın dönüşü için hazırlamaları gerektiğine dair yaşlı Omega'lara bir notla birlikte yerleşkeye geri götürmeleri için ayarladım. Horde'a duyulan nefret kralımızın gözünü kör etmiş ve neyin Omega olup olmadığına karar vermesini engellemiş. Dinamiği gizli olsa da, bir uzaylı olsa da Jewel bir Omega. Grup Sycol'un yükselişinde ayrılacak.

Gece çöktü ve ben kendimi ziyaret ettiğimiz genelevin içinde acı ve düşüncelerle kaybolmuş, onunla birlikte geri götürebileceği elbiseler yaparken buldum. Kısa olanları. Kral onun güzelliğinden etkilenmemiş olsa da ona alenen yakınlık gösterdi. Kralımızın böylesine bariz bir sevgi gösterisinde bulunması dedikodulara yol açtı ve insanlar yanlış fikirlere kapıldı. Kralın onu damızlık olarak alacağına, hatta muhtemelen kraliçe yapacağına inanıyorlar.

Öyle olmayacak ve bunun tek nedeni de bir Omega'nın amcığı o çirkin suratına çarpsa bile onu tanıyamayacak olması değil.

Dişlerimi gıcırdatıyorum. Bu fısıltılarla uğraşmak beni kesinlikle delirtecek.

Ancak bu söylentiler Horde'un kulağına ulaşacaktır. Loven bağlanma, zırh ve kralımız hakkındaki teorisini sorgulayacak. Eğer kral bağlıysa ya da

bağlanmışsa, yeni bir kraliçe almayacaktır. Horde'da kırmızı zırhın yayılmasını açıklamak ve kırmızı zırhın bir Omega'ya bağlanmaktan kaynaklandığı iddialarını çürütmek için bir yol bulmam gerekecek. Belki de zırhın taca üstün hizmetlerinden dolayı Yılan'ın bir hediyesi olduğunu söylerim. İnsanlara Horde erkeklerinin krala sadık kaldıkları için son görevden hemen önce kırmızı zırh aldıklarını söylerim.

Hm. Fena değil. İşe yarayacak. Benim uydurduğum hikaye yayıldıkça, insanlar kendi dizelerini ekleyecek ve yakında bir masal örmüş olacağız. Bundan birkaç yıl sonra dinleyeceğim için biraz heyecanlıyım. Ya da duymayacağım, eğer ölürsem.

Halkımın efsaneleri, kralın hizmetinde olan ve kralın çatısı altında yasak bağlanma uygulamasını başlatan bir erkek tarafından uydurulmuştur ve çok uzağa gitmez. Loven'la birlikte o okyanusta yüzeceğim. El ele tutuşabiliriz. Tıpkı Loven ve Kinre'nin dadısı öldükten sonra Alfaların barınağında kaldıkları eski günlerdeki gibi olacak. O lanet evi ben yönettim ve diğer Alfalara kardeşlerimin benim korumam altında olduğunu gösterdim.

Yine de bu ikisinin de başını belaya sokmasına engel .

Kinre, Alfa dinamiğini sergilediği anda bir erkeğe meydan okudu. Loven birkaç aralıkta bir kendinden daha büyük Alfalarla kavga ediyordu.

Bu arada, yağmurun altında dururken ellerini tuttum ve boyumuzun uzayacağını düşündüm.

Kıkırdayarak elbiseleri katlayıp bir çuvala koyuyorum, sonra dükkândan çıkıp eyeri Jewel'i buradan taşıyacak olan köpeğim Zoyo'ya takıyorum. Sycol ayağa kalktığında, kralla birlikte Ohala'ya yürüyeceğim. Jewel yerleşkeye gidecek. Bir Omega teslim etmek benim işim. Tacın gelecekteki varislerini güvence altına alacak bir Omega teslim etmek kişisel bir başarı olacak. Jewel o dişi değil. Kral onu damızlık olarak seçse bile, onu sevmeyecek ve ona iyi davranılacak olsa da, o daha iyisini hak ediyor.

Sessizce, tüm varlığımla ona hizmet edeceğim. Buna onu buradan uzaklaştırıp güvenli bir yere götürmek de dahil. Omegalar olmadan Regha Alfaları doğamaz. Her Omega sadece tek bir Alfa'ya bağlanırsa, nüfusumuzun çoğu erkek olduğu için bu sayımızı önemli ölçüde azaltır. Loven ve kardeşlerim, düşmanlarımız çoğaldıkça ve saldırmak için doğru zamanı bekledikçe gelecekle ilgilenmeyen bencil hıyarlar. Kral bunu biliyor ve bir damızlık bulmalı. Sadece Jewel olmasın.

Kasabayı geçerken, toprakta yatan tazıları fark ediyorum, hatta bazıları uyuyor. Rahatlamış görünüyorlar, bir tazi için garip bir durum.

görev yarın. Jewel'in toplayıcı biriminin yanında hırlıyor ve volta atıyor olmalılar. Jewel'in birimi nerede? Etrafa bakındım ve erkeklerimden hiçbirini bulamadım. Ne oluyor lan? Şehir kapılarının dışına çıkıp, diğer orduların gece için kamp kurduğu sayısız çadırı arıyorum. Çadırların renkleri bana Toplayıcılarımın çadırlarını tanımlanabilir tek bir birlik olarak değil de rastgele kurduklarını söylüyor. Üzerinde Regha'nın denizlerinde bulunan bir incinin resmi olan kırmızı bir bayrak, sıradan yeşil bir çadırdan dalgalanıyor. Bu da ne böyle?

Ona doğru yürüdüm ve yolumda durdum.

Etrafımı garip bir koku sarıyor. İçime çekmek için duraklıyorum. Omega amcığı. Jewel evinden ayrılmış. Kaçtı ve yakalandı mı? Orduyu çılgına çevirecek ve onu parçalayacaklar, ona sahip olmak için birbirlerini öldürecekler. Yaklaşan Omega amı gibi kokan çadırın önünde, içinde ne bulacağımdan ve kaç tane Alfa öldüreceğimden, hatta belki de eğitmek için zaman harcadığım ve dönüştükleri erkekler haline getirdiğim, her topladığımızda ve bir Omega'nın sorumluluğunu üstlendiğimizde onları ölüme maruz bıraktığım Toplayıcılarımdan bile emin değilim.

Kapağı açıyorum ve loş çadırın içine giriyorum.

"Tayseer? Oh, Yılan'a şükürler olsun."

Bir Regha Omega olan Chany bir kafesin içinde çömelmiş duruyor. Bol altın rengi saçları, güzel renkli kanat benzeri işaretlerle bezenmiş yüzünün çoğunu perdeliyor. Donuk ela gözlerinden yaşlar süzülüyor. Küçük, sivri, çıkık kulakları sanki yas tutuyormuş gibi aşağıda. Konuşuyor ama kafamın içindeki davul sesinden onu zar zor duyuyorum. "...Bizi aldılar. Biz ödül olacağız."

Toplayıcı biriminin dört erkeği onun etrafında nöbet tutuyor. "Ne için ödüller?" Isırarak söyledim.

"Sürü erkekleri yaşayacak. Savaşçılar canları sayacak ve kim kırmızı zırhlı erkekleri öldürürse emeklilik, bir Omega ve Regha'nın herhangi bir yerinde bir mülk kazanacak."

Omegalar krala aittir.

"Kampta kaç tane Omega var?" "Yüz dört."

Hayatımı bu dişileri toplayarak ve onlara güvenlik sözü vererek geçirdim. Genç koleksiyoncularımdan Nolek, "Chany benim olacaktı," diyor. "Kapa çeneni," diye uyarıyor birim arkadaşı.

Nolek şöyle devam ediyor: "Onu teslim ettiğimizde bir sürü oluşturduk, hatta onun için dilekçe verdik ve dilekçemiz onaylandı. Sadece on tur daha beklememiz gerekti."

"Omegalar krala aittir," diyorum. Birim yere bakıyor.

Chany bana bakıyor. "Evet, Alfa." Yutkunuyor. "Ve bize nasıl davranılacağı kralın kim olduğuna bağlı."

"Sessiz ol, kadın," diye uyarıyorum.

"Sen sessiz ol. Kaybedecek bir şeyim kalmadı."

"Kaybedecek bir hayatın var."

"Zaten benim değil. Tayseer, bir Omega aldığını duydum."

"Almadım."

Ela Omega gözleri parlıyor ve ben onu kokluyorum. Kısmen uyarılma, kısmen umut. İnce, pençesiz parmaklarını kafesinin parmaklıklarına doluyor. "Kral onu bir kafese koyup ordusunun önünde sallandığında ne yapacaksın?"

"Sessiz ol, düşünüyorum."

Kafesini tıkırdatıyor. "Hep düşünüyorsun Tayseer. Şimdi harekete geçme zamanı."

"Kralı yenebilirsin," diyor Nolek. O benim en küçüklerimden biri, bebek bir Alfa, henüz yirmili yaşlarında bile değil.

Çadırda onay homurtuları duyuluyor, sonra hepsi sanki cevaplarım varmış gibi bana bakıyor.

"Hepiniz çıldırdınız mı? Evet, çıldırdınız. Bir Omega'ya duyduğunuz arzunun akli başında kararlarınızı gölgelemesine izin verdiniz. Dağılabilirsiniz. Chany'yi ben koruyacağım."

Kimse kıpırdamayınca tekrar ediyorum, "Dağılabilirsiniz."

"Hepimizi koruyamazsın," diyor Chany. "Her şey bitti. Kaderimizi bekliyoruz."

Çömelip ellerimi onunkilerin üzerine koyuyorum ve bir mırıltı çıkarıyorum. "Krala meydan okumamı ister misin, Omega?" Zırhımı dikleştiriyorum ve göğsüme vuruyorum. "Kaybettiğimde, Alfa sürünü katledecek ve belki seni bağışlayacak, belki de bağışlamayacak. Kasabaları yağmalamak için başka bir Sürü oluşturacak ve Omegaları bulduklarında onları kendileri için alacaklar. Omegas'ın hakları için Alfa mücadeleleri arttıkça, sayımız kralın savaştıkça erkeği kalmayacak kadar azalacak. İstila edileceğiz, köleleştirileceğiz ve madencilik için kullanılacağız."

Nolek, "Bu sizin ailenizde var," diyor.

Ona doğru yürüdüm ve boğazını sıktım. "Ne ?"

"Kırmızı zırh."

Gülüyorum. Benim yalan söylememe bile gerek kalmadan hikâyeler tuttu. Onu daha sıkı sıkıyorum. "Ben hain bir aileden geliyorum." İşte, söyledim.

"Nereden geldiğin ya da kardeşlerinin ne yaptığı umurumda değil. Sen bizim için ayakta kalan son umutsun," diyor Omega. "Kralın umurunda değil. Kral bir damızlık almayacak. Her birimiz onu üremeye ikna etmeye çalıştık. Ama yapmayacak. Vermeyecek çünkü tahtından vazgeçmeyecek, varislerine bile. Ve o öldüğünde Alfalar, Regha'nın daha önce hiç görmediği türden savaşlar çıkaracak."

Doğru. Buna ben de inanıyorum. Nolek'i serbest bırakıyorum ve nefes nefese yere yığılıyor. Geri çekilip emir veriyorum, sonra da Chany'nin kokusu zihnimi ele geçirmeden ve Jewel'i doğrudan onun sıcaklığına sokmadan önce çadırdan çıkıyorum.

OceanofPDF.com

Tayseer

Kamptaki Toplayıcılarla tur atıyorum, asık suratları bana kralla birlikte yürümek ve Omegaların tahrip edilmemesine dikkat etmek zorunda kalmaktan benim kadar mutlu olduklarını söylüyor. Kral ani bir kararla hareket etti ve Horde'a karşı duyduğu öfke onu ele geçirdi. Akla hayale gelmeyecek bir şey yaptı ve Omegaları, daha önce sadece dişileri görmüş olan erkeklerden oluşan bir denizin içine soktu. Alfalar kızışacak. Er ya da geç kızışacak, yakıp yıkacak ve öldürecekler. Kral bunu göremiyor mu?

Arka alanda bir şey koşturuyor. Onu takip ediyorum.

Dört ayak üzerinde bir adam durur ve döner. Bakışları yeri bulmadan önce gözlerimiz kısa süreliğine kilitleniyor. "Oğlum."

"Bana öyle deme," diye tıslıyorum kralın canlı taburesine. "Hangi cehenneme gidiyorsun?"

"Ormana." "Ne için?"

"Kardeşin orada."

Gülümsüyorum. "Şimdi mi?"

Yaşlı aptal başını sallar. Aklını uzun zaman önce yitirmiş. Kardeşim buralarda değil. Ohala'ya geri döndü, savaşa hazırlanıyor.

ona her şeyi anlattım. Karşımdaki erkeğe aldırmiyorum ve motele doğru yoluma devam ediyorum.

Kralın evindeki Betalardan biri olan Mina dışarıda duruyor, bakışları kasabayı dolaşıyor. Merdivenleri tırmanırken, elindeki giysi bohçasını kaldırıyor. "Seni hamamda bekliyordum."

Kıyafetleri alıyorum. "Çünkü...?"

"Kral ve Omega ile yemeğe katılacaksın." Ciyaklıyor. "Bebekler olacak! Eve dönüp odaları hazırlamak için sabırsızlanıyorum."

Kralın bir Omega alacağını ve Regha'nın varisleri olacağını umuyor. Ben de öyle umuyorum. Ama ona getirdiğim onca Omega arasında Jewel'ı alamaz. Ve kesinlikle onu yemeğe davet etmek zorunda değildi. Ben lanetliyim ve böyle bir Omega'yı tek başıma alt edemeyeceğimi biliyordum ama yine de onu alt ettim ve bu süreçte gardımı düşürdüm. "Ne yemeği?"

Gözlerini genişletiyor. "İlan edilmemiş Omega'nın seni davet ." "Kral beni davet etti demek istiyorsun."

Beta başını sallar. "Hayır, sohbet ediyorlardı-" "Kim onlar?"

"Omega ve kral. Sohbet ediyorlardı-" "Kral sohbet etmez. Konuşur."

"Bu Omega ile sohbet ediyor. Sanırım ondan hoşlanıyor." "Yeterince duydum."

Banyoya gidip suya atlıyorum, sonra da kendimi boğup kurtulacağımı düşünerek suyun altında kalıyorum. O kadar Omega arasından sohbet etmek için benimkini seçti. *Benimkini*. Benimkini mi? Evet, benimki. Kral Jewel'ı alırsa, onun kraliçesi olabilir, kafese kapatılmaz ya da ödül olarak verilmez. Regha kraliçesinin sahip olabileceğinden daha iyi bir hayat düşünemiyorum. Bir kalede yaşayacak, hayatı boyunca parmağını bile kıpırdatmayacak. Bu hayatı Jewel için istiyorum.

Jewel'ı alırsam, ben yokken diğer erkekler ona hizmet ederken, o da önümüzdeki on tur veya daha uzun bir süre boyunca yerleşkede beni bekleyerek yaşayacak. Birinin Jewel'e kızgınlık döneminde hizmet edeceği düşüncesi bile beni hırıltıyla banyodan dışarı fırlatıyor. Havlu elinde, Mina banyonun yanında duruyor ama . Bakışları göbeğimde takılı kalıyor. Dikleşiyorum ve sinirleniyorum, bastırılmış saldırganlık dalgalar halinde üzerimden akıyor. Gözleri buğulanıp inlediğinde havluyu kaptığım gibi göbeğime sarıyorum.

"Saçını öreyim mi?" diye soruyor.

Cevap vermeye zahmet etmedim. Merdivenleri tırmanıp Jewel'in odasına daldığımda onu saçını tararken buldum. Çılgık atıyor ve elini kalbinin üzerine koyarak dönüyor. Yalınayaktı ve kısa, beyaz bir elbise giymişti. Kralın izlemesi için bunu giymesini önermemiş miydim? Evet, evet, tavsiye ettim. Şimdi yüzüne boya sürmesini, türban takmasını ve mal varlığını gizlemek için üç kat siyah tunik giymesini istiyorum. Ve bunlar çok fazla. Göğüsler, kalçalar, bacaklar ve ayak parmakları. Özellikle ayak parmaklarına bayılıyorum. Kırmızıya boyamış. Onlara bakıyorum ve işaret ediyorum. "Nedir bu?"

"Kapıyı çalmalısın."

Gözlerimi kısıyorum ve kapıyı arkamdan çarpıyorum. "Şimdi olmaz, kadın. Çok kötü bir ruh halindeyim."

"Burada durmuş, kralla randevuya çıktığımız için memnun olduğunuzu düşünüyordum."

"Bu gece birini öldüreceğim."

"Tutumunuzla başlayın." Jewel aynaya doğru döner. Saçını Betalar yapmış olmalı. Başının üstünde, boynunun kıvrımlarını gösteren çok sayıda örgüyle bükülmüş. Yakasının altından ısırık izleri görünüyor. Arkasında durup izleri okşuyorum.

Titriyor ve derisinde şişlikler görüyorum. Bu Omega'nın etrafında beynim çalışmıyor. Elim anında ıslanan amını okşamak için elbisesini kaldırdığında bunun yanlış olduğunu anlıyorum ve havlumu çıkarıp onu öne eğdiğimde, aynaya tutunmasını söylediğimde ve ona arkadan girmemi izlettiğimde daha da kötü oluyor. Amı o kadar dar ki, sikimi taşaklarına kadar içine soktuğumda içimden fişkırان mırıltıyı tutamıyorum. Aminin duvarları etrafımda titreşiyor ve Jewel bacaklarını daha geniş açıyor.

Dizlerimi büküyorum ve bir elimle kalçasını tutarken diğer elimle ensesine vuruyorum çünkü güzel saçlarını mahvetmek istemiyorum.

"Tay?"

"Evet, Omega." Kıçındaki o küçük delik beni çağırıyor. Onu becermek istiyorum.

"Neden..." İnliyor. "Gerçekten ölümsüz müsün?" Dizleri zayıflıyor, amı sikimin etrafına kenetleniyor ve ikimiz de boşalıyoruz, tohumum rahmine fişkırıyor, düğümüm genişliyor ve sonra kilitleniyoruz. Onu tohumladığımı ve düğümlediğimi fark etmem bile sonsuza kadar sürüyor ve akşam yemeğine geç kalacağız. Hem de kralımla.

Bu düşünceye sırtıyıyorum ve aynada kendimi izliyorum. Bana ne oldu böyle? Omega amcığı bana sahip. Sağlıklı düşünemiyorum ama .

O sabah yola çıkıyor ve ben de kralla birlikte savaş hattının diğer tarafında kardeşlerimle buluşacağım yere gidiyorum. Yapmam gereken şey için kendimi zihinsel olarak hazırlıyorum. Onun yerine, bir Omega düğümü atıyorum.

Bizi yatağa götürüp oturuyorum, pratik olmayan samimi mırıltılarım beni rahatsız ediyor, ama o aldırıyor gibi görünüyor ve beklentiyle bana bakıyor. İşte o zaman gözbebeklerinin öncekinden daha büyük olduğunu fark ediyorum, sadece etraflarında küçük yeşil bir halka var. Her nasılsa kokuma karşı bağışıklığı var, bu da kokusunu çekmek için başka taktikler denememe neden oldu, dinamiğini açıkça göstermek için onu cezbedti. Gözbebeklerinin büyümesi sıcaklıktan önce geliyor ve bana doğru yolda olduğumu söylüyor.

Jewel'i etkilemek için, çoğu Reghanlının kralın misillemesinden korktuğu için bağırarak yerine fısıldadığı, iyi bilinen bir hikayeyi paylaşmaya karar verdim. "İnsanlar ölümsüz olduğumu söylüyor çünkü hayatıma kasteden her girişimden sağ kurtuldum. Bana Efsane diyorlar çünkü kayıtlara göre kralın babasına karşı maç kazanan tek erkek benim."

"Babasının da kırmızı zırhı yok muydu?"

"Mm-hm."

Bön bön bakıyor.

Omegalar kazananları sever. Göz kırıyorum. "Evet bebeğim, o kadar iyiyim."

"Hm." Jewel parmaklarımızı birbirine geçiriyor. Farklılıklarımız çok çarpıcı.

O yumuşak ve solgun; ben sert ve karayım. "Neden onun kırmızı zırhı var da senin yok, hiç merak ettin mi?"

"Sık sık." Ben önce. "Peki neden?"

"Büyük Yılan onu kutsadı." "O zaman neden sen değilsin?"

"Onun babası kraldı. Babam bir hiçti, annemi sürüsünün arkasından defalarca çiftleştiren değersiz bir pislikti. Annem onunla birlikte gizlice kaçardı ve her zaman ilk kızgınlık belirtisinde sadece onun tohumunu almasını sağlardı. Mesele şu ki, annemin sürüsüne hiç katılmadı. Onu sahiplenmediği, onu sahiplenecek kendi sürüsünü bulmadığı ya da sürüsüne meydan okumadığı için, sefil ve sevgisiz bir hayat yaşadı. En küçük kardeşimi doğurduktan kısa bir süre sonra kendi canına kıydı. Alfa olduğumu ilan ettiğim an, kraldan babamı ayak taburesi olarak kullanmasını istedim ve bir anlaşma yaptık."

"Sen ve kral mı?"

Başımı salladım. "Ayak taburesinin tarihini ve onunla birlikte nereden geldiğimi, kaç kardeşim olduğunu ve taca hizmet ettiğim sürece onların kim olduğunu sildi.

Alfa Toplayıcı olarak. Omegalar konusunda bana güveniyor. Horde erkeklerinden de görebileceğiniz gibi, mücevherler konusunda çok az Alfa'ya güvenilebilir."

"Belki de baban anneni seviyordu."

"O benim annemi öldürdü Jewel. Aynı hatayı yapmayacağım ve başka hiçbir Alfa'nın da bunu yapmasına izin vermeyeceğim."

"Yani Omegaları ayırıyorsunuz."

"Test edilmiş ve denenmiş Alfa erkeklerine üreme hakkı tanıyorum, dünyanın sahibi olduğunu düşünebilecek adrenalini dolu genç aptallara değil."

"Sen genç bir aptal mısın?"

Kesinlikle. Aptal olduğumu düşünmüyordum, sadece otuzlu yaşlarımda sonunda gençtim, ama tam bir aptalım, hepsinden daha büyük bir aptalım. Bir Omega'nın bana sahip olmasına, mükemmel muhakeme yeteneğimi tehlikeye atmasına ve beni uzun vadeli emeklilik planımdan tamamen uzaklaştırmasına izin verdim. Sonunda babamın anneme yaptığını yapacağım, babam bana genlerin insanın kaçamayacağı kadar güçlü bir şey olduğunu söylediğinden beri hayatım boyunca mücadele ettiğim dürtüyü. Soyundaki erkeklerin itaatsizlik ve yasadışı Omega talepleri konusunda uzun bir geçmişe sahip olduğunu söyledi. Sewa Alfa erkeklerinin paylaşmadıkları için soylarının tükenmek üzere olduğunu, ölmekte olan bir tür olduğumuzu bilmemize rağmen paylaşmadığımızı söyledi. Ve kardeşlerim onu haklı çıkardı.

Ben farklıyım ve babamın yanıldığını kanıtlayacağım. Sorun soyda değil, sorun babamda. "Eğer biri bir Omega'ya sahip çıkacaksa, bir sürü oluşturmali ve ona bakmalıdır, onu herkesin çıkması için dışarıda bırakmamalıdır. Endişelenmeyin, annemin ölümünden sonra kralın yasaları yeniden düzenlemesi ve sıkılaştırması için destek verdim." Jewel'i döndürerek kucağımda yanlamasına oturmasını sağlıyorum. Buna karşılık, amı düğümümün etrafında sıkılaşıyor. Burnumu boynunun gömüyorum, keşke onu düğümlemeseydim diyorum ve yemeğe geç kaldığımız için değil, şimdi onu daha fazla beceremeyeceğim için. Ben umutsuz bir vakayım. Eğer hayatımın son döngüsünü bir direğin üzerinde harcayarak bitirmezsem, başka kimse bitirmeyecek. Bu benim için kesin.

Bu çılgınlığın üstesinden gelemem, hemen.

Hava almak için yukarı çıkıyorum ve düğümümün çözülmesini, bizi ayırmasını istiyorum.

Jewel havlumu alıp kendini siliyor, sonra aynanın karşısına geçip elbisesini düzeltiyor.

"İmreniyor musun?" diye soruyor.

"Hangisi?" Fırçasını aldım ve saçımı taramaya başladım. O devralıyor ve beni tımar ediyor. Burada ulaştığımız yakınlık seviyesinin farkında olup olmadığından emin değilim. Omega'lar bana dokunmuyor. Belki de o kadar aç büyüdüm ki

Onların dokunuşları, sonunda kendimi kaybettim ve şimdi saymak istemediğim kadar çok tur boyunca kendimi mahrum bıraktığım şeyi mideye indiriyorum.

"Kral'ın zırhı."

"Evet."

"Ya sahip için tek yapman gereken bir Omega'ya bağlanmaksa?"

Yılanın taşakları. "Sessiz ol, dişi."

"Bana kadın muamelesi yapma. Ben soruyorum. Kardeşlerinizin zırh giymesini nasıl açıklıyorsunuz? Bu bir tesadüf olamaz."

Loven'ı da o koca ağzını da sikeyim. "Loven'la arkamdan konuştun mu?" Mırıltıdan çingirak sesine geçiyorum. Fırçayı kucağıma bırakıp uzaklaşıyor ve yere bakıyor.

"Öyle mi?" Tekrar ediyorum.

"Kralı sevmiyorum. Ayakkabılarım nerede?"

"Yalınayak git, yalancı. Onun kokusunu seviyorsun."

Jewel'ın bakışları benimkilerle kilitleniyor, bir eli kalçasında. "Bu ne anlama geliyor?" "Her şeyi görüyorum demek, özellikle de konu kralım olduğunda. Onun bir kokusu sizi ateşinize yaklaştırdı ve birkaç koku daha sizi toprakların yüzyıllar boyunca konuşacağı bir ateşe gönderecek. Kral, seni "Size hizmet etmek için güçlü bir sürü oluşturun." Ben acı ekşi bir

meyveyim. "O kimseye hizmet etmeyecek. O bir kral."

"Regha'nın Mücevheri'ne hizmet ediyor olabilir," diye ısıırıyorum ve gitmeye hazır bir şekilde ayağa kalkıyorum. Sanırım gece için giyineceğim.

Jewel beni kapıya kadar geçirdi ve kapıya dönerek, "Eğer kral beni seçerse, senden sürüyü isteyeceğim" dedi.

Onu vücudumla kafesliyorum, iki avucum da kapıda. Kaçamaz. "Böyle bir şey yapmayacaksın." Jewel son derece ikna edici. Onda hayatta kalmayı, istediği şey için savaşmayı bilen bir şey var. Bence bu onun en takdire şayan özelliği. Bacaklarının yanında. Ve ayak parmakları. Etrafımda bana meydan okurcasına bakmasını beklemiyorum. Ama bakıyor.

"Neden olmasın?" Diliyle dudaklarını ıslatıyor.

Hareketi takip ediyorum. Nerede kalmıştım? Konuşma yapamıyorum. Şaşkın Tayseer öldü. Son. Nokta. "Çünkü seni paylaşmayacağım."

"Kralla mı yoksa başka biriyle mi?"

Cevap vermek için açıyorum, bir an duraksıyorum. "Kral," diyorum.

Jewel genişçe gülümser. "Bu onur için kralınızı reddetmenizi ilginç buluyorum. Dışarıdaki her erkeğin kralın sürüsüne katılmayı istemek için adam öldüreceğini düşünürdüm."

"Çünkü beni tanımıyorsun." "Emekli olduğunuzda, bir Omega alacak mısınız?"

"Hayır."

"Neden olmasın?"

Kaçıyorum. "Jewel, kralın ya da başka birinin ikinci Alfa'sı olamam."

"O yüzden ikinci Alfa olma." Kapı çalındı.

Bir elimle ağzını kapatıyorum. "Şşşt," diyorum ona.

"Omega mı?" Mina diyor ki. "İçeride seninle birlikte bir Alfa var mı?" Kapıyı kaydırarak açıyorum. "Evet."

"Kral bekliyor."

Jewels Mina'nın yanından geçip merdivenlerden vals yaparak indi, döndü ve

Ben

. Bu kız beni delirtecek. gidiyorum. "Tayseer, kıyafetleri unutmuşsun."

Sırıtan bir Mina'nın bana kıyafetleri uzattığı yere geri tırmanıyorum. Kaydım O saçımı örmeyi bitirirken ben de onları giyeceğim. Sonra kral ve beni öldürecek olan Omega ile yemeğe gideceğim.

Mücevher

Kralın Betaları tüm Regha'daki en çalışkan ekip olmalı. Ayrıca en yeteneklileri. Birkaç saat içinde tüm motel temizlendi ve krallarına layık bir eve dönüştürüldü. O kadar çok hizmetçiyle seyahat ediyor ki, tek başlarına küçük bir ordu oluşturuyorlar. İnsanlarla dolu küçük mutfaktan bağırışlar geliyor ve neler olduğunu görmek için kapının arkasından bakıyorum. Beyazlar giymiş üç Beta erkeği bir pastanın etrafında durmuş, süslemeler hakkında tartışıyorlar. Beta dişileri köşede duruyor, sesleri bana doğru geliyor ve kulağımı duvara dayıyorum ama burada olduğumu bilmemeleri için kendimi gizliyorum.

"Tayseer'i kaptı," diyor bir Beta dişisi. Oh ne güzel, herkesin dilindeyim.

"Bileşik Omegalar o uyurken tüm saçlarını kesecek." Kahkahalar.

"Tabii bir sonraki kraliçe o değilse ve yerleşkeye asla ulaşamazsa. Döngünün sonuna kadar bir kraliçemiz olacağına beş laro bahse girerim."

"Horde güçlüdür," diye fısıldıyor bir dişi.

"Çeneni kapat. Bizi öldürteceksin."

"Korkuyorum, hepsi bu."

Ben de korkuyorum. Herkes gibi, belki Tayseer hariç. Kardeşlerini öldürmek zorunda kalacak. Ohala'ya doğru yola çıkarken onun için endişeleniyorum ve artık akşam yemeğini ipe çekmiyorum.

"Tayseer azılı bir aşık olmalı," diyor bir kadın.

"Tayseer varken kimin sürüye ihtiyacı var ki? Tüm o kararlılık sana odaklanmış. Oh, bellerim!"

Gülüyorlar. Bir kıkırdamayı bastırıyorum.

"İnsan Omega'sında özel bir şey göremiyorum," diyor bir dişi. "Sorun kulakları."

Daha fazla kahkaha.

Köşeden kafamı uzattım. Beş Beta dişisi, dolu tepsilerle dolu bir sıra masanın etrafında duruyor. Beyaz hizmetli üniformaları giyiyorlar, bütün gün çalışmış olmalarına rağmen ütülü ve temizler. Beni gördüklerinde hiçbir şey olmamış gibi gülümsüyorlar.

"Sorun kulaklarda değil," diyorum. "Bu Omega amcığının büyü, tüm Alfa erkeklerinin diz çökmesini sağlayan evrensel bir güç. Ondan korkmalısın, özellikle de ben kraliçe olacaksam." Tatlı tatlı gülümseyip çıplak ayak parmaklarımın üzerinde dönüyorum, sonra bir erkeğin göğsüne doğru yürüyorum.

Alnımı ovuşturup yukarı bakıyorum. Tay.

Eeeek.

"Taç giyme törenini mi planlıyorsun?" Bir "kaşını" kaldırdı.

Yüzümde bir sıcaklık belirliyor. "Sadece sohbet ediyordum."

"Gevezelikte harikaymışsın diye duydum." "Bu da ne demek?"

"Yok bir şey. Geç kaldık." Beni mutfağın önünden geçirip yemek salonuna doğru yönlendirdi.

"Tayseer," diyor bir erkek. Ona doğru dönüyoruz. Bu bir Koleksiyoncu. Kırmızı pelerin giyiyorlar.

"Seni takip edeceğim," diyor Tay ve beni yemek salonuna doğru itiyor.

Ben içeri girdiğimde kral oturuyordu. Tavana asılı büyük avizeden yanan mumlar sarkıyor. Kristaller alevleri yansıtıyor. Masalar bir araya getirilerek uzun bir masa oluşturulmuş, beyaz kumaşla kaplanmış ve kumaşın içine altın iplikler özenle dokunmuş. "Çok güzel."

"Ben mi dekor mu?"

Hassiktir. "Siz, sevgili kral."

Homurdanıyor ve yanındaki sandalyeye vuruyor. Masanın etrafını dolanıyorum, oturuyorum ve dizlerimi bir şeye çarpıyorum. Masanın altına bakıyorum. Nefesim kesilmesin ve itiraz etmeyeyim diye ağzımı kapatıyorum. Elleri ve dizleri üzerinde bir Alfa erkeği benden uzağa bakıyor. Üzerinde bir zamanlar askeri üniforma olan bir paçavra var. Omzundaki bir delikten derisinin morarmış olduğunu görüyorum.

Kral erkeği tekmeliyor. "Çekil."

Erkek sağa kayıyor ve çıplak ayaklarının altında izleri görünüyor. Kırbaç ve sopa darbeleri arasındaki farkı anlayabilirim. Bunlar kesinlikle bir sopanın izleri. Aklımı başıma toplayıp doğruluyorum, Tayseer'in babasının kralın ayak taburesi olmasında bir tuhafılık yokmuş gibi davranıyorum.

Kral gülümseyerek, "Bana bu iğnede yardım eder misiniz?" diye sorar. Yara izini hareket ettirir ve gözünün köşesini kaldırır.

"Elbette." Ayağa kalkıp kemerine uzanıyorum, pantolonundaki ince kırık ipliklere daha yakından bakmak için eğiliyorum. "Bunlar onarılmalı. İğne onları ancak bu kadar tutabilir."

Kemerimle, masanın altındaki erkeğe bakmamak için elimden geleni yaparken, odadaki koku hoş mum aromasından başka bir şeye, çok daha hoş bir şeye dönüşüyor. Meme uçlarım dikleşiyor, klitorisim titriyor ve ellerim titremeye başlıyor. İğne işime ara veriyorum, gözlerim kralın kasıklarına kayıyor. Tahrik olmamıştı.

"Tayseer," diye selamlıyor kral.

İğneyi asıyorum ve masanın ucundaki Tayseer'i görmek için ayağa kalkıyorum, gözleri kralın üzerinde. Tayseer'den yayılan saldırganlık hoş kokuyla karışıyor. Amımı birinin yüzüne sürtmek istiyorum. Ya da bir direğe. Ya da parmaklarıma. Ne olursa!

"Otur, Omega," diye emrediyor Tay. "Gözlerini kaçır, kralım. Dikkatimizi dağıtmasına izin veremeyiz."

Oturdum ve ona baktım. Tayseer değişmiş. Kralınki gibi kırmızı bir pelerinle tamamlanmış bir Koleksiyoncu üniforması giyiyor, ancak kralınki daha ince kürkten yapılmışken, Tayseer'inki daha çok kadife gibi. Siyah pantolon ve gömlek kıyafetini tamamlıyor ve sandalyesini ayarlarken esneyen güçlü pazularının üzerinde uzanıyor.

"Dikkatinizi dağıtmaya gücünüz yetiyor gibi görünüyor,"

diyor kral. "İznim var," diyor Tay.

"Ve ben kralım."

"Aynen öyle. Tüm ordularınızı savaşa götürüyorsunuz. Omegalar sizi en az ilgilendiren şey olmalı ama yine de dışarıdaki kafeslerde yüzlercesi uyurken siz burada biriyle yemek yiyorsunuz."

Bekle, ne?

"Seçtiğin Omega ile zaman geçirmeliyim. Bunun nedenini öğrenmeliyim."

"Hiçbirini seçmedim."

"Öyle diyorsun."

"Yani demek istediğim."

"Onu kraliçe yaparsam, ona benimle birlikte mi hizmet edeceksin yoksa bana meydan mı okuyacaksın?"

Tanrım. Bu yemek berbat. Mutfak çıkışında sıralanan Betalar ağır tepsiler tutuyor ama hiçbiri odaya girmeye cesaret edemiyor. Saldırganlık kokusu alıyorlar ve hissediyorlar. Kral ve Tay Alfa erkeklik yapmakla meşgul oldukları için Betaları odaya davet ediyorum. Personel Regha'daki en iyi yiyecekleri bırakıyor, çoğunu daha önce tatmadım. Hayatımda hiç bu kadar çok yemek görmemiştim. Desil ve güzel fokra etini duymuş olsam da, ikisini de hiç tatmadım. Parmaklarım bir tepsi kapıp koşmak, odamda, erkeklerden uzakta tıkmak için kaşınıyor.

Tahrik

oldum.

Acıktım.

Masanın altındaki adam için üzgünüm.

Ama bir şey söylememem gerektiğini biliyorum. Kral beni kırbaçlayabilir, bir direğe bağlayabilir, bir alfa sürüsüne verebilir ve istediği her şeyi yapabilir. Tay'ın bu konuda yapabileceği hiçbir şey yok çünkü kral onu da öldürecek. Gece ne kadar uzun sürerse sürsün ikimizi de korumak istiyorum. Tay'ı bir daha görüp göremeyeceğime dair hiçbir fikrim yok. "Şarap var mı?" O odadan çıkmadan önce son Beta'ya soruyorum. O ve grubu benden hoşlanmadığı için kendimi Dünya'nın tüm kadın nüfusunu temsil ederken buluyorum. İyi görünmemizi sağlasam iyi olur. "Lütfen?"

Başını sallıyor.

Kral ve Tay bana bakıyorlar.

"Ne?" Ben soruyorum.

"Omegalar şarap tüketmez," diyor Tay.

"Neden?"

Kral tekrar gülümser. "Çünkü sıcaklığı yoğunlaştırıyor. Özellikle de şarabı. Çoğu Omega bekâr olduğundan, ihtiyaç duydukları son şey yakıp kavuran sıcaklıktır. Çok acı verici olduğunu duydum."

Beta bana şarap servis ediyor, ben de kokluyorum. "Güzelmiş." Kadehimi kaldırıyorum. "Şerefe."

Ben içmeden elimden düşüyor. Tayseer yanımda duruyor ve bir yudum almak için bardağı eğiyor, sonra boğazının arkasındaki şarabı lıkır lıkır içiyor. Boş bir bardak kapıyor ve içindeki sıvıyı tükürüyor. Şarabı bana uzatıyor ve uzun masanın diğer ucundaki yerine oturuyor.

"Neydi o?" diye sordum.

Kral bir küp peynir alır ve ağzına atar. "Tayseer yiyecek ve içeceklerin tadına bakıyor. Adamlarımın sizi zehirlemek isteyeceğinden korkuyor."

"Ne oluyor lan?"

Kral kıkırdar. "Evet, lanet olsun. Daha önce de oldu. Yine de ölmek için hoş olmayan bir yol değil."

"Nasıl yani?"

Tayseer yine kalktı. Yemeği tabağıma bırakıyor, uzaklaşıyor, tekrar ayağa kalkıyor, bir parça peynir alıyor ve bana uzatıyor. Uzanıyorum, elime bir tokat atıyor. "Benim elimden senin ağzına."

Açıyorum ve peyniri dilimin üzerine bırakıyor, parmağının dudağıma değdiğinden emin oluyor. İçim sıkıştı, amımdan sıvı döküldü ve sandalyemde kıpırdandım.

Tayseer'in burun delikleri açılıyor, gözleri hepimizin yapması gerektiği gibi bir desili bıçakla zarıfçe soyan kralda. Regha'nın sıradan halkı desili ikiye böler, sonra içine dalar. Ama kral değil.

"Yılanın taşakları, Tayseer, Omega'nın yanına otur ve yememe izin ver."

Tayseer homurdanarak oturur.

"Beni ilgilendirmiyor," diye ekliyor kral.

"Sen kör müsün?" Tayseer soruyor ve tabağını itiyor. Belki de aç değildir.

Kral yemek yiyor. Ben de iştahımı kaybettim. Tay beni beslemeye çalıştıkça yüzümü çeviriyorum. Eldivenleri ve tavırları beni rahatsız ediyor ve şarap benim tek yoldaşım. Bir kadehi karnıma boşaltıyorum, sonra çatalla kadehe vuruyorum.

Kral bir sürahi sipariş ediyor ve Tay doldurmadan önce tekrar zehir tadı veriyor. Hepsini bir dikişte içiyorum. "Çok güzel." Şarap yine kadehime akmayınca sürahiye uzanıyorum.

Tay elimi tokatlayarak uzaklaştırdı. "Yeterince içtin." "Sevgili kralım, bir tane daha alabilir miyim?"

Kral gülüyor ve bana şarap dolduruyor, ben de içiyorum, sonra bardağa tekrar vurarak krala bakıyorum. Bu hoşuma gitti. Hayatımda hiç Regha kralının bana şarap ikram edeceğini düşünmemiştim ama hey, her şeyin bir ilki vardır. Artı,

Şarap sistemime giriyor ve artık yanımdaki düşünceli Alfa'ya aldırmadan güzel ve sıcak oluyorum.

"Yani, Kral..." Çatalımı sallıyorum. "Seyahatiniz hakkında konuşalım. Ohala sahillerine gitmek bir tatil için olmalı. Ben Ohala'ya gitsem yanıma mayo alırdım. Mayoyla mı yüzüyorsun?"

Kral, Tayseer'e bakar.

Tay şöyle açıklıyor: "Omegaların atıklar dışında her şeyi açıkça konuşabildiği bir yerden geliyor."

"Anlıyorum. Benim mayom yok. Çıplak yüzüyorum," diyor kral ve sonra bir parça et kesiyor. Denemem için beni dürtüyor ve neredeyse çatalının ucundan koparıp alıyorum. Fokre etini bu kadar özel kılan şeyin ne olduğunu merak ederek çiğniyorum. Tadı gerçekten sert bir karides gibi.

Kral, "Şu anda Ohala'ya doğru yola çıkmıyorum," diyor.

Başını eğen Tay'a bakıyorum. Bu onun için yeni bir şey, bu yüzden biraz daha içerek ilerliyorum. Nefismiş. İsa şarabı boşuna yaratmamış, değil mi? "Nereye gidiyorsun?"

"Yatağa." Gülümsüyor. Bu sefer gözlerine ulaşıyor.

Gülüyorum. Kral çok komik. Tamamen beklenmedik. Korkunç ve acımasız biri olması gerekirdi ama ilginç biri ve bana karşı nazik . "Tamam, yarın, toparlandıktan sonra-"

"Eşyalarımı toplamayacağım."

"Doğru. Sycol yükseldiğinde ve beni gönderdikten sonra ordularınız toplanıp bu kasabayı terk edecek. Nereye gidiyorsunuz?"

"Hiçbir yerde, Omega. Kasabada kalıyorum."

"Sen neden ?" Tayseer sorar.

Kral sırtıyor ve tabağından başını kaldırıp bakıyor. "Biz kalıyoruz. Loven senin için gelecek ve ben de onu tuzağa düşürüp bir direğe bağlayacağım ve her sabah harika bir manzarayla uyanacağım. O insan Omega'yı sadece bağlamakla kalmadı, onu yetiştirdi ve bir Alfa taşıyor."

"İki Alfa," diyorum.

Kral kafasını bana doğru salladı. "İki mi?"

Bunu söylemem gerektiğini sanmıyorum. Bardağı itiyorum. Kahretsin, oda biraz dönüyor.

"Tayseer, neden bana henüz bir şey söylemedin, hatta bana hiç bilgi vermedin. Alışılmadık. Bu şartlar altında kabul edilebilir. Omega amcığın büyüüne kapılmışsın ve söylemeliyim ki onunla geçirdiğim her dakikadan keyif alıyorum."

"Buraya neden geldiniz Dominler?" Tayseer soruyor. "Ohala'ya giden yolun dışında."

"Senin için geldim Tayseer, en iyi erkeğim, böylece saflardaki kargaşayı önleyebilirsin."

"Omegaları yanınızda getirmeseydiniz, kargaşa olmazdı." "Onlar ödül. Bu sağlam bir strateji ve siz de bunu biliyorsunuz. Omegalar ölüm tuzakları. Öyle değil

mi?" "Evet, kralım."

"Peki neden bir tane aldın?" Kral elini masaya vurur. Bu iş çok çabuk boka sardı. Sürahi boş. Booo.

"Yapmadım."

Kral eğilir. "Erkekler, ilan edilmemiş bir Omega amcığı için ömür boyu çalışmayı bir kenara bıraktığın ana kendi gözleriyle tanık olmalı. Başarısız olmanı izlemeliler. Sen bir ikiyüzlüsün ve Koleksiyoncuların bunu bilecek. Yakında tüm Regha, büyük Tayseer'in topraklarımızdan bile olmayan aptal küçük bir yaratığı becerebilmek için krala ihanet ettiğini öğrenecek. Onu doğurursan yasaları çiğnemiş olursun ama yine de senin tohumun kokuyor. Onu kimse istemeyecek ve ben de onu isteyen ilk sürüye, en alttaki askere vereceğim. Gerçekten bu Omega'yı kraliçe diye alıp Regha halkının kulaklarına, burnuna, boyuna ve her şeyine gülmesini mi düşündün?"

Tayseer hoş olmayan bir ses çıkarıyor.

Masanın altında, elimi onunkinin üzerine koydum. Kral onu yemiyor. Tayseer duruma ayak uyduracak, peki ne için? Harika görünüşümü savunmak için mi? Hayır, teşekkürler. Tay'ın öfkesine hakim olabilmesi için dua ediyorum.

Kral sırtıyor. "Sen de baban gibisin ve bu Omega'ya tecavüz edip yok edeceksin. Bunu ve Loven'in isyanının çöküşünü görmek için burada olacağım." Kral tekmeyi atar ve masanın altındaki adam feryat eder.

Gitmeye hazırım, kalkıyorum.

"Otur, Omega," diye emretti kral.

İtaat etme dürtüsü o kadar güçlü ki, dizlerim sanki beynim çalışmıyormuş gibi kendi kendine katlanıyor. Amım sıkılıyor, sıvı dökülüyor ve içtiğime pişman oluyorum. Oturuyorum.

Kral sandalyesini terk eder, yerdeki erkeğe uzanır ve onu yakasından tutup yukarı çeker. Vahşileşmiş ayakları üzerinde duramayan erkek neredeyse sallanıyor. Kral adamın yüzündeki maskeyi yırtıp atıyor. Birden fazla yara izi, gözümü ayıramadığım tanıdık bir yüzü işaret . Tayseer babasının

Erkeğin yanaklarındaki yara izlerini saymazsak. Ben ona bakarken birkaç kez göz kırpmıyor ve dudaklarını yalıyor. *Koş, diyor.*

Kral bunu göremez.

Ama ben görüyorum.

Ve sandalyeye yapıştım.

"İşte böyle bir erkek olacaksın. Loven'ın ölümünün beklemek zorunda kalacağı anlamına gelse bile bunu kaçırmazdım. Hadi Tayseer, yanıldığımı kanıtla. Babama, bana ve Regha tacına sadık kalacağını göster. Omega'yı orduya ver."

"Ne?" Fısıldıyorum.

Tay başını sallıyor. "Ben Omegaları toplar ve teslim ederim. Yerleşkeye giderken onu ele vermek gibi bir seçeneğim yok."

"Bileşik yok." Ne? Tayseer'e

baktım.

Kafası karışmış görünüyor. "Her zaman bir bileşik vardır."

"İki gece önce Koleksiyoncularınızdan birkaçı içeri sızmaya ve bazı dişileri çalmaya karar verdiğinden beri değil."

Tayseer masanın etrafında döner ve krala bakar. "Koleksiyoncular diyorsunuz." Tayseer homurdanır. "Benim erkeklerim olduğuna dair kanıtınız var mı?"

"Onları eğitmeyi başaramadınız."

"Ben başarısız değilim, kralım. Ama kral beni yüzüstü bırakmakta özgürdür."

"Kaç," diye tekrarlıyor Tay'ın babası. Kral onu bırakıyor ve ben onun unutulmaz gözleriyle bağlantımı kaybediyorum.

Kral ve Tayseer göğüs göğüse birbirlerine bakıyorlar, yüzleri birbirinden birkaç santim uzakta, saldırganlık kokusu odayı dolduruyor. Karnımda tahrik duygusu geliyor.

"Ne yaptın sen?" Tayseer soruyor. "Yakıp

yıktım."

Aman Tanrım.

"Ve içindeki herkes."

Oh, bu korkunç.

"Ama etme, en sevdiğin hayvanları da yanımda getirdim. Yaklaşık yüz tane. Hepsi çadırlarda, erkeklerim için ödülleri, Horde'un onlar için sağlayamayacağı şeyler. Senin onlara vermeyeceğin şeyler."

"Ben bir şey değilim," diyorum.

Kimse bana dikkat etmiyor. Hava Alfa erkekliği ile dolu ve Tayseer'in göğsünden gelen tıkırtılar bana kendini kaybedeceğini söylüyor.

"Ve bu konuda yapabileceğin hiçbir şey yok, Tayseer. Hiçbir şey. Kazanamazsın. Kaybedersin." Kral geri adım attı. "Muhafızlar! Omega'yı alın."

Tayseer savurur, yumruğu kralın çenesine çarpar. Kral sendeliyor ve gülümsüyor. Sandalyemden sıçradım ama hareket edemedim. Korku beni olduğum yerde donduruyor. Zırhlarını indiren erkekler kavgaya tutuşuyor ve çok geçmeden seyirciler de onları izlemek için toplanıyor. Masanın altındaki erkek yanımda beliriyor ve ayakta durmaya çabalıyor. Elimi tuttu. Kambur duruyor ve acı çekiyormuş gibi homurdanıyor ama beni çekiyor, sonra da itiyor. "Ormana koş," diyor.

Koşuyorum. Bacaklarımın beni taşıyabileceği en hızlı şekilde arka kapıya, dışarıya, kütüphaneye koşuyorum, kapıyı kapatıp kilitliyorum, sonra daha hızlı koşuyorum, uzak köşedeki masaları hareket ettiriyorum, halı-kürkleri kenara atıyorum ve mandalı açıyorum. Geçidi açıyorum, merdivenin üç basamağını iniyorum, sonra kapıyı kapatıp arkamdan kilitliyorum ve yolun geri kalanını kayarak iniyorum. Dar tünelden hızla geçip gardiyanların uyuduğu yerin hemen yakınındaki zindana çıktığımda soğuktan vücudumu bir ürperti kaplıyor.

Orada durup tıkırtıları dinliyorum.

"Mücevher!" Tayseer bağırıyor.

Zindanlardan koşarak geçiyorum ve nöbetçi kulübesinin arkasındaki basamakları tırmanıyorum, sonra yavaşça şehrin duvarlarının dışındaki kapağı kaldırmayı deniyorum. Kapı yerinden oynamıyor.

"Jewel," diyor Tayseer. "Jewel, kaçma."

Avucumu kapağa bastırıp yukarı itiyorum. Hiçbir şey yok. Omuzluyorum, vücudumla hareket ettirmeye çalışıyorum. Bir gıcırtyla biraz açılıyor. Eminim Tay duymuştur. Daha sert itiyorum ve açılıyor. İşte bu! Dışarı fırlıyorum ve ormana doğru koşuyorum. Bir an ağaçların arasındayım, sonra bir erkeğe çarpıyorum ve ondan sekip kırımın üstüne düşüyorum. Yukarı baktım. Erkeğin burnunda bir piercing ve bir Omega ordusunu kızıştırabilecek bir gülümseme var. Boynuna kazınmış siyah bir *tazı*, bana onun Horde olduğunu söylüyor.

Çömeliyor ve öpücük sesleri çıkarıyor. "Babana doğru sürün. Hadi." Bana bakıyor. "Acele et. Büyük kötü geliyor."

Onun arkasında, ormandan başka bir erkek çıkıyor. Sanırım bu Tayseer. Beni takip etmiyor muydu? *Tanrım*. Ayağa fırlayıp sola doğru koşuyorum, ama piercingli adam beni belimden yakalıyor, ağzıma bir bez tıkıyor ve beni havaya fırlatıyor. Gözlerimi kapatıyorum ve sert bir göğse ve tanıdık bir kokuya çarpıyorum. Gözlerimi açtığımda erkeğin omuzlarını tutuyorum. Ancak o zaman bunun Tayseer olmadığını anlıyorum. Göğsünü itiyorum ama beni bağlıyor, kaldırıyor ve koşuyor. tırmanıyorum, tekmelemeye çalışıyorum, hatta kafasına vuruyorum. Duraklıyor.

ve bana bakıyor. "Zırhım var. Kendine bir sarsıntı vereceksin. Bunu neden yapasın ki?"

İyi bir noktaya değindin.

"Sakin ol, Omega. Ben Horde'um." Beni ayaklarımın üzerine yatırıp ellerimi çözüyor, sonra da omuzlarımdan tutup döndürüyor. Önümüzde siyah üniformalı

Telealı bir erkek, küre şeklindeki bir nesnenin kapısında duruyor. Nesnenin altında loş ışıklar parlıyor. Telean bizi içeri davet ediyor. Horde erkeği beni onun önüne itiyor ve küçük bir gemiye giriyoruz. Kızıl saçlı Horde yerde battaniye ve

kürklerle dolu bir yeri işaret . "Kendinizi ısıtın ama yuva yapmayın. Dreikx, gözlerini kaçır. Nefes alma." Erkek nefes alıyor ve başını Telean'a doğru çeviriyor. "Bu yanlış dişi." Dreikx onu görmezden geliyor. Gemisini ateşlerken

"Hoş geldin Jewel," diyor ve ben... Yerden yükseldiğimizi hissediyorum.

Holografik ekrana bakıyorum.

uzaylı gemisine doğru ilerleyen cesetleri

gösteriyor. "Beni duydun mu, Telean?"

"Seni duydum Kinre."

"Bir Omega gibi kokmuyor."

"Alfa Toplayıcı'nın koku olmadan da Omegaları teşhis edebileceğine güveniyorum.

Sakin ol Horde. Omegalar sizin becerilerinizin ötesinde."

Horde erkeği Kinre küçük gemiyi adımlıyor. Sadece iki adım gidip geliyor, gergin enerjisi beni kıpır kıpır yapıyor. Erkek Telean'ın yanına oturuyor.

"Kemerini bağla, Omega," diyor Dreikx.

Hologramda, bir çadır denizi şehri dört bir yandan çevreliyor. Ağzımdaki tıkaçı çıkarıp bezi yumrukluyorum. "Binlercesi var."

"Dreikx, sensörleri bırak," diyor Kinre.

"Sessizlik, Horde. Sayım yapmaya çalışıyorum."

"Acele et lan."

"Bekle. Tayseer nerede?"

Kimse bana cevap

vermiyor. "Hey, seninle

konuşuyorum." "Sessiz ol,

bayan."

"Beni kadınlaştırma."

Kinre dönüp bana sert bir bakış attı.

Ben de ona bakıyorum. Bu Tayseer'in kardeşi. İkiz olabilirler. Belki de öyledirler. Bunu bilemem. "Lütfen, nefesini boşa harcama. Senden korkmuyorum."

Telean, "İki kişi olduk canım," diyor.

Kapıya bakıyorum ama açmanın yolunu bulamıyorum. Etrafıma bakıyorum. "Havadayız," diyor Telean. "Atlamak tavsiye edilmez."

"Tayseer'e ne olacak?"

Kinre iç geçirir. "Bilmiyorum."

"Geri dön ve onu yakala,"
diyorum.

Kinre yardımcı pilot koltuğuna oturmuş, bakışlarını yere dikmiş. "Bizler basit insanlarız, insan. Topraklarımız en güçlüler tarafından yönetilir. Alfalar olarak aramızdan hangisinin en güçlü olduğunu hissederiz. Tayseer'le savaşmak iyi günde bile kötüdür. Tayseer bir Omega'yı korurken onunla savaşmak intihardır. Görevimde başarısız olmayacağım."

"Göreviniz nedir?"

"'Bana Tayseer'in Omega'sını getirin,' dedi Dreikx. "Dinlen Jewel. Bu güç oyununda hepimiz sadece seyirciyiz. Yapılacak en iyi şey Regha'nın denizlerinde asla yüzmek."

Loven

Tayseer'in Omega şarjını, onu yerleşkeye teslim etme işindeyken çalmak hayatımın en iyi başarılarından biri. Böhürlenerek merdivenleri çıktım ve benimkine bitişik olan süite girdim. Omega'yı oraya koydum ki Kingsley'in bas odasını ve banyolarımızı paylaşabilsin. Kingsley'nin yeni Omega ile etkileşime girmesi yasak. Bu emir benim için pek iyi olmadı ama tartışmayı atlattım. Hamile insan Omega'lar bir uyarıyla birlikte gelmeli.

"Jewel," diye selamlıyorum ilan edilmemiş Omega'yı ve yatağa oturuyorum. katlanmış battaniyelerden oluşan bir kule beliriyor ama o çıplak zeminde oturuyor, iri yeşil gözleri benimkilere kilitlenmiş. Korku kokusu almıyorum. Tuhaf. Şimdi onu yalnız yakalamışken, gözlerimin nereye baktığını merak eden hırıltılı Tayseer yokken, bu insan Omega'yı dikkatle gözlemliyorum. Tayseer'la olan ilişkisini merak ediyorum. Tayseer'in bir Omega ile birlikte olduğu düşüncesi o kadar akıl almaz ki buna inanmakta zorlanıyorum.

Ve işte burada. Kral Avcım kadar güzel değil ama yeterince güzel, uzun kahverengi saçları, yeşil renkli gözleri ve kısa beyaz elbisesiyle düzgün bir vücudu var. Çıplak ayaklı, on parmağı kırmızıya boyalı. Tenindeki Tayseer'in hafif kokusunu algılamak için eğilip derin derin içime çekiyorum.

Koku yarına kadar ya da banyo yaptığı anda kaybolacaktır. Ondan sonra, birçok Alfa erkeği onun peşine düşecektir.

Tayseer'i böylesine sahiplenici özellikler göstermeye iten şeyin ne olduğunu anlayamıyorum ama şimdi bana anlatacağından eminim. "Bana her şeyi anlat," diye emrediyorum.

Bakışlarını kaçırarak elbisesinin eteğiyle oynuyor. Gergin bir hareket.

"Şimdi," diyorum.

"Nereden başlayacağımı bilmiyorum."

"Tayseer ile tanıştığın günden başla."

Yüzündeki gülümseme bana kelimelerle anlatabileceğinden çok daha fazlasını anlatıyor, gerçi insan Omegalar kelimelerle çok iyi anlaşıyor, benden çok daha iyi. Ve Jewel - ne isim ama! - bana Tayseer'i vücudunda kurşun delikleriyle bulduğunu söyledi. Bunlar bizim Omega askerimiz Sam'in dağda onu vurduğu zaman açtığı delikler. Vemlox Tayseer'i Loyo'ya yükledi ve Tayseer ondan düştüğünde tazı Ahka'ya doğru gidiyor olmalıydı. Omega Tayseer'i besledi ve Tayseer yürüyebildiği ve düzgün görebildiği anda onun insan ve Omega olduğunu anladı. Bu noktada, Beta ebeveynlerini bağladı ve Toplayıcı görevine devam etti.

Yılan adına bunun bir Omega olduğunu nasıl söyleyebiliyor, hiçbir fikrim yok.

Ama ben aptal değilim. Tayseer bir Koleksiyoncu. Ben Horde'um. Kingsley'in bir Omega olduğunu anlamam uzun zamanımı aldı ve bunun tek sebebi kokusunun bana hitap etmesiydi. Jewel'in kokusu benden kaçıyor. Omega kokusunun tatlılığını damağımda hissetmeyi umarak tekrar içime çekiyorum ama karşılığında hiçbir şey alamıyorum. Bildiğim kadarıyla bir Beta. Ama Tayseer biliyor ve ben ona inanacağım.

Jewel bana kasabadan, kasabanın düzeninden, Alfa Helor'un tüm geçmişinden ve ona karşı hislerinden, yani direğinin dibine yiyecek koymaktan nasıl zevk aldığından bahsediyor. Kindar küçük bir Omega, ama herkes kendi başına. Anlatısı Tayseer'in üzerinde öyle güzel süzülüyor ki, en çok bilmek istediğim şeyleri, yani onu henüz becerip beceremediğini söylemekten kaçındığına inanmasına izin veriyorum.

Jewel gözlerini ovuşturur. "Sonra kral bir akşam yemeği düzenledi ve artık bir yerleşke olmadığını ve Omegaların orduyla birlikte olduğunu ilan etti. Yerleşke kulağa oldukça hoş geliyordu."

Hah. Doğru duymamış olmalıyım. "Kral Omegaları orduya mı saldı?"

"Evet."

"Yerleşkeyi mi yaktı?" "Evet."

Ahka'ya gönderilen adamlarım geri dönmedi. Sanırım kralı gözetlemeyi başaramadılar, yoksa bu haberi çoktan duymuş olurum.

"Tayseer bu konuda ne dedi?" diye sordum.

"Pek bir şey söylemedi. Kendini kaybetti."

Hah. "Nerede kaybetti?"

"Olamaz." Elini havada gezdiriyor. "Biraz çıldırdı ve krala saldırdı."

Gözlerimi açtım.

Kör dişleri alt dudaklarını sıkıyor. "Keşke onu benimle birlikte kaçırsaydın.

O senin kardeşin."

"Beni öldürmeye çalıştı," diyorum.

Başka tarafa bakıyor. "Tayseer gerçekten... hoş biri."

"Mm-hm. Alfa Toplayıcısı Omegalarla iyi geçinmesiyle bilinir."

"Ah," diyor ve elbisesinin eteğini buluyor.

Sadık casusum Kinre'nin bildirdiğine göre, kralın ayak taburesi maskeli yüzünü gösterdi. Tayseer ve Kinre ona oldukça benziyor. Yaşlı erkeğin onların babası olduğunu tahmin ediyorum, belki de benim de. Tayseer'in bunca zamandır bu erkeği biliyor olması beni kızdırıyor. Tayseer her şeyi biliyor ve ben de büyüdüğüm hikayelerden hangilerinin gerçekten doğru olduğunu merak ediyorum. Yedi erkek kardeşim mi var? Çünkü Sidone bir dişi ve o da benim kanımdan. Tayseer'in başka neleri saklamaya karar verdiğini ve babamızın kralın otağı olarak hizmet ettiğini öğrendiği için kaç kişiyi tehdit ettiğini ya da öldürdüğünü merak ediyorum.

Ama benim daha acil endişelerim var. "Kral bana bir iyilik yaptı," diye mırıldanıyorum ve pençelerimi *tilime* vuruyorum. "Mm-hm."

"Nasıl yani?" Jewel sorar.

"Tayseer'in kesinlikle tahammül edemediği bir şey varsa o da koleksiyon yapmama düşüncesidir. Çalışmaları onun kişiliğine öylesine işlemiş ki, kendini beğenmiş Alfaların kampında koşuşturan Omegaların düşüncesi bile onu çıldırtacak."

"Tayseer'in krala saldırdığı için öldüğünü mü düşünüyorsun?" Gözleri berrak bir sıvıyla doluyor.

Gözyaşı alarmı. "Hayır,"

diyorum kararlılıkla. "Bundan

emin gibisin."

"Kral Tayseer'i öldüremez. En azından akşam yemeği sırasında öldüremez, ayrıca zırh giymediklerini ve resmi olarak meydan okunmadığını söylemişsiniz."

"O kral. Her şeyi yapabilir." "Bunu değil."

"Neden olmasın?"

Gözyaşları beni rahatsız ediyor. Ayağa kalkıp odada volta atıyorum, umarım bu onu ağlamaktan vazgeçirir. Mırlamalı mıyım? "Kral, Tayseer'i öldürecek kadar alçalamaz ve meydan okuyamaz çünkü krallar böyle yapmaz. Tayseer meydan okumalı."

Omega ayağa kalkar. "Kral neden ona meydan okuyamıyor?"

"Krallar böyle yapmaz."

"Çünkü mü?"

Gülümsüyorum. Bu Tayseer'in söyleyeceği bir şey. *Neden?* "Kralın Tayseer'den korktuğunu gösteriyor."

"Duh," diyor.

"Duh," diye tekrarlıyorum. Anlaşılabilir olmak önemlidir. "Başka bir şey var mı?" Omzumu pencereye yaslıyorum. Doğrudan sorardım ama onun açmasını beklemek istiyorum.

"Var." Ellerini yumruk yapıyor ve odanın karşısına geçiyor.

Dik duruyorum ve bir asker gibi yüzüme baktığında, bir Omega için küçük ama uzun olan formuna bakıyorum. "Anlat bana."

"Tayseer benim için gelecek."

"Kesinlikle." Sadece ölüm onun buraya gelmesini engelleyebilir.

Omega geri adım atıyor ve boynunu kaşıyarak yüzünü buruşturuyor. İşte o zaman onları gördüm. Isırık izleri. Omega'ya dişlerimi gösteriyorum. "İyi Beta doktoru seni muayene etti mi?"

"Evet," diyor.

"Evet, Alfa Loven," diye düzeltiyorum. Beta'nın raporunu daha sonra alacağım. "Benimle paylaşmak istediğin başka bir şey var mı?"

"Hayır."

Boynunu işaret ediyorum. "Ağrın var mı?"

"Tedavi görüyorum."

"Tam olarak ne için?"

"Bir ısırık yarası." Yanaklarında kırmızı çiçekler açıyor.

Yakaladım seni, Omega. Hadi seks hakkında konuşalım, bebeğim.

"Bir tazıdan mı?" "Evet."

"Yalanlar. Kokusunu alıyorum."

Gözlerini deviriyor. "Tayseer beni ısırdı."

Yaşasın! Zıplamak istiyorum. Tabii ki atlamıyorum. Bunu daha sonra yapacağım. "Seni ısırdı çünkü...?"

Köşesine dönüyor ve rahatlamak için bir battaniye kapıyor. Mırıldanmalıyım ama mırıldanmayacağım. Tayseer'in Omega'sıyla seks konuşacağım. Ve bununla çok ilgilendiğinden eminim, Koleksiyoncu görevinden dolayı değil.

Jewel cevap vermiyor ve beklemekten nefret ediyorum. "Çünkü seks sırasında kendini kontrol edemiyordu," sonucuna varıyorum.

"Tanrım."

"Seks ve israf." Ve belki de din. Kingsley seks yaparken Tanrı'yı çağırıyor. "İnsan Omegalar bunun hakkında konuşmaz. Bu israf değil, yani seks. Seks yaparken seni ısırdı. Bana izleri göster." Yanına çömelip tekrar kokluyorum, Omega amının o tatlı kokusunu arıyorum. Hiçbir şey bulamadım.

"Hayır," diyor.

"Ya bana gösterirsin ya da güzel elbiseni yırtar ve görürüm."

Elbisesinin üst düğmelerini açıyor. "İşte oldu. Şimdi mutlu musun?"

Eğilip kan sızan dört delinme yarasına bakıyorum. Birbirimizden birkaç santim uzaktayız ve bu fırsatı onun tenini koklamak için kullanıyorum. Kokusu... Rahatlatıcı ama tahrik edici değil. Bu... bu... Vahiy beynime çarpıyor ve ayağa kalkıyorum. Duvarlarımda kutsal toplar. "Doktor!" Bağırıyorum. "Beta'm nerede? Beta beta. Be-ta!"

Omega geri çekildi, elini kalbinin üzerine koydu. "Ödümü kopardı."

"Saçmalıklar için bas odamız var. Lütfen burada israf etmeyin." "Boş ver." Elini sallıyor.

Pencereyi açıp evimin arka tarafındaki eğitim çukuruna bakıyorum ve taytıyla Dreikx'i arıyorum. Onu ağacın altında, erkeklerim yürüyen bir orduya karşı kalemizi savunmaya hazırlanırken kitap okurken buluyorum. Bu düğüm kafa okurken biz her gün kan akıtıyor ve antrenman yapıyoruz. "Dreikx, buraya gel."

Telean amcıklar asansör kullandıkları için, Dreikx rekor bir sürede odaya giriyor ve yanımdaki yatakta bir koltuk buluyor. Kitabını kapattı. "Hangi Beta için bağırıyorsun? Tüm ev halkı merdivenleri tırmanıyor."

Ev halkım o lanet asansörü kullanmaması gerektiğini biliyor. Burada Beta savaşçıları eğitiyorum. "Kingsley'in doktoru. Onu aradığımı biliyor."

"O gemide."

"Ne yapıyorsun?"

Dreikx kitabı koltuk altına sıkıştırır. "Doktor şeyleri." "Ne okuyorsun?"

"Tayseer'in yazılı kayıtları. Tayseer'in bir Omega için yedi Horde erkeğiyle tek başına savaştığını biliyor muydunuz... Kasabanın adı neydi?"

Bu erkek beni rahatsız ediyor. "Khonos."

"Ve üç Omega yarışının üstesinden tekdüzeliğe düşmeden gelebilir."

Tayseer'in fannomu genişlemeye devam ediyor. Gözlerimi deviriyorum. "Bunu herkes biliyor."

"Biliyor muydun?"

"Tayseer Queela'da neredeyse seni öldürtüyordu. Bunu biliyor muydun?" "Mm-hm. Biliyor muydun?"

"Kapa çeneni, Dreikx. Bana kokuyla değil, bir Omega'yı dişleriyle işaretleyerek bağlanan Alfaların hikayelerini anlat."

"Evet."

"Evet ne?"

"Okuyorum ve bir şeyler biliyorum."

Telean'ı boğmayın. "Bana her şeyi anlat."

"Benim için zevkti. Eski Sewa kabileleri dişlerle işaretleme yapardı. Bu uygulama kaldırılmıştır."

Ah, Sewas. "Horde Sewa bölgesini fethetti. Bunu okudun mu?" "Ben . Teslim olan Sewa Alfaları artık krala ait ve

ve bölge o terk edilmiş. Ancak, Bu yanında ve nokta . konuşmamız."

"Mm-hm. Bu uygulama terk edildi çünkü bağ kurmayı başlatıyor."

Dreikx "Omega zehirlenmesi," diye kestirip atıyor. "Bağlanma değil. Kralınız sizi onların peşine bağlanma yüzünden gönderdi. Bu uygulamayı bırakmalarının nedeni Omega zehirlenmesi, sizden ya da kralınızdan korkmaları değil."

Onu boğacağım. "Ne?" "Omega zehirlenmesi."

"Açıkla."

"Güçlü bir Sewa Regha erkeğinin ilk doğan Alfa'sı babasından zehir miras alır. Bağlandığında, zehri bir Omega'ya salar. Omega zehirlenerek ölür."

"Hayatımı sık. Hem de çok fena sık." Yataktan sıçradım. "Beta!"

"Tabii," diyor Dreikx.

Boğazını sıktım. "Konuş Dreikx, ya şimdi konuş ya da öl. Yemin ederim." Bileğime dokundu, ben de onu serbest bıraktım. "Konuş."

"Tabii Omega zehre karşı bağışık değilse."

Kralın ayak taburesi bir Sewa erkeği. Yanaklarındaki işaretler bana bunu söylüyor. Kinre ve Tayseer Sewa işaretleri taşıyor çünkü muhtemelen annemiz bir Sewa Omega değildi.

"İşaretli bir Omega'nın bağışıklığı olup olmadığını nasıl anlayabilirim?"

"İşaretler iyileşmiyor. Zehir Omega'nın kanını pıhtılaştırmaz, oysa başka bir Omega ısırıldığında zehir kanı pıhtılaştırır ve acı veren ölümle sonuçlanan nöbetlere neden olur."

"Bu yüzden izler kalıcıdır ve aynı gün ısırılmış gibi taze kalır."

"Efsaneye göre-"

"Efsane," diye tekrarlıyorum. İşaretler bana doğru yolda olduğumu söylüyor. Omega ve Dreikx bana bakıyor. "Sen söyledin. Efsane. Lanet işaretlerime dikkat ediyorum ve bunu kaçırmayacağım."

"Hangisi?" diye sorar Omega.

"Seni onunla tuzağa düşürmekte haklı olduğumu söyleyen kişi. Seni bağlayacak, kırmızı zırhını büyütecek ve Horde'a katılacak."

Mücevher

Loven'ın sözleri beni rahatsız ediyor. Tıpkı kral gibi, kariyerinde ilerleyebilmek için kardeşinin bana bağlanması gerektiğini düşünüyor. "Zırh için beni bağlamak mı?" diye sordum.

"Başka bir nedeni yoksa," diyor Loven. "Ohala'ya vardığında onu tekrar tuzağa düşüreceğim ve başka seçeneği kalmayacak."

"Reddedeceğim

." Loven

gülüyor.

Yumruklarımı sıkıyorum. "Bağlanma, Tay'ın ordunda daha fazla kırmızı zırhlı erkeğe ihtiyacın olduğu için değil, beni bağlamak *istediği* için yapacağı bir seçim olacak. Ve açıkçası, Tayseer bir sürü oluşturmak istiyorsa, ben de kabul ederim."

"Onu bağlayacaksın, dişi. *Saçmalık* için zaman yok. Kral geliyor ve Horde'daki kardeşime ihtiyacım var."

"Tayseer senin için asla ikinci bir Alfa olamaz."

"Öyle mi?"

"O asla ikinci bir şey olamaz! Görmüyor musunuz? Tayseer ya en iyisidir ya da hiçbir şey. Çok değerli bir erkek olarak hatırlanmak ve halkı için yaptığı tüm iyiliklerle on yıllar boyunca kutlanmak istiyor. Bunun için insanları olmalı. Tüm Omegalar bağlanırsa hiç insan kalmayacak."

"Beynini yıkamış."

"Öyle bile olsa, Horde ikincisi olmak Tayseer'e göre değil." Loven bana doğru eğildi.

Korku bedenimi sarıyor ve dizlerim titriyor. Ellerimi daha sıkı yumrukluyorum, tırnaklarım avuç içlerime batıyor.

Loven genişçe gülümsüyor ve bu gülümseme gözlerine kadar ulaşıyor. "Hiç kuşkun olmasın Omega, seni ne senin ne de kudretli Tay'ın bir ateşe sürükleyeceğim. O küçük ısırık bana onun baştan çıktığını söylüyor ve tek yapmam gereken ona küçük bir itiş kakış vermek, onu gerçekten kızdıracak, aklını kaçırmasına neden olacak bir şey. Tam da o şeyi biliyorum." Horde Alfa arkasına yaslanır. "Kinre," diye seslendi ve kapı açıldı. Köşemden göremiyorum ama Kinre'nin bunca zamandır kapının yanında durduğunu tahmin ediyorum çünkü Loven kimsenin merdivenlerden çıkmasını beklemeden şöyle diyor: "Tayseer Ohala'ya ulaştığında bu Omega tamamen kızışmış olmalı. Bu da şu andan itibaren Tayseer Omega'yı sadece ve sadece kendisinin olduğunu iddia edene kadar Horde'daki her bir Alfa'nın çiftleşme feromonları salgılayacağı anlamına geliyor." Loven'ın bakışları bana kayıyor. "Sen ya da o bir bağ kurmayı reddederseniz, Tayseer'i zindanlarda tutacağım ve ülkemizin gördüğü en büyük savaşa katılmasını sağlayacağım. Tayseer'in Ohala'dan ayrılmasının tek yolu kırmızı zırhla kaplanmasıdır."

Kinre alkışlıyor. "Horde'dan korkun!"

Tayseer

Alfa Helor ve ben yer değiştirdik. Altımda, yerde yatıyor ve Omega'mın onun için bıraktığı eski yiyecekleri yiyor. Bu cezanın bir parçası. Direklere bağlananlar dokunamadıkları yiyecek ve içecekleri seyredebiliyorlar. Açlıktan ölme sürecini çok daha zorlaştırıyor.

Helor geçiriyor ve bana bakıyor. "Yukarıda güzel bir manzara ," diyor. Duvarların ötesindeki manzarayı görmezden gelerek ona bakıyorum.

Regha ve halkının iyiliği için, binlerce Alfa'dan oluşan bir ordunun arasında herhangi bir Omega dişisi fikrine katlanamazdım. Dişilerin binadan çıkarılmasını emrettim. Toplayıcılarım dışındaki birimler bunun kralımızın emri olmadığını anladığında artık çok geçti. Omegaların çoğunu kurtarmayı başardık. Toplayıcı birliği geri dönmeyecek ve kralla birlikte yürümeyecekler. Omegaların tek kullanımlık "şeyler" olduğuna karar verdiği anda yollarımızı ayırdık.

Emirlerini hiçe saydığımı ve ödülleri ortadan kaldırdığımı gören kral beni cezalandırdı. Bu yüzden sırtın üzerindeyim, dayak yiyorum ve Helor'un yediği bayat yiyecekleri yiyecek kadar acıkıyorum. Kralın gazabından kaçamayan bir grup Koleksiyonerim direğimi kaldırıp beni kasabanın duvarlarının dışına taşıyor ve burada bir Alfalar denizi yüzlerinde sırtışlarla beni karşılıyor. Kahkahaları Kral Vadisi'nde cınılıyor.

"Efsanevi direk!" diye bağıyor biri.

Kral, altında hırlayan ve direğimin dibinde telef olmak isteyen tazım Zoyo'ya biniyor. Tüm ordunun önünde, Zoyo'yu kafeslerdeki üç Omega'nın etrafında dolaştırıyor, gözlerinde umutla bana bakıyorlar. Başka tarafa bakamıyorum. Yalnız hissetmelerine izin veremem. Kral dişileri ateşe verirken ben de olabildiğince yüksek sesle mırıldanıyorum. Çığlık atmıyorlar; mırlamamı dinliyorlar ve sessizce ölüyorlar.

Bu kralın hoşuna gitmez.

Önümde en iyi Regha Alfaları duruyor. Farklı ordu birimlerinin üniformaları ve bayrakları Regha'nın gücünü güçlü bir şekilde gösteriyor. Bunlar sahip olduğumuz en güçlü Alfalar ve kralın az önce yaktığı Omegalar onlara vaat edildi. Artık sahada sadece on iki dişi kaldığına göre, Alfalar ya çılgınlığı durduracak ya da Horde'u katletmek için daha fazla motive olacak ve kanlı savaş sporunda Omegalar için yarışacak. Kimse kralın yönetimine meydan okumayacak, özellikle de ben direğe bağlandıktan sonra. Önceden, kralın emirleriyle ilgili sorunları olduğunda bana gelir, Dominler'le konuşmamı isterlerdi ve eğer isteklerini Regha halkı için faydalı bulursam, onlar adına konuşurdum.

Şimdi, kral bana bir örnek olacak. Bütün kardeşlerimi öldürürken bana izlettirecek.

Güzel, büyük bir ayak taburesi olacağım. Babam kaçtığından beri, kralın yeni bir taneye ihtiyacı olacak. Gözlerim sağ tarafımdaki ormana kayıyor. Vemlox orada bir yerde, gözcülük yapıyor, izliyor, belki de bana gülüyor. Ormanda onu görmeye çalışıyorum, gerçi Horde gözcülerinin en iyileri olduğunu biliyorum.

Koleksiyoncular direğimi kaldırıyor ve biz de geride kafeslerde kemik ve küller ve şok olmuş bir Alfa erkeği bırakarak hareket ediyoruz. Ama bu uzun sürmeyecek. Helor yanmış Omega bedenlerine bakıyor, sonra yürüyen orduya katılıyor. Gözlerimi deviriyorum, sonra irkiliyorum ve yarılan dudağımdaki kanı emiyorum. İpler bileklerimi, ortamı, baldırlarımı ve pazularımı ısıyor, direk sağa sola sallanırken derime sürtünüyor. Koleksiyoncular beni taşıırken yürüyen orduya ayak uydurmaya çalışıyorlar.

Ordu bir Horde yas şarkısı çalıyor. Ne kadar dokunaklı.

Nefret yakıyor. Kral için.

Loven için.

Ve sonra Jewel'in güzel yüzü zihnimde canlanıyor.

Jewel'i o iki erkekten nefret ettiğimden daha çok seviyorum. Onunla geçirdiğim zamanın anıları, ordunun Ness Dağı'ndan geçtiği süre boyunca beni besliyor ve dinlendiriyor. Rüzgârlar tenimi parçalayıp nefesimi beyaza boyarken Jewel beni sıcak tutuyor. Böceklerin ısırıldığı ve kanımı akıttığı Queela bölgesinde aklımı başımda tutuyor ve Vemlox'un muhafızlar tarafından fark edilmeden kampa girip çıktığını görmeme yardımcı oluyor. Üç Omega çaldı ve yanlış sayıma göre, toplayıp Ahka'ya teslim etmek için dokuz tane daha kaldığını tahmin ediyorum.

İpler beni dik tutuyor, başım sarkıyor, böcekler tenimi kaplıyor. Onlardan kurtulamıyorum ve denemekten vazgeçiyorum. Sanırım biraz yorgunum. Uzun zamandır uyumamıştım. Kaç saattir? Belki on. Tükendim, derin bir uykuya daldım.

Bir el ağzımı kapatıyor.

Loven'ın çirkin yüzü gözlerimin önünde
beliriyor. Ona kafa attım.

Sırıtarak geri çekildi, vücudu benimkine yapıştı.

Aşağıdaki bağırışlar bana bir şeyler olduğunu söylüyor. Ne mi oluyor? Bulanıklığı gidermek için gözlerimi birkaç kez kırptıştırıyorum. Loven elini çekip iki kolunu da vücuduma doluyor ve ipleri çözüyor. Yukarıdan gelen ışık beni kör ediyor. Gözlerimi kısarak yukarı baktığımda Kinre'nin bir açıklığın parlak ışığında durduğunu görüyorum. Loven'ı itiyorum.

Beni de yanına alarak direktten aşağı kayıyor, yarı yolda duruyor ve küfrediyor. Ben de ediyorum.

Koleksiyoncularım yerde ölü yatıyor.

Vemlox tek başına kralın direk muhafızlarıyla savaşıyor. Erkek orduları uyanıyor, çadırlarını terk ediyor, diğerlerini harekete geçiriyor, koşuyor. Loven bizi ayakta tutmak için çabalıyor ve direk sallanıyor. Neler oluyor? Görüşüm net değil!

Dreikx Teleanca küfrederek bağırıyor. "Çek, Kinre, !"

Tekrar yukarı bakıyorum.

Dreikx ve Kinre kalın ipleri çekiyorlar. Loven pençelerini derime geçiriyor ve sırtımı yırtarken sessiz bir çığlık atıyorum. Bana . Beni öldürmeye çalışıyor. mi? "Beni utandırma kardeşim," diyorum.

"Ben ve sen, sahada ölürüz. Başka hiçbir şey yeterince iyi değil. Size meydan okuyorum. Hepinize meydan okuyorum!"

Loven homurdanıyor ve pençelerini sıkıyor, sonra beni de kendisiyle birlikte yukarı çekiyor. Yere iniyoruz, soğuk metal yaralarımı serinletiyor. Sıçrayıp dövüş pozisyonu alıyorum. Burası çok aydınlık. Göremiyorum. Göz kırıyorum, göz kırıyorum.

Bir yumruk yüzüme çarptı. Acı beynimi sarsarak patlıyor. Ayaklarımın üzerinde sallanıyorum ve yere yuvarlanıyorum.

Dreikx hala bağılıyor. Bu iyi olamaz.

Dreikx asla bağırılmaz.

"Sarıl Tay," diyor biri.

Hangi kardeşimin beni battaniyeyle örttüğünü söyleyemem ama onu öldüreceğim. Yılan'ın gölgeleri için hazırım. Bu zayıf halimle kardeşlerimle yüzleşmektense ölmeyi tercih ederim. Loven tüm Horde'un görmesi için bir gösteri yapacak. Jewel'in kesinlikle katılacağı bir gösteri.

Horde'la birlikte olduğunu

biliyorum. Loven'in onu

çalıldığını biliyorum.

Onun kızgınlığında ona hizmet edeceğini biliyorum.

"Büyük Yılan," diye fısıldıyorum. "Beni duy ve şahit ol." Karıştırıyorum.

Ayak

sesleri.

Sessizlik.

Çatlamış dudaklarımı yalıyorum, dilimde kan tadı var. "Koleksiyoncu yeminimi ettiğim an, kendimi halkımın hizmetine adadım. Regha'ya verdiğim söz her zaman açık ve basitti. Tacın bir Omega kraliçesi ve varisleri olmalı. Kral beni yüzüstü bıraktığı için, Regha'nın yeni bir kralı olacak."

Mücevher

Son birkaç gün cehennem gibiydi ama Horde kalesinde gördüğümde daha iyi bir muamele görmemiştim. Yemeğim, suyum, yatağım, banyom ve bir kale inşa etmeye yetecek kadar battaniyem var. Tuvalet kağıdı olan bir banyom var. Ama yine de uyumadım, yemedim, içmedim ve bugün odamdan çıkmayı reddettim. Erkekler Loven'ın talimatlarına uyuyor ve hepsi feromon salgılıyor. Hava seks kokusuyla dolup taşıyor ve dilimde erkekliklerinin tadını alıyorum. Vücudum regl dönemimdekine benzemeyen kramplarla tepki veriyor ve kızgınlık dönemime girdiğimi tahmin ediyorum.

Dün gece Loven beni bir kez daha ziyaret etti ve kaleden ayrılacağını, Tayseer'in ölmüş olması gerektiğini, çünkü benim için gelmemesinin tek sebebinin bu olduğunu söyledi. Bu gece, süitimin penceresinde tek başıma duruyorum, diğer insan kadınların neşeli kahkahaları kulaklarıma ulaşıyor. Tayseer'in kurtarıldığı haberi bize ulaştıktan hemen sonra gruptan ayrıldım. Kadınlar Tayseer'in talihsizliğine sevinmişlerdi. Onlara karşı nasıl davrandığı bana söylene de umurumda değil. Ondan hoşlanmıyorlar ve bugünkü sevinçleri bende saçlarını yolma isteği uyandırıyor.

Muhtemelen Tayseer'i taşıyan nakliye aracı, kasabayı Horde kalesine bağlayan Kızgın Nehir üzerindeki köprüünün hemen önündeki kalabalık caddeye iner. İlk önce Kinre çıkar ve bir şarkı mırıldanır.

Alfa'larını almak için sıraya girmiş binlerce Horde erkeği, kanımı kaynatan bir koroya katılıyor.

Loven, Tayseer'i omzunda taşıyarak dışarı çıkar. Kalabalıktan yuh sesleri yükselir, Horde'un gürültüsü daha da artar. Loven göğsünü döverek kasaba halkının yanından, erkeklerinin sıralandığı köprüden, Kral Katili Bahçeleri'nden, meydan okuma çukurundan geçerek merdivenlere doğru ilerler ve Tayseer'in saç örgüsünü çekerek yüzünü gösterir, belki insanlar gerçekten o olduğundan şüphe eder diye. Tayseer Horde'un elinde.

Pencereden uzaklaşıp aşağıya indim. Yaralı Tayseer'i herkesin görmesi için teşhir ettiler. Bunun Horde'un moraline ne yaptığını biliyorum, morallerini umursadığımdan değil. Tayseer'in gururu ciğerleri gibi. Onunla nefes alıyor. Hayatta kalması, zihninin ve bedeninin sağlığı için gerekli. Loven'a aklımın bir parçasını vereceğim.

Merdivenlerin dibinde erkekler benim için bir yol açıyor ama feromonları için aynı şeyi söyleyemeyeceğim. Onlar havayı temizlemiyor. Beynimi ve bedenimi tıkıyorlar ve amım sıvı salgılıyor, külotumu ıslatıyor. Zemin katın altındaki zindanlara doğru yürürken terliyorum, sonra durup kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. Loven yolumu kesiyor.

"Onu görmek istiyorum," diyorum.

"Seni görmek istemiyor."

Oh. Ciğerlerimdeki hava boşaldı ama sağlam durdum. "Yalancı."

Loven başını sallar. "Onu görmemeni istedi."

Pislik. "Tayseer!" Bağırıyorum ve ileri doğru itiyorum. Elbette Loven'ı hareket ettiremiyorum, bu yüzden göğsünden sekiyorum. "Tayseer, hiçbir yere gitmiyorum."

Cevabını bekliyorum.

Hiçbir şey geri

gelmiyor.

Gözyaşlarımı siliyorum. "Beni görmeyecek ne demek?"

Loven başımı okşuyor. "Onun en kötü halini zaten yeterince gördün," diyor. "Bırak kendi kendine iyileşsin ki sana en iyi halini gösterebilsin."

"Gurur. Bu onun lanet gururu. Pislik herif!" diye bağırdım ve merdivenlerden geri çıktım.

Bugün bir Regha Omega gördüm, çünkü Koleksiyoncular Ohala kapılarından girip Horde'a katıldılar. Toplayıcılar dişileri koruyor, ama ben

bir tanesinin pencerede oyalandığını gördüm. Saat camı şeklinde vücudu, büyük göğüsleri, geniş poposu ve Regha Alfalarından daha açık rengiyle çarpıcı bir yaratık. Yüzüne yayılmış kelebek kanatları şeklindedir ve parlak ela gözlerinin etrafındaki açık ela, gözlerin etrafında ve yanaklarının üzerinde farklı kırmızı tonlarına dallanır.

Ona el salladım.

O da el salladı.

İlgilenmediğim Alfalarla yatma tuzağına düşmemek için ateşimle mücadele etmekten biraz yorulduğumu hissediyorum. Kramplara katlanıyorum ve sıvıyı kendi yaptığım pedlerde topluyorum. Ateş basmaları arasında etrafta dolaşıyorum, kısmen genişlemiş göz bebeklerime lanet olsun. Kingsley bana nasıl yüzüleceğini öğretirken Loven beni ilgiyle izliyor. Artık onunla konuşuyor gibiyim. Hoş bir hamile kızıdan nefret etmek zor. Ayrıca, Tayseer'e kızgınım. Onu görmeme izin vermiyor.

Vemlox, Sam'in Alfa'sı, bu sabah kraldan haberlerle geldi. Bu gece. Kral bu gece burada olacak.

OceanofPDF.com

Mücevher

Kral geldi.

Ve onunla birlikte, reddedilen çiftleşme sıcaklığının acısı.

Cenin pozisyonunda büzülüyorum ve havasız havayı içime çekiyorum. Kingsley alınımdaki teri siliyor. Odayı battaniyeler ve kürklerden oluşan bir karmaşaya dönüştürdük ve sadece havuzun yanındaki çatıda bulunan banyoya yürüyebiliyorum. Bu kısa yürüyüş bana kralın ordusuna bir göz atma fırsatı veriyor. Karıncalar gibi, kalenin ötesindeki arazinin her santimini kaplıyorlar, farklı birliklerin sancakları çadırlarının tepesine gururla dikilmiş.

Korku beni titretirken karnımda sıcaklık çalkalanıyor. Kingsley'nin mavi gözlerinin fener gibi parladığı yatağa dönüyorum. Loven için korkuyor ama cesur bir duruş sergiliyor.

"Git uyu," dedim ona. "Ben iyi olacağım."

"Loven sana bakım yaptıracak," diyor. "Ona hayır dediğimi söyle."

"Ona söyledim ama ısrar ediyor. Ya kabul etseydin?"

"Hayır."

Kingsley dolgun karnını ovuyor. İkiz taşıdığına inanmak zor. Hamile göbeği ölçüleri konusunda uzman olmasam da, yumrularını küçük buluyorum. O

sırt üstü dönüyor ve tavana bakıyor. "Loven'la ilk tanıştığımda bana ona yalvaracağımı söylemişti." Kıkırdıyor.

Gülümsüyorum. "Öyle mi?"

Gülümserken iri mavi gözlerinin kenarları yukarı kalkıyor. "Belki."

Gülüyoruz ama neşemiz kısa sürüyor. Horde kalesi cazibesini kaybetmiş gibi görünüyor. Alfalar etrafta zırhla dolaşıyor, sadece birkaç erkek zırhını indirebiliyor. Bu, bir düşmanın varlığına karşı verilen bir savaş tepkisi ve Horde erkekleri savaşmaya hevesli.

"Neyi ?" diye sordum.

"Bilmiyorum."

"Bana söyleyemezsin."

Başını iki yana sallar. "Gitsem iyi olacak." Kingsley esniyor ve sallantılı ayaklarının üzerinde kalkıyor, sonra bana bakıyor. "Tayseer zindandan çıktı," diyor, bakışlarını "veranda" kapısına dikerek.

Onu doğru mu duydum? Ayağa kalktım.

"Ne zaman?" "Bu sabah."

Yere bakıyorum. "Tamam, teşekkür ."

"Özür dilerim," diyor. "Sadece bilmen gerektiğini düşündüm." "Doğru."

Kingsley odadan çıkar ve onunla birlikte rahatlık ve umudu da bırakır. Neden, ah neden o yaşlı Alfa'nın beni kralın yemeğinin olduğu gece kaçmaya ikna etmesine izin verdim? Neden kalmadım? Ya da daha iyisi, neden Tayseer'den kaçmadım? Yolu biliyordum. Tek yapmam gereken onu kullanmaktı. Ama yine de yapmadım. Ona ve bana söylediği her şeye inanarak burada kaldım. Ona kendimden daha çok inandım ki bu doğru değil. Kendi başıma ve Regha'da geçirdiğim yıllar boyunca, korkunç şeylerden kurtuldum, onları atlattım ve diğer taraftan hala hayatta çıktım ve korkunç olaylardan hemen sonra olacağımı düşündüğüm kadar mutsuz olmadım.

Ben de bu lanet sıcaktan çıkacağım.

Tekrar uzandım ve bir sonraki krampı bekledim. Karnımda birikiyor, sonra aşağı iniyor, kanalımın içinde yanıyor. Sanki rahmim kasılıyor ve lav pompalıyormuş gibi hissediyorum. Sıvı ısı uyluklarımdan aşağı damlıyor ve baskının biraz hafiflemesine yardımcı oluyor. Derin nefesler alıyorum ve elimi bacaklarımdan arasında gezdiriyorum, parmaklarım klitorisime dokunduğunda irkiliyorum. Artık ovalayamıyorum. Her zaman ovmak zorundayım.

Sıcaktan

nefret

ederim.

Ben sığağı

severim.

Tay'dan
nefret
ediyorum.

Tay'i
seviyorum.

"Göt herif!" Bağırıyorum ve kendimi hızlı ve sert bir şekilde ovuyorum. Birkaç kez boşaldım, içimdeki sıcaklık dışarı taşı. Bu ertelemenin kısa süreceğini biliyorum. Dakikalar sonra, tekrar yapıyorum. Ve tekrar.

Duramıyorum.

Durmak zorundayım.

Sonunda beynim yavaşlıyor, uzuvlarım yoruluyor, kramplarım arka planda çalkalanıyor ve Loven'a bana kimi göndermesini söylesem diye düşünerek usulca sızlanıyorum, ağlıyorum. Buna daha ne kadar dayanabileceğimi merak ediyorum. Loven'ın bana neden bir Regha Omega göndermediğini merak ediyorum. O kızlardan herhangi birinin ateşle nasıl başa çıkacağını bildiğini hayal ediyorum, ama yine de muhtemelen akli başında yolu seçip erkeklerin onlara hizmet etmesini sağlıyorlar. Ben reddeden bir aptalım. Belki bunun için aziz olurum.

Battaniyenin altında gülümsüyorum. St. Jewel'ın kulağa hoş gelen bir ismi var. Kapılar usulca tıklıyor.

Gözlerimi açıyorum, korku bedenimi donduruyor. Duvara bakıyorum, dudaklarımı sıkıyorum, uyuyormuş gibi yapıyorum. Bu Kingsley değil. "Avlu" kapısından geliyor. Kulağım yerde olduğu için ayak seslerini dinliyorum. Hiçbiri bana doğru gelmiyor. Bir şeyler duyuyorum. Odada kimse yok. Tanrım, kendimi delirteceğim. Sikerim böyle işi. "İçeri gönderin!" Bağırıyorum. Kapımda muhafızlar var, hem de öyle sıradan muhafızlar değil, dört Koleksiyoncudan oluşan bir birlik. "Loven'a birini göndermesini söyle. Umurumda değil." Yumruğumu yere vuruyorum. "Bu sabah mı? Bugün gayet iyiydi ama bir merhaba demeye bile gelmedi. Ondan nefret ediyorum. Sen kazandın Loven. Bana Alfaları gönder." Gözlerimdeki yaşları siliyorum. "Gönder onları," diye fısıldıyorum. "Tayseer kıcımlı öpebilir."

Yumuşak bir şey popoma dokunuyor.

Yine donup kaldım.

Tekrar popoma değişiyor ve ben de uzaklaşıyorum, sonra yavaşça dönüyorum, battaniye sanki bir dolap canavarı bekliyormuşum gibi yüzümün yarısını kapatıyor.

Tayseer yanımda diz çöküyor, siyah gözleri okunmuyor. Üzerinde hiçbir işaret olmayan bir *til* giyiyor ve onu açıyor. *Aman Allah'ım*. Ona kızmak istiyorum. Ona kızgınım. Ama vücuduna değil. *Tanrım*, altın dövmelemlerle kaplı çıplak bir Tayseer'den daha seksi bir şey olamaz. Bakışlarım sert karın kaslarında geziniyor ve kendime vücudunda iyileşmiş yara izleri olup olmadığını değerlendirdiğimi söylüyorum, oysa aslında tek bir şeyle ilgileniyorum. Göbeğine kadar dik ve gururlu duran şey.

"Beni davet et," diyor.

"Kıçımı öp," diye mırıldandım. İtirazım zayıf ve acınası. Onu bir Alfa, beni de bir Omega yapan her şeye ihtiyacım var. Bu çekime karşı koymanın bir yolu yok. Sırtımı dönüyorum ve bacaklarımı açıyorum, elbisem kalçalarımın üzerine düşüyor ve her şeyi ortaya çıkarıyor. Aşağıda ne kadar kırmızı ve çiğ görüldüğüm konusunda biraz endişeliyim, ama bu noktada bir sıçanın kıçını da umursamıyorum.

Tayseer başparmağını girişime doğru kaydırды. Sarsılarak uzaklaşıyorum. Orası çok hassas. Başparmağını amımın içine itiyor. Yüzyılın krampı karnıma çarpıyor ve sıvı ısı içimden fışkırıyor. Az önce kızardığımı biliyorum. Yanaklarım yanıyor ama yine de kalçalarımı kaldırıyorum, başparmağının üzerinde aşağı yukarı hareket ettiriyorum, hızlı, daha hızlı, sonra klitorisime dokunuyorum, fiske atıyorum ve boşalıyorum, daha fazla sıvı fışkırıyor.

Tayseer bacaklarımın arasına bakıyor, sonra bir elini amımın üzerinde gezdirip burnuna götürüyor. Beni ürperten bir mırıltıyla nefes alıp veriyor. Tam bir parmağını yalayacağını düşünürken, am suyunu yüzüne bulaştırıyor, daha fazlasına uzanıyor ve karın kaslarını, sikini, kalçalarını kaplıyor.

"Kral olmak için sadece yeteneklerime ihtiyacım var." Tayseer bedenimi kendi bedeniyle örtüyor ve bir elini başımın altına sokuyor. Saçlarımdan bir tutam alıyor, soğuk bedeni sıcak bedenime karşı hoş bir rahatlama sağlıyor. "Büyük bir kral olmak için" -dudaklarını dudaklarımın üzerinde "sana ihtiyacım var." Tayseer bacağıma kaldırıp kalçasına dayıyor. Aramıza uzanıyor ve nişan alıyor.

Gözlerimi kapatıyorum. "Yesss."

Tay içeri kayıyor. Hızı yavaş ve bu şekilde iyi, amım onun büyük aletinin etrafında çırpınıyor. Beni geriyor, dolgun hissettiriyor, o kadar iyi hissettiriyor ki bu gezegende olduğumu unutuyorum. Tay beni çok az zamanımız varken sanki dünyadaki tüm zamana sahipmişiz gibi sikerken bedenim yüzüyor ve beynim de onunla birlikte yüzüyor. Tayseer krala meydan okuyacak. Yankesiciliği nasıl biliyorsam bunu da öyle biliyorum.

Kinre, Regha Alfalarının dünyasının basit olduğunu söylemişti. Alfalar kimin en güçlü olduğunu bilir ve kral da en güçlü olduğu için kraldır. Tayseer'in hiç istememiş olsa da kırmızı zırha ihtiyacı var ve zırhı olsa da olmasa da krala meydan okuyacak. Ona zırhı vereceğim ama karşılığında bir şey istiyorum. Gözlerimi açıyorum.

Beni izliyor, içimde hareket ediyor. Bu erkek çok kontrollü. Ona doyamıyorum. Kalçalarımı kaldırıyorum, daha fazlasını istiyorum, ama kıçımı tutuyor ve beni yerimde tutuyor.

"Tay," dedim.

"Evet, Omega."

"Benden ne istiyorsun?" "Her şeyi."

"Kırmızı zırh mı?"

Tayseer zümrüt yeşili zırhını kaldırıyor. Yüzünde vahşi bir ifade, üst dudaklarını geriye doğru sıyrıyor. "Yardıma olur."

"Ne alacağım?"

"Tahtı sen al."

Bakışları yüzümden boynuma kayıyor, sonra başını eğiyor. Bir elimi göğsüne bastırıyorum ve onu durdurumama izin veriyor. "Daha fazlasını istiyorum."

"Tahttan daha fazlası mı var?" Gerçekten şaşkın görünüyor, hızı artıyor ve beynimi bulandırıyor. Zaten zar zor iletişim kuruyorum. "Benim seni sevdiğim gibi senin de beni sevmeni istiyorum."

"Yapamam." Hırlıyor ve zonklayan boyun yaralarımı deliyor. Nefesim kesiliyor ve öyle sert boşalıyorum ki tırnağım sert zırhında kırılıyor, bacaklarım ona kenetleniyor. Kanıma soğuk bir şey giriyor ve Tayseer'in mırıltısı korkutucu bir kreşendoya yükseliyor. Bu beni tahrik ediyor. Hâlâ boşalıyorum, görünüşe göre duramıyorum, hızı hâlâ sert ve hızlı ama ölçülü. Aleti seğiriyor ve bir döl fişkırması içime doluyor. O kadar güçlü ki, vücuduma fişkırdığını, amımın dışına sızdığını hissedebiliyorum ve sonra tamamen hareket etmeyi bırakıyor, aleti hala seğiriyor.

Tayseer mırıldanıyor, boynumu yalıyor.

Sonra kokusunu alıyorum, havadaki güçlü kokuyu. Göğüslerim ağrıyor, karnıma kramplar giriyor ve acı içinde inliyorum.

Tayseer beni izliyor, hiçbir şey söylemiyor ama aramıza uzanıp aletini çıkarıyor. "Seni, senin beni sevdiğin gibi sevemem çünkü ben seni daha çok seviyorum. Seni kraliçe yapabilmek için hem kralı hem de kardeşimi yok edeceğim. Taçtan başka hiçbir şey senin için yeterince iyi değil. Sen benim amacımsın, önceliğimsin ve sadece tek bir öncelik olabilir." Gülümsüyor ve kendini küçük deliğime doğru konumlandırıyor. Yutkunuyorum, gerginim, ama aynı zamanda yaptığı sürece beni nerede siktiğini umursamıyorum. Açık amım boş hissediyor ve doldurulmaya ihtiyacım var. Tayseer'in sıvılarımızla kayganlaşmış siki göt deliğimin içine giriyor ve eğer onun kokusundan bu kadar etkilenmemiş olsaydım, eminim canım yanardı. Tayseer olan her şey tarafından tüketildim, içime girip çıkarken mutlulukla iç çekiyorum, sonra duruyorum.

Zayıfça, içimde genişlediğini hissedene kadar itiraz ediyorum.

Beni düğümlüyor, başparmağıyla klitorisime hafifçe bastırıyor ve vücudum onun sessiz komutunu dinliyor. Rahatlıyorum ve Tayseer'in benimle ne isterse yapmasına izin veriyorum. Düğümlendik, ayrılamıyoruz ve ağzının göğsümdeki saldırısından kaçamıyorum, parmakları amımın içinde, klitorisimde, fırçalıyor, ovuyor, tekrar tekrar boşalana kadar içime pompalıyor, gözler kapalı ve umursamaz.

Kralı

unutuyorum.

Orduyu

unutuyorum.

Savaşı

unutuyorum.

Adımı unuttum.

Uykuya dalmadan önce "Kıçının öpüldüğünü farz et," dediğini duyuyorum.

Bir boğaz temizlenir.

Gözlerimi açtığımda Tayseer'in kapalı karşılaşıyorum. Birbirimize dolanmışız ve ben kendimi yenilenmiş, becerilmiş ve onun kokusuyla çevrelenmiş hissediyorum. Yüzümü ovalayıp doğruluyorum ve kıpırdamayan bedenine bakıyorum. "Tanrım, hayır." Kuru gri zırh onu örtüyor ve Tayseer'in sığ nefesleri çingirak gibi değil. Onu zar zor duyuyorum. "Tayseer, uyan." Onu omzundan sarsıyorum. Bir kol plakası düşüyor.

Düşüyor!

Panikle ayağa kalkıp onu daha sert sarsıyorum, sonra ellerime bakıyorum. Zırhının pulları avuçlarımı kaplıyor. "Loven!" Çığlık atıyorum ve yukarı bakıyorum.

Loven orada durmuş, gözlerini Tayseer'e dikmiş, bir eliyle kulağını kapatırken diğer eliyle bir kâse tutuyor. "Cips?"

"Tayseer'in nesi var?"

"Birçok şey. İnanın bana, pek çok şey."

Başımı eğerek geri çekiliyorum. "Bunu ona sen yaptın." "Cips mi?"

Cips dolu kaseye bakıyorum. Gerçek cips. Annemin son fotoğraf çekiminden beri cips yememiştim. Karnım gurulduyor.

"Joxi yemek getirecek," diyor Loven.

"Tayseer'in nesi var?" "Pek çok şeyi var."

"Seni tekmelemek istiyorum." Ayağımı yere vuruyorum. "Ona ne yaptığını söyle bana."

"Ben yapmam gerekeni yaptım. Kingsley seni bekliyor. Giyin ve onu gör. Kardeşimle konuşmak istiyorum."

"Onu bırakmamın imkanı yok."

Loven sırtıyor. "Gidebilirsin ya da seni uzaklaştırırım. Seçimini yap."

"Korkağın tekisin," diyorum ona. "Onu öldürebilmek için zayıflattın çünkü adil bir dövüşte onu yenmenin hiçbir yolu olmadığını biliyorsun. Haksız mıyım?"

"Şimdi git, Omega."

Kingsley kapıda belirdi ve elini uzattı. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

Loven yüzünü ovuşturur. "Omega, kardeşime zarar vermeyeceğim. Eğer onu öldürürsem, bu tüm Regha'nın izlediği bir çukurda olacak."

"Bana yemin et."

"Senden emir aldığımdan değil, ama tamam, yemin ederim."

Ayrılmadan önce bir avuç cips çalıp Kingsley'le buluşmaya gidiyorum. Gözlerinin altındaki torbalar bana her şeyi anlatıyor. O yüzden sormuyorum. Çatının kenarında oturuyoruz, Regha denizleri sağımızda kükrerken ve Sycol gökyüzünde saklanırken ayaklarımız sallanıyor.

"Yağmur yağacak," diyorum.

"Belki de tanrıları ağlıyordur," diyor kucağında dokunulmamış bir kase cipsle.

Midem gurulduyor ve yavaşça yiyorum.

Kingsley gözlerini duvarın önündeki kafeslere dikerek, "Onları Cyan yaptı," diyor. Kral, Regha Omegalarını Ohala'nın kapılarının hemen önüne dizmiş. Horde erkekleri duvarın tepesinde duruyor ve kral Omegaları ateşe verirken mırıldanıyor.

"Neden orada öylece duruyorlar?" diye sordum. "Çünkü Loven bir meydan okuma yayınladı."

Tayseer

Omega'mın yuva yaptığı odanın içindeki başka bir Alfa erkeğinin kokusu burnumu bir hastalık gibi yakıyor. Umarım benden önce hastalanır ve ölür. Küçük zaferler. Yine de zaferler. Yüksek sesle çiğnemesi onu boğmak istememe neden oluyor.

Yumuşak dudaklar alnıma bastırıyor.

Bu Alfa'nın kokusundan geri çekiliyorum. Bekle... Bu erkeği tanıyorum. Kokusunu biliyorum.

Tuzlu yemek dudaklarıma dokunuyor, içeri itiyor. Çiğneyemiyorum ama bu orospu çocuğu ağızıma yemek sokmaya kararlı.

Bir kıkırdama, sonra "Cips?"

Midem kalkıyor. Kusabilirim ya da başka bir şey. *Bu da ne böyle?*

"Bir tane ye. Çok seveceksin."

Orospu çocuğu. Elini uzaklaştırmaya çalışıyorum ve bir parmağımı oynatmayı başarıyorum. Vücudum kilitlenmiş, kaslarım bir türlü çözemediğim bir spazmin içinde sıkışıp kalmış. Dilim de hareket etmiyor ve dudaklarımı ayıramıyorum. Kafamın içinde bir tutsağım ve bunun neden olduğunu bilmiyorum. Loven ağızıma yemek sokmaya çalışırken, benimki gibi bir durumla ilgili tüm hatıralarımı düşünüyorum ve aklıma sadece şu geliyor

Ölüm, zehirim sayesinde bağışıklığım olan bir hastalık. Bu benim başıma gelmemeli. Bu olamaz, hele şimdi hiç olamaz.

Regha için, Omegalar için, kardeşim için savaşamam ve en kötüsü Jewel'ı koruyamam. Onu bağlamak bana kırmızı zırh vermeli, beni daha güçlü yapmalı, kralla eşleştirmeli.

Onun yerine, ben bir sakatım.

Ben babamın oğluyum. Omega'yı kullanıp sonra da onu kaybeden erkek. Bencil bir pislik. Bunu hak ettim. En azından Omega'mı duydum ve o da kızgınlığının sonuna geldi. Jewel'a olan görevim başıboş bırakılamazdı. Onun için daha erken gelirdim ama hayatta kalan Omega'lara ve Ohala'da yaşayan sivillere karşı görevimi de göz ardı edemezdim. Tüm Omegalar şehirden çıkarılma sürecinde. Koleksiyoncular uzay geçidini koruyan Dreikx'i denetliyor. Ohala kralın eline geçerse, Omegalar kaçacak. Hareket edemediğim için tek umutları bu.

Kral gelecek ve beni uykumda öldürecek. O
Loven değil.

Tacını başında tutmak için ne gerekiyorsa yapacaktır. Eğer bu beni öldürerek şerefini lekelemek anlamına geliyorsa, bunu yapacaktır. Yaşlı Alfa yatağında yatarken babasını öldürdü. Bu gerçek o kadar derine gömülmüştü ki ortaya çıkarmam on yılımı aldı. Yine de Domins'in hizmetinde kaldım ve beni yüzüstü bırakmasaydı hâlâ onun tarafında olurum. Omegalar krala aittir. Kral onlarla ilgilenemiyorsa, Regha'nın yeni bir krala ihtiyacı var demektir. Bu kadar basit.

Loven lanet olası cipsi ağzıma doğru itiyor. "Kinre'nin Omega'sı katonrta dilimliyor, sonra da yağda kızartıyor. Bağımlılık yapar. Dene bakalım, seni inatçı piç."

Bir uyarı çaldım.

Bir inilti geliyor.

Loven dün gece Omega'mın yattığı yerde yatıyor. O kadar yüksek sesle kokluyor ki, homurdanıyor. "Kızıışmış Omega amının kokusunu seviyorum. Bazen özlüyorum ama sana söyleyeyim, bebeklerimle dolu bir Omega rahmi binlerce kızıışmaya bedeldir. Jewel'ı çiftleştirdin mi? Doğurdun mu? Seni inatçı piç."

"*Ve hayatlar,*" diyorum ama ağzımdan tek kelime çıkmıyor. "*Binlerce hayata bedel.*"

"Seni buraya neden getirdiğimi biliyor musun?"

Hayır.

"Bir Omega konusunda senden daha fazla güvendiğim kimse yok."

Ha?

"Dreikx ile bir şeyler pişirdiğini duydum. Ondan işkenceyle bilgi almak istiyorum ama zamanım yok. Bak, kral Omegas'ı yakıyor, beni yemliyor, ona meydan okumamı bekliyor."

Zehir köpek dişlerimdeki deliklerden fışkırıyor, hareket etmeye başlayan dilimi kaplıyor. Kelimeleri oluşturmakta zorlanıyorum, zehir boğazımdan aşağı kayıyor. "Krala meydan okumayın," diye mırıldanıyorum, boğazım çığ ve şiş. Kelimeler boğazımda düğümleniyor. Daha fazla zehir damlıyor ve yutkunabiliyorum. Hm. Boğazımı rahatlatmış gibi görünüyor. "Loven," diyorum tekrar. "Krala meydan okuma." Bir fısıltı ama beni duydu.

"Konuşabilmenden etkilendim. Düşüğümde bir bebek gibi ağlamak istedim. Ağlıyor musun? İçinden yani. Korkak gibi sızlanıyorsun. Sorun değil, kimseye söylemem. Bunun nasıl bir his olduğunu biliyorum. Omega'nızın sizi böyle bir durumda ziyaret etmemesi en iyisi, ama Horde sizi birkaç kez yendiğine göre, olan olmuş."

Hayır, oraya gitmedi. "Savaşları sen kazanırsın." "Bu doğru."

"Ben savaşları kazanırım."

"Biliyorum."

Huh.

"Pençelerim siyah."

NE? Gittikçe daha fazla zehir yutuyorum, neredeyse kendi dişlerimi emiyorum.

"Evet, ben de onları Omega'mın ojesiyle kırmızıya boyadım. Çok akıllıca, değil mi? Kral farkı anlamayacak."

Gözlerim açılıyor, görüşüm bulanıklaşıyor ama Loven sadece bir relos ötede, yani onu görüyorum. Kolumu kaldırıyorum, cansız bir kütük Loven'ın omzuna düşüyor.

Loven cipsleri çiğnemeye devam ediyor, sonra eğiliyor, nefesi kulağıma geliyor. "Krala meydan okudum," diyor. "Ve bu konuda yapabileceğin hiçbir şey yok. Kaybedersem, Omega'mın ve oğullarımızın yaşamasına dikkat edeceksin. Belki onları uzak ve güvenli bir yere, mesela Sewa kabilelerinin arasına saklarsın, seni yalancı orospu çocuğu. Zehir taşıyorsun. Zehirinle onu öldürebilecekken o pislığe hizmet etme düşüncesi beni çileden çıkarıyor. İşte buradayız ve olan bu. Ya sen ya ben Tayseer. Omega'nızı bağlamak için sonsuza kadar beklediğinize göre, Regha tacını burnunuzun dibinden çalacağım." Benimkini öpüyor

Yanak. "Sana saygı duyuyorum, seni koca inatçı aptal ve benim olanı koruyacağını biliyorum."

Loven ölecek. "Hayır," diye mırıldandım.

"Anlaştık." Kalktı ve odadan çıktı.

Hayır! Kafamın içinde

çılgılık atıyorum. Kapı

kapandı.

OceanofPDF.com

Mücevher

Yapabileceğim bir şey yok.

Tayseer dün olduğundan daha hasta, vücudu inanılmaz derecede sert ve yine de tüm zırhını çıkarmış. Parmak uçlarımin altındaki nemli teniyle omzunun üzerinden geçiyorum. Tam karşıya bakıyor ama bakışlarını odaklayamıyor gibi görünüyor. Sadece bir kolunu kaldırabiliyor. Şafak vakti, soğuk ve sert elini tutuyorum.

"Gittiler," diyorum. "Kingsley ve diğerleri. Güvenlik için, biliyorsun. Ben saklandım ve onlar da daha fazla bekleyip beni arayamadılar. Bu yüzden kalıyorum ve sorun değil, çünkü zindanlardaki uzay geçidini öğrendim ve bir planım var. Loven kaybederse, sonrasında çıkacak kargaşa herkesi meşgul eder. Koridorun sonunda bir asansör var. Onu zindanlara götürüp geçide gireceğiz ve Dünya'ya geri döneceğiz. Belki de Hawaii'ye gideriz. Duyduğuma göre orası güzelmiş."

Dışarıdan gelen arı vızıltısı gibi sesler bana mücadelenin başladığını haber veriyor. Tayseer'in yanağını okşayıp dışarı çıkıyorum, çatının kenarında durup aşağıya, duvarın ötesine, iki devasa kırmızı Regha Alfasının birbirinin etrafında döndüğü, dudaklarını geriye doğru sıyrıp tehditkâr çenelerini ortaya çıkardığı dövüş çukuruna bakıyorum. Kralın orduları bir sıra halinde toplanmış, canlı bir duvar oluşturuyor. Loven düşerse, Horde'u katledecekler. Loven kazanırsa, bazıları onun için diz çökebilir, bazıları . Her , Regha bu gece birçok Alfasını kaybedecek, en azından kralını.

Erkeklerin ağızları hareket ediyor ve bahse girerim küfürlü konuşuyorlardır. Çatıyı adımlıyorum. Buradan görmek zor. Horde erkekleri duvarda sıralanıyor ve bakışlarım kapının sağındaki beton sehpanın üzerindeki bayrak direğine kayıyor. Avuçlarım terliyor ve dudağımı çiğneyerek düşünüyorum. İçimde çılgınca bir şey başını kaldırıyor ve kralın yenilgisini görme dürtüsü içimi yakıyor. Şahsen, bu adam bana haksızlık etmedi. Tıpkı bana yapılan diğer hakaretleri savuşturduğum gibi onun hakaretlerini de savuşturdum.

Ama kral pek çok kişiye haksızlık etti.

En iyi Alfaları olan Tayseer ve Loven da buna dahildi ve hepsi tacı elinde tutmak istediği içindi. Loven neden bir Omega'ya bağlanmasın ki? Onlar iyi bir eşleşme. Ve neden Tayseer ve ben hayatımızın geri kalanında sürgünde değil de Regha'da özgürce yaşamayalım?

Yaklaşmaya cesaret edemiyorum.

Yaklaşmak istiyorum.

Lanet olsun!

Loven hayatı için savaşırsa, en azından izleyebilirim. Tayseer izlememden hoşlanıyor. Bence bu ona tatmin ve belki de kazanmak için daha fazla motivasyon veriyor. Onlar izlendiklerinde en iyi performansı gösteren erkekler. *Omegalar kazananları sever.*

Ayak parmaklarımın ucunda, gizlice odaya geri dönüyorum ve Tayseer'in yanından geçiyorum. Eli fırlıyor ve bileğimi kavlıyor. Tökezleyip düşüyorum, yüzüstü düşmeden önce kendimi yakalıyorum.

"Hayır," diye fısıldıyor, tutuşu zayıf. Bacağımı çekip kurtarıyorum ve odadan dışarı koşuyorum. Asansörü alt kata indiriyorum, orada kimsecikler görünmüyor, sadece sesler duyuluyor. Joxi mutfakta inliyor. Onunla tanıştıktan sonra onu kıskanmadım. Loven'a, benim ancak Tayseer'e hizmet edebileceğim bir sadakatle hizmet ediyor.

Dışarıda, Tayseer'in tazısı Zoyo bana yaklaşıyor ve omzumu kokluyor. Benim için eyerlendi ama konvoy ayrılmadan önce saklandım. İlk başta reddetmeye çalıştım ama Koleksiyoncular buna izin vermedi. Beni bağladılar ve diğerlerini toplarken beni tazıya bıraktılar. Daha önce de bağlandım, kaçırıldım, dövüldüm ve tecavüze uğradım ama yine de buradayım. Kendimi kurtardım ve saklandım.

Zoyo'nun eyerine bağlı çuvalların içinden Koleksiyoncuların Omegaların üzerine giydiği türden uzun bir palto çıkarıyorum. Giyiniyorum ve kapüşonu başıma , sonra binanın etrafında gibi yürüyorum. Bu oldukça kolay. Kalan siviller iç duvara yakın bir yerde toplanıyor, deliklerden bakıyor ve kral ile Horde Alfa'nın dövüşünü izlemek için tırmanabildikleri her yere tırmanıyorlar.

Bir çift Horde erkeği bayrak standına tırmanmak için kullandıkları ipi koruyor. Yaklaşıyorum ve baş örtümü geriye kaydırıyorum. Ellerim titriyor ama bakışlarını sabit tutuyorum. "Beni Tayseer gönderdi. Bana yardım edin."

Tayseer'in bağlayıcı kokusunu içlerine çekerken burunları çalışıyor. Erkeklerden biri başını sallıyor ve sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi beni kaldırıyor. Beni sırtına asıyor. "Bin bana bebeğim," diyor.

Diğer erkek başını sallar. "Direğe bineceksin."

Sıçrayıp devasa duvara saniyeler içinde tırmanırken erkeğe tutunuyorum. Bayrak direğinin yanına iniyor, beni sırtından atıyor ve aşağı kayıyor. Duvarın kenarında durmak için birkaç adım yürüyorum, aşağıya değil sadece çukura bakmaya çalışıyorum. Kolay oldu. Gözlerim anında dövüşen erkeklere kayıyor. Loven kralı tutuyor ve kaburgalarına vuruyor.

Kral tutunduğu yerden sıyrılır ve pençeleriyle keser. Loven gözlerini tutuyor.

Kral ona saldırır.

Yere yuvarlanıyorlar.

dönüyorum, yumruklarım iki yanımda.

"Çiçek ve şeker mi arıyorsun, Omega?" diyor bir kadın.

Başımı sesin geldiği yöne çeviriyorum ve bir de ne göreyim, tam zırhlı bir Alfa dişisi yaklaşıyor. Saçları yüksek bir at kuyruğu şeklinde arkaya toplanmış. Omuzlarının arkasından bir çift balta görünüyor.

"Sidone," diyor selamlama şeklinde.

"Jewel."

"Burada ne yapıyorsun, Jewel?"

Cevabım yok. Loven'ı geldiğinde desteklemeye geldiğimi söylemek istiyorum ama yenilgisinin ilk işaretinde sırtımı döndüm.

Sidone sırtıyor. "Geri yardım edeceğim ve seni bir daha savaş hattında görmeyeyim."

"Ya da bu sehpaye tırmanmama yardım edebilirsin." Bayrak direğini tutan beton şeyi gösteriyorum.

Sidone burnunu oynatır. "Koleksiyoncularla birlikte olmalısın."

"Değilim."

"Sana bir şey olursa Tayseer beni öldürür." "Ölmesi

Tayseer'in umurunda olmaz. Senin de umurunda olmaz."

Sidone gözlerini kırptırıyor. Tam beni omzuna atıp götüreceğini düşünürken, "Katılıyorum. Ya hep ya hiç türünden bir açıklık, değil mi?"

"Öyle."

Sidone eğilip baldırlarımdan tutuyor ve beni betonun üzerine çıkarıyor. Bayrak direğini kavıyor ve can havliyle ona tutunuyorum. Rüzgâr vücudumu dövüyor ve titriyorum, ısınmak için montumu ayarlıyorum.

Aman Tanrım.

Loven'ın yüzünden kan damlıyor ve gözlerinden biri o kadar şişmiş ki görüp göremediğini bile bilmiyorum, diğeri ise bir pençeyle kesilmiş. Görme yetisini geri kazanabileceğinden emin değilim. Ölse de umurunda olmayacak. Öldü. *Sevgili Bakire*, Loven ölecek. Direği daha sıkı kavıyorum, eklemlerim bembeyaz. Loven'ın ellerinden de kan damlıyor. Nereden geldiğini bilmiyorum. Yaralı olduğu belli olmasına rağmen dudakları aralanıyor, duruşu sertleşiyor ve kralın üzerine atlıyor.

Kral, Loven'ın momentumunu kullanarak sıçrar ve Loven'ın sol kolunu yakalar, sonra ters yönde sarsılırken bir çığlık atar. Loven avazı çıktığı kadar bağırır. Kral Loven'ın sırtına tekme atar ve Loven tökezleyip arkasını döner. Omzu yerinden çıkmış, sol kolu yanında sallanıyor.

Horde takırdamaya başlıyor. Karnımın alt kısmında hissettiğim bir kreşendo. Uyarılmamdan utanıyorum. Ama ben bir Omega'yım ve Alfa şiddeti bana bunu . Bunu kabul ediyorum ve ne zaman arkamı dönüp kaçmak istediğimi izliyorum. Tayseer'le birlikte kaçmak, bir daha asla başkalarını görmemek istiyorum. Ama Tayseer bunu yapmıyor. Onun Omega'sı da geri dönemez.

Ben de kalıp kralın Loven'ın önce diğer kolunu, sonra da bacağı dizinden kırmasını izliyorum. Loven zar zor ayakta duruyor, sağlam ayağının üzerinde sallanıyor. Ama pes etmiyor. Tek bacaklı olmasına rağmen, çingırağı Horde'unkiyle eşleşiyor. Kral Loven'ın etrafında döner ve sırtına atlar. Loven dizlerinin üzerine çöküyor ve kral yüzünü tutuyor, öfkeli siyah gözlerini Horde erkeklerine dikeyor. "Ben Regha'nın kralıyım. Yenilmezim."

Bir çığlık havayı deliyor.

Benim çığlığım.

Ağzımı kapatıyorum.

Kralın ve Loven'ın gözleri beni buluyor. Kralı görmezden geliyorum ve Loven'ın tek iyi gözüne bakıyorum. Düşmanın yüzüyle değil, dost bir yüzle huzur içinde gitsin diye gülümsüyorum. Gözyaşları görüşümü bulandırıyor.

Omegalar ölüm

tuzaklarıdır. Dikkat

dağıtıcı.

Ölüm tuzakları.

Aklıma bir fikir geldi. "Bekle. Dur!" Ohala'nın kapılarının dışına uzanan ipten aşağı iniyorum, yere atlıyorum ve Loven'ın önünde diz çöküp ellerimi Loven'ın dövülmüş yüzünü tutan kralın ellerinin üzerine koyduğum çukura koşuyorum.

"Tayseer'in Alfa erkeği oğluna hamileyim," diye yalan söyledim. "Bu erkeğin hayatına karşılık ilk doğan Sewa erkeğini sana vereceğim. Yüce Tanrım üzerine yemin ederim. Sevgili Yılan, beni duy ve şahit ol," diye bağıryorum. "Regha kralına bir varis vereceğim."

Horde Alfaları daha yüksek sesle takırdıyor.

"Bağışla onu," diye yalvarıyorum. "Merhamet gösterin Kralım."

Kral sanki boynuzlarım çıkmış gibi bana bakıyor.

Bu sefer daha sessiz bir şekilde devam ediyorum. "Sen bağlı bir erkeksin. Omega'n öldü, değil mi?"

Gözündeki bir tik yarayı hareket ettiriyor.

Öyle! "O sana varis veremez ama ben verebilirim ve vereceğim. Sana kanında zehir olan ilk doğan bir Sewa erkeği vereceğim. Hiçbir Alfa tacınızı daha iyi koruyamaz. Onu bağışlayın, Dominler."

Kral bana bakıyor. Sanırım işe yarayacak. Sanırım bunu düşünüyor. Biraz daha zorluyorum. "Regha için bir varis. Güçlü bir varis, sizin tarafınızdan yetiştirilmiş, size sadık Sewa soyundan bir erkek. Sonuna kadar kazanan biri. Savaş burada ve şimdi sona eriyor. Halkınızı kurtarın Kralım. Gelecek yüzyıllar boyunca seni kutlayacaklar. Kralların Kralı Yenilmez Domins, Regha halkına Sewa soyunun zehirli Alfalarının ilk erkeğini verdi. Senin soyundan gelen kraliyet Sewa erkekleri Regha'yı sonsuza dek yönetecek."

Kral, "Tayseer ilk çocuğundan vazgeçmez," der.

Loven, "Tayseer, Omega'sının sözünü sana verdiği söz gibi onurlandıracak," diyor ve bana göz kırpmıyor. Başını kaldırıyor ve önce krala bakmak istediğini sanıyorum ama dişlerini kan kaplamış bir halde gülümsüyor. "Sonunda."

"Jeweeeeeel!" Bir feryat.

Döndüm.

Horde'un uğultusu kesiliyor. Kırmızı zırhlı devasa bir erkek çatıdan duvara sığıyor ve koşmaya başlıyor. Tayseer saniyeler içinde yere atlıyor, bize doğru koşarken gözleri kralında. Panikledim, düşünmüyorum. Kendimi kralın üzerine attım. Sallanıyor ama sadece kısa bir süreliğine, Loven'ı serbest bırakacak kadar.

"Meydan okuma geri çekildi," diye bağıryor Tayseer koşarken.

Kral beni geçen yılın çöpü gibi fırçalıyor. Yana düştüm ama hemen kalktım.
"Horde!" Tayseer bağırır ve ileriye işaret eder.

Sürü erkekleri, bir karınca denizi gibi duvarlardan fırlıyor. Kralın ordusundan bir boru çalıyor ve ben ezilmeden önce kaçmak için abalıyorum. Biri yanıma vuruyor. Dönüp tekmeliyorum. Loven.

. Topallayarak bana ulaşıyor ve koca gövdesiyle beni koruyor.

"Tayseer nerede? Tanrım, nerede o?"

Hareket ediyoruz. Loven yavaş, dengesiz ve savaşan erkekler her taraftan bize çarpıyor. Devrildik, Loven önce yere çarptı. Loven'ın üzerinden kayıyorum ve kalkmasına yardım etmeye çalışıyorum. Çok ağır. Kolunu zar zor kaldırılabiliyorum. Kaldırdığımda acı içinde çığlık atıyor.

Kimse bizi ığnemiyor. Garip. Etrafıma bakıyorum.

Kırmızı cübbeler etrafımızı sarıyor. Koleksiyoncular.

Loven'ın yüzünü tutuyorum ve kanı kolumla siliyorum. "Görebiliyor musun?"

"Evet, uh-huh."

"Güvendeyiz. Her şey girecek," diyorum ona.

Gülümsüyor. "Neden başkası değil de sen olduğunu anlıyorum. Sen de benim gibisin, büyük taşaklı bir delisin. Gizliden gizliye, kardeşim delileri sever. şimdi, Omega, beni düzelt."

"Ne?"

"Beni düzelt," diye emrediyor.

Başımı salladım. "Kralın daha güçlü olduğunu biliyor olmalıydın. Ve yine de ona meydan okudun."

Bir Koleksiyoncu düşer ve Loven'ın omzuna çarpar. Loven hırlar ve ayağa kalkmaya çalışır. "Benimle ilgilen. Yap şunu."

"Ne..." Gözyaşlarımı sildim. "Ne yapmamı istiyorsun?" Oraya giremeyecek, değil mi? Ortalık kan gölü. Bu vahşi erkeği alandan ıkarmazsam Kingsley'in gözlerinin içine bakamayacağım. Yaralı, kanamalı, kırık, işi bitti.

Alfa dişi Sidone yanımda beliriyor. Hiçbir şey söylemiyor ama Loven'ın omzunu ve bileğini tutup çekiyor.

Uzaklaşıyorum ve kadının Loven'ın kollarını ve bacağını yerine koymasını izliyorum. Ayağa kalkıyor ve artık ayaklarının üzerinde sallanmıyor. Kanlı bir gülümseme yüzünü vahşi gösteriyor. Bu erkek savaşmak için yaşıyor.

"Sen tanıdığım en cesur erkeksin." Bugün neyim var benim? Buradan defolup gitmeliyim.

"Öyle mi düşünüyorsun?" Loven gülümser. "Dünyanı değiştirdin."

"Henüz değil." Koruyucu çemberden çıkıp savaş alanına geri sıçradı. . Ben onun için hayatımı riske attıktan sonra gidip ölmeye mi çalışacak?

Lanet olsun ona.

Sidone bana dönüp bakıyor. Oldukça uzun boylu, heybetli ve biraz da korkutucu.

Çenemi çıkarıp ona bakıyorum. "Evet?"

"Size bayrağa kadar eşlik edeceğim." Baltalarını çıkarıyor ve yüzünde acımasız bir gülümsemeyle daire çizerek sallıyor. Gözleri parlıyor. "Bunu seviyorum." Havadaki kan ve ölüm kokusunu içine çekiyor.

Aferin sana, kız arkadaşım. Bunu sevmedim. Sidone ile birlikte hareket ediyorum, Koleksiyoncular etrafımızı sarıyor. Biri düşüyor ve daha da yaklaşıyorlar. Artık çok geç. Alfa Helor içeri atlıyor, Sidone'u yana deviriyor ve önümde duruyor. Beni yakaladı ve koşmaya başladı. Çığlık atıyorum.

Sidone onu yere serer.

Kavga eden çiftten uzaklaşıyorum.

Koleksiyoncular meşgul. Bana yardım edemezler. Kral'ın ordusu çok büyük. Horde'un sayıca üstün olduğuna inanıyorum.

Hack.

Hack.

Hack.

Sidone Helor'un vücut plakalarını parçalıyor, sonra göğsünü pençeliyor. Kan onu kaplıyor, ceketime sıçrıyor ve damlalar yüzüme çarptığında, gerçeklik bana tokat atmış gibi sarsılıyorum.

Bir savaş alanının ortasında duruyorum. Ve ayıramıyorum. Etrafımda alfalar savaşıyor.

Tayseer

Onu bulamıyorum.

Omega'mı bulamıyorum.

Diz kapağımdan vuruldum ve homurdanarak başka bir Alfa'yı sakatladım, sonra da Jewel'i aramaya devam ettim. Neyse ki Alfalar yolumdan çekiliyor.

Biri hariç.

Halkının kanıyla kaplı zırhıyla Domins yoluma çıkıyor. Küçük yaştan beri zırhlı olan Domins'inki koyu kırmızı görünürken, benimki daha açık renkli ve açıkçası beklediğimden biraz daha ağır. Sağa dönüp savaş alanını araştırıyorum ve Loven'ın bir çift Alfayı yumrukladığını görüyorum. Jewel'ı gören son kişi oydu, bu yüzden cesetlerin üzerinde tepinerek ona doğru ilerliyorum.

Boynum darbe aldı.

Düşüyorum, yüzüm yere çarpmadan önce kendimi yakalıyorum, sonra kalkıp yoluma devam ediyorum.

"Dövüş benimle!" Domins bağırır.

Onun maskaralıklarına ayıracak vaktim yok. *Omega'm nerede?*

"Hey," diye seslendim Loven'a.

Sallıyor. Yumruğunu yakalıyorum, hiçbir şey göremediğini fark ediyorum. "Jewel nerede?"

Yüzündeki kanı sildim.

"İşte orada." İşaret ediyor, sonra gülüyor - çünkü Loven gerçekten de savaş delisi. "Kahretsin, neresi olduğunu söyleyemem. Duvarın doğusuna doğru git."

"Vay, vay, vay," diyor kral arkamdan. "Şu halinize bakın." Bacağı başımın yan tarafına çarptı ve beni uçurdu. Yere sertçe çarptım, beynim sarsılıyordu. Kafamı sallıyorum ve Loven'ın kralla nişanlandığını görüyorum. Domins'in yan tarafına omzumu saplayarak ikilinin üzerine atılıyorum.

Üçümüz düştük ve güreştik. Loven'ın sağ kroşesi bir efsane ve rakibini göremiyor. Yüzünde bir gülümsemeyle benimle ve kralla güreşiyor, her yere ve her yere yumruk atıyor. Kaburgalarım vuruyor ve zırhımın plakası kırılıp derime saplanıyor. Homurdanarak ayağa kalkıyorum ve onları bırakıp Omega'mı arıyorum.

Biri beni arkamdan yakalıyor ve sırtıma tırmanıyor, yanaklarımı tutuyor, kafamı koparmaya hazır. Başımı geriye atıyorum ve yüzüne çarpıyorum. Homurdanıyor ve beni yere indiriyor. Kırmızı zırhlı bir el boynuma dolanıyor ve başımı olduğu yerde kilitliyor. Baskı altında, boyun plakalarım derimi kazmaya başlıyor. Çatlayacaklar.

Omega'mı arıyorum.

Görüşüm bulanık, Domins beni boğarken daha hızlı arıyorum. Şu anda ölmek için zamanım yok. *Omega'm nerede?*

Domins kulağıma gülüyor. "Dikkat dağıtıcı, dikkat dağıtıcı."

Loven yanımda beliriyor. Sadece Domins'i tekmelemeye başlayan bacağını görebiliyorum, o da hırlayıp tutuşunu gevşetiyor. Ayağa kalkıyorum ve duvarın doğu noktasına doğru yürüyorum.

Olmayacak. Domins yine bana saldırdı.

Loven aynı anda haykırıyor.

Omega'm ölmüş olabilir. Bir Omega'yı öldürmek için zırhlı bir erkeğin tek bir vuruşu yeter. Onlar yumuşak, savunmasız yaratıklardır. Onu meydan okuma çukuruna girmeye iten neydi? Oh, biliyorum. Deli kardeşim. Onunla da ilgileneceğim.

Domins örgümü alıyor ve kafamı yere vurarak toprağı yüzüme sürüyor. Başımı geri çekti ve gözlerimi açtım. İşte o zaman onu gördüm. Bayrak direğine tırmanmıştı. Altta, üç Koleksiyoncu ve Sidone onu koruyor. Jewel beni izliyor.

Beni izliyormuş.

O benim dikkat dağıtıcım ama aynı zamanda amacım. *"Sen benim kralımsın."*

Onu hayal kırıklığına uğratmamalıyım. Domins'in eli boynuma dolanıyor. Hırlayıp ön kolunu kavıyorum, kırmızı pençelerimi iki kol plakasını birleştiren boşluğa sokuyorum ve tüm gücümle çekiyorum. Bir plaka sıyrılıyor ve Domins haykırıyor, derisi açığa çıkıyor. Dönüp yüzüne bir dirsek atıyorum ve ayağa kalkıyorum.

Bir daire çiziyoruz, Domins onun kolunu tutuyor. Sırıttıyorum.

Sıçradı ve kafama doğru tekme attı. Yana atlıyorum, bacağını yakalıyorum ve kaldırıyorum, bu da onun takla atmasını ve diğer bacağıyla yüzüme tekme atmasını sağlıyor. Bileğini düşürmeme yetmiyor, bu yüzden kışının üstüne düşüyor.

Bıraktım ve etrafında döndüm. "Ayağa kalk Domins, böylece kafanı vücudundan ayırabilirim."

Domins hırlıyor ve saldırıyor. Yerde yuvarlanıyoruz, yumrukluyoruz, sakatlıyoruz, bağıriyoruz, tekmeliyoruz. Loven bakışlarımı yakaladı. Bana doğru ilerliyor, yanında da onu bize doğru yönlendiren Vemlox var. Vemlox Loven'ın kulağına bir şeyler fısıldıyor ve Loven sıçrayıp yüzüme bir yumruk indiriyor. Başım o kadar sert geriye gitti ki, arka boyun plakam çatladı. Başımı sallıyorum.

Loven başımda duruyor.

Bacağımla vuruyorum, onu yere seriyorum, kalkıyorum ve uzaklaşıyorum. Domins gülüyor. "Birbirinizi öldüreceksiniz."

Doğru. Her şey Loven ve benim aramda bir rekabet. Ama biz bu şekilde seviyoruz. Bugün hariç. Bugün farklı. Loven kralla boğuşuyor, ben Loven'la boğuşuyorum yine bedenler birbirine giriyor. Loven zırhının çatladığını duyduğu yerden enseme vuruyor.

Ona hırladım. "Çekil yolumdan!"

Domins onu tekmeliyor. Loven çığlık atar ve yan tarafını tutar. Domins ayağa kalkıyor ve Loven'a doğru ilerliyor. Bu işe yaramaz. Domins'in bileğini tutup çekiyorum. Düşüyor ve ben kralın üzerine tırmanıp açıkta kalan derisini buluyorum ve ısıriyorum. Zehir, dişlerimi zonklatan bir güçle fişkırıyor.

Gözlerim Domins'inkilere kilitlendi,
korkusunun kokusunu alıyorum. Kolunu
bıraktım ve uzaklaştım.

Dizlerinin üzerinde duruyor.

"Yere düştü!" Vemlox bağıriyor. "Kral düştü!"

Tek dizinin üzerine kalkıp yalpalayan ve tekrar iki dizinin üzerine düşen kralın etrafında dönüyorum. Zehir dudaklarını yeşile boyuyor, gözlerine sızıyor ve gözlerinden yaş gibi damlıyor. Alfalar ağlamaz.

Erkeklerin hırıltıları ve kükremeleri sustu ve kısa süre sonra alanın üzerine ağır bir sessizlik örtüsü çöktü. Alfalar etrafımızda toplanıyor, canlı bir duvar oluşturuyor ve tanıklık ediyorlar.

"Zehir taşıyorsun," diye Domins. "Ben ilk doğan bir Sewa erkeğiyim."

"Babanın zehri yok." "Hayır, ama büyükbabamın vardı." "Bitir beni," diye emrediyor.

Loven ayaklarının sallanır, ama Vemlox onu yakalar ve tutar.

"Bırakın acı çeksin," diyor Loven. "Bırakın şerefsiz burada çürüsün." Yere işaret ediyor.

"Bitir beni," diye emrediyor

Domins. "Yalvar bana, yapacağım," diyorum.

Domins yeşil lekeli diş etlerini göstererek gülümser. Vücudu seğirmeye başlıyor ve alacakaranlığa kadar seğirecek. Eğer izin verirsem. Ama bugün kralları öldürmenin ihtişamına ayıracak vaktim yok. Omega'm kızgınlık döneminin sonuna geldi ve Regha'ya varisler vermek niyetindeyim. Öncelik teyit edildikten sonra, düşen kralın kolundan tutup onu alan boyunca sürüklüyorum, sonra bayrak direğinin altında duruyorum, kafasını tutuyorum, büküyorum, bacağımı omzuna koyuyorum ve çekiyorum.

Çıplak ellerimle kafasını koparmaya çalışarak gökyüzüne bağıryorum. Kırmızı zırh plakaları güçlü duruyor. Yağmur damlaları yüzüme çarpıyor, kafamı temizliyor, kalbimdeki öfkeyi temizliyor. Cesedi yere bırakıyorum, kafası sağlam.

Horde zaferlerini kükrüyor, çingirak sesleri denize kadar duyulacak kadar yüksek. İnsanlar kralın düştüğünü biliyor. Kralın ordusuna seslenmeliyim. Surlara tırmanıp Horde'a seslenmeliyim. Halkım arasındaki yaraları sarmalı, herkese saflarını geri almalarını emretmeli, şifacılar kimin tarafında olursa olsun herkesi iyileştirmelerini emretmeliyim.

Yine de tek yaptığım kanlı yüzü ve yırtık pırtık paltosuyla Jewel'ı izlemek, uzun kahverengi saçları güzel aşağı kayarken gözyaşlarıyla karışan yağmuru ıslatıyor. Jewel bayrak direğinden aşağı iniyor ve çıkarıyor, sonra da yolun geri kalanında ipi kullanıyor. Ayaklarının dibindeki cesetlerin üzerinden geçerek bana doğru yürüyor. Önümde durduğunda dünya yok oluyor. Beyaz elbisesi çok güzel. Bir kraliçe için uygun.

"Gözler yerde," diyorum.

Erkekler kıkırdar. Ben komik bir Alfa değilim.

Arkamdan ağır ayak sesleri geliyor ve ben dönmeden hırlıyorum. "Geri çekil."

Loven yanıma gelip elimi tutuyor ve sıkıyor. Bırakmaya alışıyor ama ben sıkı sıkı tutuyorum. Yine ocuk olduk, yağmurun altında duruyoruz, biraz daha uzamayı, biraz daha glenmeyi umuyoruz.

Boğazını temizliyor ve fısıldıyor: "Omega'ma kaçması için biraz zaman kazandırmam gerekiyordu."

"Hayatın pahasına," diyorum. "Ona zaman kazandırmanın en iyi yolunun ölmek olduğunu mu düşündün?"

"Hayır, geleceğini biliyordum kardeşim. Bu işin dışında kalamazdın." "Nereden biliyordun?"

"İşaretler."

"Siktir, sen delisin."

"Ve sen kralsın. Diz k, orospu çocuğu. Görelim bakalım."

Kraliemin önünde diz kyorum.

OceanofPDF.com

EPILOG BİR

Tayseer

Ahka, Regha'daki en büyük üç nehrin birleştiği noktada yer alıyor; bunlardan biri Ohala'ya kadar uzanan Kızgın Nehir. Halkımın ilk devlet okulunu inşa etmek için harıl harıl çalıştığı eski Omega yerleşkesini doğrudan gören pencerenin önünde duruyorum. Yakında herkesin kitap okuması zorunlu olacak. Evet, zorunlu. Beş tur sonra, tüm halkım okuyacak.

Kral Dominler yerleşkenin altında bir kibrit yakmış ve şehri terk etmişti. Toplayıcıların dişilerin hepsini değil ama çoğunu kurtardı. Kralı yendikten ve Ahka'ya geldikten sonra yasaları değiştirdim. Toplayıcılar Omegaları memleketlerine geri gönderdiler ve orada kaldılar. Koleksiyoncular artık yerel Alfaları Omegaların yanında nasıl davranmaları gerektiği konusunda eğitmekle yükümlüler, böylece erkek nüfusumun yüzde seksenini öldürmek zorunda kalmayacağım. Omegalar hâlâ kralla ait. Kral tarafından korunuyorlar ve topraklarımdaki her Alfa'ya nasıl davranmaları gerektiğini öğretmezsem lanetleneceğim. Gerekirse sokakları Alfa cesetleriyle dolduracağım ama onlar da dürtüleriyle nasıl başa çıkacaklarını, Omegalara nasıl kur yapacaklarını ve onları çiftleşmeye nasıl ikna edeceklerini öğrenecekler.

Bağ kurmayı caydırıyorum, ancak kırmızı zırlı çok fazla erkeğe sahip olma korkusuyla bağ kurmayı yasaklamıyorum. Başka hiçbir Alfa'dan korkmuyorum. Ayrıca, kırmızı zırlı erkekler benim için bir tehdit değil, değerlidir. Bununla birlikte, çoğu Alfa kırmızı zırlın sağladığı gücü arzuladığından, halkıma zorla bağlanmanın ölü doğumlara ve Omega ölümlerine yol açtığını açıkça belirttim. Bir Omega'yı zorla bağlarsa, o şehri yöneten Koleksiyoncu

Sadece suç işleyen Alfa'yı değil, tüm aileyi ortadan kaldırın. Sert mi? Evet, öyle. Ama dışileri barındıramazsam, şehirlerimizin ve kasabalarımızın sokaklarında dolaşan Omegalar korunmalı.

Eğitimli ve denenmiş Tahsildarlarım şehirlerde polislik yaparken, geceleri daha rahat uyuyorum. Gerçi bu gece ne kalede ne de şehirde kimse uyumuyor. Yeğenlerimin doğumunu bekleyen kalabalıklar sokakları dolduruyor. İkizlik nadirdir. İkiz Alfalar daha da nadirdir. Loven, Regha'yı kışkandırıyor. Halkımın sonsuza dek okuyacağı olayları başlatan şanslı piç.

Kapı açılıyor ve ben pencereden uzaklaşıp masanın başına oturuyorum. Savaş odası, bahçemde volta atan Loven hariç Alfalarla doluyor. Loven'ın evi Ohala'da ama Ahka sağlık personeli hamile bir Omega'ya doğum anında müdahale edebilecek en iyi donanımına sahip. Kingsley bütün bir süre boyunca doğum sancısı çekti. Bize bunun normal olduğunu söyledi. Loven bunun dünyanın sonu olduğunu düşünüyor ve endişesi Ölüm gibi tüm kaleye yayılıyor. Herkes alıngan, kaşınıyor, sınırları tepesinde, hatta kışını iki sandalye aşağıya yerleştirip alnını tahtaya vuran Vemlox bile. Bir, iki, üç kez.

"Yardıma oluyor mu?"

diye soruyorum. Başını sallıyor.

Kinre onun yanına oturur ve boşluğa bakar.

"Bu sabah verimli bir şey yapılamayacağını görüyorum."

Dreikx bana bir holografik projeksiyon uzattı. Ah, bu çalışmaya hazır. Telean ittifakı tarafından kurtarıldı.

"Etin Reg, çocuklar," diyor Sidone ve omzuma bir tokat atıyor. Sağımda, Loven'ın oturması gereken yere oturuyor ve ayaklarını masanın üzerine koyuyor.

Ona ölümcül bir bakış atıyorum ve ayaklarını yerden kesiyorum. Sırıttıyor. "Etin Reg, Kral."

"Mm-hm."

Dreikx hologramı masanın üzerine kurar ve Ohala kalesinin bir zindan alanının içinde dönen beyaz bir kütle yansıtır. Uzay kapısı, dönen merkez ve alttaki kristalden çıkan buharla birlikte bir kapı olarak görünüyor. Ohala'nın zindanlarında saklanırken kapıyı görmedim, yanına bile yaklaşmadım. Dengesiz ve bana kalırsa her an kırılabilir, ancak Dreikx bana durumun böyle olmadığına dair güvence verdi. Bana Dünya'ya giden yolu gösteren binlerce koordinatın haritasını çıkardığını söyledi. İnsanlarla, özellikle de uluslarının liderleriyle iletişim kurmak ve Omegalar için nazıkçe ricada bulunmak niyetindeyim. Regha'nın bu dinamiğe ihtiyacı var.

İnsan Omega sayıları hayret verici. Onların üreme yöntemlerini öğrenmeyi, onları incelemeyi çok isterdim, böylece insanlarıma nasıl bu kadar bol üreyebileceklerini gösterebilirim.

Dreikx, "Kapı stabilize edildi ve nakliye hazır," diyor.

"Emin misin?" diyorum. Bu bir soru değil. Sesindeki heyecanı ve gururu görebiliyorum. Bu erkek, zihinsel aşağılık kompleksi beni rahatsız eden bir Telean olsa da, aynı zamanda Telean teknolojisinde de yetenekli, Regha'da eksik olan bir şey. Telea'ya geri dönemeyeceğine göre, Regha onun evi.

Dreikx başını sallayarak geçidin nasıl çalıştığını ve insanları oraya nasıl güvenli bir şekilde taşıyabildiğini anlatmaya devam ediyor ve sözlerini şöyle bitiriyor: "Bir gönüllüye ihtiyacımız var."

Sidone elini kaldırır. "Buraya." "Hayır. Bir erkek göndereceğim."

"Çocuğu olmayan bir sonraki en yüksek rütbeliyi göndereceksiniz."

Başımı iki yana sallıyorum. Regha'daki birkaç Alfa dışısından biri olan kız kardeşimi bilinmeyene göndermek kabul edilemez. "Sana burada ihtiyaç var."

"Ne için?"

"Omegaları ve yakında yavruları korumak."

"Bebek bakıcısı gibi mi?"

"Kraliçe Muhafızı gibi."

"Bu başlığı sen mi buldun?"

"Hayır, sana sadece bir unvan verdim. Onu alacaksın. Jewel'ın bir muhafıza ihtiyacı var." "Kraliçenin bir kralı var."

Yüzümü fırçalıyorum. "Sidone, Regha'da istediğin her pozisyonu sana veririm ama-

"Pozisyonlarımı hak ediyorum, Kralım."

Sandalyemde arkama yaslanıp kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

"Dünya'da ne yapmak istiyor olabilirsin ki?"

"Bir Omega bulun, tabii ki."

"Şahsen gidip bir erkek Omega arayacağım ama sizi fethetmediğim bir bölgeye gönderemem."

Sidone eğilir. "O zaman fethet."

"Bunu bana söylemek çok tehlikeli."

"Onunla giderdim," diyor Dreikx. "Bir izci olarak."

"Zaten gidiyorsun," diyorum.

Dreikx . Sidone'ye sırtarak, "İşte bu," der. "Ben yine de gidiyorum."

Sidone odadan çıkar ve tam kapıyı çarpmak üzereyken Jewel belirir. Kırmızı kürklü bir elbise ve ortasında ondan geri alamadığım mücevherin olduğu bir taç giyiyor. Onu oraya bir ustaya koydurdu. Halkım Omegalar'a Regha'nın mücevherleri der ve ben hepsinden daha özel bir mücevhere sahibim. Ayrıca şanslı bir piçim.

"Kingsley teslim etti," dedi kraliçem.

Herkes kapıya koşuyor. Hepimiz sıkışarak geçemiyoruz ve kimse önce benim, kralın geçmesine izin vermiyor, bu yüzden kardeşlerimi ve Telean'ı bir kenara itmek, kapıdan içeri dalmak, Jewel'i yakalamak ve omzuma atmak zorunda kalıyorum, böylece merdivenlerden yukarı çıkabiliyoruz, iş bölümlerini, konutları ve nihayet Beta doktorunun kıyafetleri kan içinde durduğu kalenin tıbbi birbirine bağlayan koridorları geçiyoruz.

Önünde duruyorum ve Jewel'i yere koyup kolumun altına sıkıştırıyorum. Korkunç haberler bekliyorum. Arkamda ailemin ve Dreikx'in geldiğini duyuyorum. Onlar da duruyor ve sessizce bekliyorlar. Nefes almıyoruz.

Jewel elimi sıktı ve Beta'nın yanından geçti. Personel kapıyı açıyor ve işte orada, canlı ve iyi durumda, bir gecede iki Alfa doğuran Omega. Kingsley gülümsüyor. "İçeri gelin."

Önce Jewel giriyor, ben de arkamdan gelen ayak seslerini duyarak onu takip ediyorum. İçeride, doğumda görevlilere yardımcı olan Cyan ve Sam kollarını omuzlarına kadar yıkıyorlar. Kovalar dolusu kan, balçık ve beni endişelendiren kocaman bağırsak görünümlü bir şey var. Omega acısının kokusu burnuma doluyor. Belki de varis olamayacağım. Hayır, bunu yapmak istediğimi sanmıyorum.

Jewel ellerini yıkar, sonra yatağa oturur. Kollarını uzatır ve parmaklarını oynatır. "Ver bana, ver bana bir tane."

"Bu," der Loven ve yatağın diğer tarafına oturur, sonra oğullarından birini kaldırır ve Alfa'yı Jewel'in ellerine verir.

"Aman Tanrım, çok küçük."

Ailem yatağın etrafında toplanır ve küçük Reghan'ları severler. Sarı, soluk, küçük yaratıklar. Sidone kollarını uzatıyor. Diğer çocuğu nazikçe kucağına almadan önce izin beklemiyor. Mırlaması odayı dolduruyor ve herkes ona bakıyor çünkü hiçbirimiz daha önce bir Alfa dışisinin mırladığını duymamıştık. Yumuşak ve güven verici bir ses ve onu bebekle birlikte izlerken, yolunu seçme özgürlüğünü ona tanımaya karar veriyorum. İsterse Dünya'ya gidecek.

Loven alışılmadık derecede sessiz, muhtemelen Kingsley'nin doğum sırasında ürettiği tüm atıklardan korkuyor. Omzunu sıkıp okşuyorum. "Cesur kal kardeşim."

Başını sallıyor ama cevap vermiyor.

Beta doktor Kingsley'in üzerine titriyor, Kingsley de onu kovuyor. Solgun ama gülümsüyor ve ona dinlenmesini emredip herkesi odadan kovmalı mıyım diye düşünüyorum.

"İsimlere karar verdiniz mi?" diye soruyor kraliçem.

Kingsley "Evet," diyor ve Loven'a bakıyor.

"Arkin." Pencerenin yanında bebeğini kucağına almış, mırıl mırıl öten Sidone'u işaret ediyor. Hepimiz daha fazla bilgi bekliyoruz ama Loven Kingsley'in yanına uzanıyor ve elini başının altına koyuyor. Sırıttıyor, göz kapağındaki yara izi onu savaş öncesinden daha da tehditkâr gösteriyor.

"Tayseer," diyor Kingsley.

"Evet?" Cevap veriyorum.

Jewel ağlamaya

başlar. Cyan da ona

katılır.

Sam bir asker, o yüzden dayanıyor.

Kingsley gözlerini siler. "İlk çocuğun Tayseer olmasına karar verdik."

Boğazımı temizledikten sonra oturacak bir sandalye . Oturduğumda Loven'a bakıyorum.

Reghada ya da Dünya'da herhangi bir isim seçebilirdi, içinde *tay geçen* ve insanlara kraliyet kanından gelen bir ilk çocuk olduğunu söyleyecek herhangi bir isim. Ağzımı açıyorum ama söyleyecek kelime bulamıyorum. Yine boğazımı temizliyorum, ağır bir şey göğsümü sıkıyor.

Bana göz kırpmıyor. "Kralı , değil mi Kral Katili?" "Öldürdük," diyor Kingsley.

Jewel bana bebek Tayseer'i verdiğinde aklımı başıma toplamaya çalışıyordum. Başının üstünü öpüyor. "Çok küçük ve sevimli."

"Affedersiniz?"

Yeşil gözleri açılıyor. "Ne?" diye sorar.

"İnsanların bu erkeği gördüklerinde düşünecekleri son şey küçüklük olacak. O, bu toprakların ve ötesindeki toprakların gördüğü en büyük, en korkulan ve saygı duyulan Alfa olacak."

Odada kahkahalar patlar.

Komik bir şey mi söyledim? Ben komik bir Alfa değilim, yine de Omega'mın güldüğünü duymaktan büyük zevk alırım. Jewel'ı kucağıma oturtup

"Dreikx iyi Beta doktoruyla birlikte gemiyi ziyaret ettiğinizi söyledi."

"Dreikx çok konuşuyor."

"Hayır," diyor.

"Sessiz ol," diyorum ona ve burnumu boynunun kıvrımına gömüyorum. Odada bir aile olduğunu ve bu mırıltının onların kulaklarına göre olmadığını umursamadan içime çekip mırıldanıyorum. Tayseer bebeği ilk günden eğitmeye başlamalıyım. "Kralınıza söylemek istediğiniz bir şey var mı?"

"Belki."

Kalçasını sıkıyorum. "Sırlara düşünündür." "Ve Omegalar."

Dik oturuyorum ve gözlerimi kısıyorum. "Bana ne anlatıyorsun?"

OceanofPDF.com

İKİNCİ EPİLOG

Yıllar

sonra

Jewel

Koridorda ilerleyip taht odasına girerken, başımdaki tacı devirmemeye ve Kingsley'in adamlarının attığı ipe takılmamaya dikkat ederek, topuklu ayakkabılarımla mermer zemini tıkırdatıyorum. Tayseer tahtta oturuyor, tam bir kral gibi görünüyor, bakışları sanki beni ilk kez görüyormuş gibi beni soyuyor. Kirli ve pis kokarken bile bana kendimi kraliçe gibi hissettirdi. Saçıma sıkıca tutturulmuş taç da işin bonusu. Kendime kutsanmış olduğumu hatırlatmama gerek yok. Tayseer bana her gün, günde birkaç kez ve kızlarımızı her kucağına aldığı anda kendimi kutsanmış hissettiriyor.

İkinci kızıma hamile kaldığımızda Loven, Tayseer'in Omega'ları yetiştirmekle meşgul olduğunu söylemişti. Bir kralın Alfa varisler isteyeceği düşünülebilir ama benim kralım halkı için daha fazla Omega istiyor. Tayseer, bir ya da iki Omega kızının soyunu aynı şekilde güvence altına alacağını söyledi. Ona layık bir Alfa seçmenin zor olacağından bahsettiğinde, ona kendi Alfa'sını seçeceğini hatırlattım.

Tartıştık.

Yine hamileyim. Bir oğlan.

Aşk döngüsü kısır. İçine girdiğinizde, hayat yeni bir anlam kazanır, dünya daha parlak hale gelir ve evren

daha fazlasını. Ve oğlum, bana her şeyi verdi.

Merhaba! Ben Milana. Horde serisinin sonuna geldik. Bu seriyle ve Omegaverse'in daha hafif bir tarafıyla çıktığımız yolla gurur duyuyorum. Okuyucuların daha fazlasını isteyeceklerini ve bitmemiş olmasını dileyebileceklerini biliyorum. Bunu biliyorum ve aynı zamanda aşırıya kaçan bir olay örgüsünü (kral olay örgüsü) yazmayı bitirdiğim noktayı da biliyorum. Tayseer'in kralı yenmesi, Loven'ın kitabında sayfaya adım attığı andan itibaren olay örgüsünün içindeydi.

Bu seriyi uzatabilir miydim? Evet, kesinlikle uzatabilirdim. Devam edip on Horde üyesini ve ardından uzun bir serinin sonunda Tayseer'i yazabilirdim. Ancak, bu beni boş yere olay örgüsünü "sağıyormuşum" gibi hissettirirdi. Yazarken daha çok eğlence sunma kaygısı taşıyorum.

Bununla birlikte, şöyle bir şey var. Tayseer halkının refahı için can atıyor, değil mi? Ama bu kadar az Omega varken, bir kral ne yapar? Fethetmek. Bir sonraki sayfada, Horde spin off'unun tanıtımını okuyun. RICA EDERİM!

OceanofPDF.com

ALPHA HORDE VE ALPHA HORDESMEN SERİLERİ ARASINDAKİ KÖPRÜ AŞAĞIDAKİDİR

Kimi ilgilendiriyorsa,

Ben Tayseer, Regha Kralı. Halkınız barışçıl temas girişimlerimi reddetti, muhtemelen Omegalarınızı uzay geçidine ve benim alanıma bırakmak istemediğiniz için, ancak onlara zarar verilmeyeceğine dair defalarca yemin etmeme rağmen.

Eylemleriniz bir Omega'yı koruma becerimi sorgulayarak beni aşağılıyor.

Dahası, yakalanan bir barış elçisini serbest bırakmayı reddediyorsun.

Regha'nın Alfa Dişisi. O benim kız kardeşim olur.

Bana Horde'u dünyanıza salmaktan başka seçenek bırakmadınız. Sürü geldiğinde diz çökün ve bu vesileyle iyi namım üzerine yemin ederim ki Betalarınızı ve Alfalarınızı bağışlayacaklar. Aksi takdirde, Horde'dan korkun, çünkü dünyanızın yetiştirdiği Omega dişileri dışında hayatta kalan kimse bırakmayacaklar. Bu kadar çok yetiştirdiğiniz için sizi takdir ediyorum.

Saygılarımla,

Yakında kral olacak,

Tayseer

İnsan Omegalar'a,

yuvalarınızı hazırlayın.

OceanofPDF.com

ALPHA HUNGER TEASER

düzeltilmemiş prova yayın bekliyor

Anna

Açlık gecikti. Dünyayı yöneten Alfa erkeği bir uzaylı olan Regha Prensi'nin kişisel asistanı olarak çalışmaktan bahsetmiyorum bile, buluşma beklentisi avuçlarımı terletiyor. Renkli camlı bir ofiste, sakın Pasifik'e bakan devasa masasının önünde oturuyorum ve diz üstü takım elbisemi, takım elbisemin düğmelerini, annemden ödünç aldığım modaya uygun eşarbı ayarlıyorum. Çoraplarımda delik olup olmadığını kontrol ediyorum.

Dört inçlik sivri topuklarım rahatlık için iki inç fazla yüksek ve ayaklarımın bu şeylerden kurtulması gerekiyor. Siyah deri bir ayakkabıyı çıkarıp rahatlatarak iç çekiyorum.

Hoparlörlerden "Prens binaya girdi" sesi geliyor.

Okaaaay. Kimse bana yeni patronumla nasıl başa çıkacağım konusunda talimat vermedi, ancak gideceği yer muhtemelen ofisi, bu yüzden iyiyim. Pozisyon için kalifiye olmama rağmen, İnsan Kaynakları'nın dün beni işe alması ve güzel bir başlangıç ikramiyesiyle eve göndermesi beni Eğer gerçek olamayacak kadar iyiye, muhtemelen öyledir. İnsanların Hunger adını verdiği

Hordesmen prensi için çalışmanın, aldığım yüklü ikramiyeyi hak etmek için yeterince iyi bir bahane olduğunu düşünüyorum. İkramiyeyi ve yıllık maaşımı yüzümde kocaman bir gülümsemeyle aldım. Renkli ofis kapıları kayarak açıldı ve sandalyemden sıçradım, ancak o zaman ayakkabımı hatırladım. Hemen almak için eğildim ama bulamadım. Ayakkabım Sadece orada. Lanet olsun. Masasının altına baktım. Hiçbir şey yok.

Dışarıdaki kargaşa dikkatimi çekiyor. Hunger'ın ofisi bu katın en ucunu kaplıyor ve görebildiğim kadarıyla özel bir kullanımı olmayan büyük bir boş alan var. Asansörler hemen ileride. Kapısının hemen dışında sekreteri çalışma masasından kalkıyor ve masasının yanında duruyor. Saçını düzeltiyor, parlak dudaklarını şapırdatıyor.

Sekreter bana boynuzlarım çıkmış gibi bakıyor. Ya da ayakkabımın tekini de yamuk duruyorum. "Kızım, diz çök ve prensi selamla" dedi.

Oh, tamam. Diz çöktüm, insanların bunu televizyonda yaptığını gördüğümü düşündüm, bunun medyanın saçmalıklarını gösterdiğini varsaydım. Hayır. Bu gerçek. Bu gerçek. Ki bu iyi bir şey. Dizlerimin üzerinde durmak tek topuğumun üzerinde durmaktan daha iyi. Kapılar vınlayarak kapanıyor ve camlar geri çekilerek ofisi gün ışığına açıyor.

Hiç bu kadar yükseğe çıkmamıştım, hava taksisinde bile. Prens, San Diego'nun Stronghold bölgesinde hem kara hem de hava ulaşımını yasakladı. Burada çalışmak hem korkutucu hem de güzel olacak. Heyecanlıyım.

Asansörler ardına kadar açılır ve dar siyah bir takım elbise giymiş tunç grisi uzaylı bir erkek ortaya çıkar. Bu bir Telean erkeği, teknolojimizi geliştiren bir uzaylı ırkı. Patronum bir Regha Alfa ve bu erkekten çok daha iri, gerçi bu kulağa Telean'ın ufak tefek biri olduğu izlenimini verse de aslında 1.80 boylarında. Telean gözden kayboluyor.

İri yarı bir erkek köşeyi dönüyor. Gri süslemeli siyah metal zırh giyiyor ve siyah pençeli ellerinin üzerinde deri eldivenler var. İleriye doğru adım atıyor ve sekreter onun yanından geçerken diz çöküyor. Şaşkınlıktan kıpırdayamıyorum. Hunger televizyonda görüldüğünden daha büyük. İri yarı, belki iki metre boyunda ve üzerine yığıldığı tüm zırhlarla... kıyamet gibi görünüyor, gerçekten.

İkramiyeyi iki katına

çıkarmalılar. Maaş.

Konaklama yerleri.

Bu erkek beni çok korkutuyor.

Ofisine girerken bana aldırış etmemesi, sonra keskin bir sağa dönüp bir duvarın içinde kaybolması işe yarıyor. Hah. Bir çeşit hologram olmalı. Telean teknolojisi inanılmaz ve biz insanlar teknolojimizi seviyoruz.

"Bayan Bennett?" diye sesleniyor sekreteri bir yerden. "İletişim üniteniz masanın üzerinde."

Ah-ha. Çok güzel. Yalpalayarak masaya gittim, önce altına baktım. Ayakkabı yok. Lanet olsun. Beyaz iletişim ünitesini aldım ve pürüzsüz plastiği kulağımın içine yerleştirdim. "Alo?" Diyorum.

Sekreter iletişim ünitemden "Henüz yapmadıysanız ayağa kalkabilirsiniz," diyor.

"Teşekkür ederim."

"Günlük liste masasının üzerinde."

"Tamam." Listeyi aldım ve çıktısını okudum.

Zırh listenin başında yer alıyor. Bu açık. "Zırh mı?"

Tıkla. İletişim kesildi. *Kahretsin.* *Zırh* kısmını atlayıp listenin geri tarıyorum ve kendimi çok daha rahat hissediyorum. Röportajlar, ifadeler, çamaşırlar. Ha! *Zırhları* kim yıkıyor merak ediyorum. Bu benim için başka bir gezegen keşfetmek gibi.

Onun peluş sandalyesine oturdum. Güzel. Ağzıma bir kalem atıp üstünü biraz çiğniyorum, sandalyede dönüp duruyorum, Hunger'ın dışarı çıkmasını, bana bu geceki görünüşü hakkında bilgi vermesini ya da, bilirsiniz, beni kabul etmesini, belki de asil varlığıyla beni onurlandırmasını bekliyorum.

Hordesmen'in tanıtımının çoğunu prens yapıyor. Ne yazık ki biz insanlar için, onlardan dörtten fazla var, ancak sadece dördünün belirgin bir şekilde insan burunları ve kulakları var ve bu dördüne Mahşerin Atlıları adını verdik.

General Dreikx liderliğindeki Telean İttifakı'nın yardımıyla, Hunger'ın babası olan Regha kralı ve ordusu Dünya'yı işgal etti. Teleanlar, eskiden bir kardeşlik derneğine ev sahipliği yapan Stronghold'un ortasında bulunan bir uzay geçidinden Dünya'ya girdikleri anda "ilkel" teknolojimizi etkisiz hale getirdiler. Eski San Diego Kuzey Üniversitesi kampüsünün tamamı ve çevresindeki birkaç blok artık Horde Kalesi'dir.

Teknik kabiliyetlerimizi kaybettiğimizde, savunmalarımız da işe yaramaz hale geldi. Emekli Horde Alfa Loven liderliğindeki Horde, cehennemden gelen tazılarıyla kapılardan içeri girdi. Mermiler zırhlarını delemiyor, füzeler koordinatları bulamıyor, bulsalar bile generalin gemisi tarafından saptırılıyorlardı. İşgal edilmemizin üzerinden çok geçmeden teslim olduk. Diz çöken her insan için refah ve güvenlik vaat ettiler.

İnsanlar Kral Tayseer'in önünde diz çöktü.

Bugün, yaklaşık beş yıl önce Dünya tahtını devralan oğlu Regha Prensi için diz çöküyoruz. Özellikle Telean'ın teknolojik ilerlemelerine erişmemize izin vererek babasının Sessizlik Yıllarını sona erdirdiği için çok seviliyor.

"*Beklemek* yapılacaklar listemde yok," diyor bir erkek sesi en solumdaki hologram olduğunu tahmin ettiğim şeyin arkasından.

Ayağa kalkıyorum. "Alo?"

"Kişisel asistanım bana zırhım konusunda yardımcı oluyor," diyor tüylerimi diken diken eden bir sesle. Derin bir bariton ve sadece televizyonda röportaj verirken duyduğum çok özel bir çingirak sesi. Regha Alfa erkekleri nefes alırken kuyruğunu sallayan bir çingiraklı yılaninkine benzer sesler çıkarır.

Ayakkabımın tekini çıkarıp çantama koyuyorum. Diğer ayakkabıyı sonra bulacağım. Hologram kayboluyor ve maaşımla alacağım arabanın sığabileceği kadar büyük bir kapısı olan bir duvar ortaya çıkıyor. Dikdörtgen delik gerçek bir kapı. Yeni inşa edilen evlerin hepsinde, yalnızca mekânı tanıyan kişilerin anında yerini tespit edebileceği bu duvar giriş noktaları bulunur. Eğer kapıyı açık bırakmasaydı, sadece bir duvar gibi görünecekti.

Kapı pervazından bakınca prensin bir aynanın önünde durduğunu görüyorum, sırtı bana dönük, sıkıca örülmüş uzun kıvılcık saçları sırtından kıkına kadar dökülüyor. Siyah deri pantolon giyiyor. Arkasındaki sert kalçalara bakıp salyalarımı akıtmamaya çalışıyorum.

Etrafında dönüyor ve ben geri sığıyorum.

"Zırh," diye emrediyor, sinirli görünüyor.

İki tarafı giysi raflarıyla dolu uzun ve dar bir alana giriyorum.

Bu bir gömme dolap.

Prens ellerini sallıyor ve omuz zırhı düşüyor. Onu yakalar ve diğer zırhların üzerine, köşeye fırlatır. Vay be. Vücudunun üst yarısına o kadar çok metal yığılmış ki, bunların ağırlığından yere batmadığına şaşırıyorum. Kollarını uzatıyor. "Hâlâ bekliyorum, Bayan Kişisel Asistan."

"Bayan Bennett."

Prens homurdanıyor ve bir botunu bir taburenin altına kancalıyor, sonra çekerek tabureyi onun önüne yerleştiriyor. "Tırman."

Boyum 1.80, kısa sayılmam ama bu adam devasa, zırhla kaplı eşit büyüklükte pazuları var, tabureye tırmanırken onlara tutunuyorum. Şimdi uzaylı canavarla neredeyse yüz yüze geldim. Koltukaltının altında küçük bir mandal bulup açıyorum.

Prens başını sallar ve kolunu indirir. Zırh kayarak çıkıyor ve pençeli elini esnetiyor. Aynısını diğer kol için de yapıyorum, sonra göğüs zırhını biraz daha kurcalıyorum. Her yerde küçük mandallar var. Muhtemelen bu zırh olayını kendi başına yapabilir, ama bunu yapmak zorunda kalmanın can sıkıcı olacağını söyleyebilirim.

Kaleden her ayrıldığında bunu yapıyor. Böylece, bunu onun yerine yapması için bir asistan buluyor. Tamamdır. Göğüs zırhını çıkar.

Aman Tanrım. Sanırım am dudaklarımın alkışını duyuyorum. *Ona bakma, yalama ya da onunla sevişme.*

Parmak uçlarımda yükselip boynuna uzanıyorum ve yalpalıyorum. Güçlü eller kalçalarımı kavlıyor ve beni sabitliyor. Prense bu kadar yaklaşmışken kalbim çarpıyor, karnımda kelebekler uçuşuyor ve dün buraya iş başvurusu yapmadan önce içtiğim Betaren hapi için şükrediyorum. Patronum için dinamik olduğumu *ilan* etmemin bana hiçbir faydası olmaz, gerçi birçok Omega bunu yaptı ve hem de ulusal televizyonda. Öncelikle bu işe ihtiyacım olduğu için, ama aynı zamanda prensin çekingen ve Omega kokusuna karşı koyabilen biri olduğu bilindiği için bana bir faydası olmaz. Kendimi utandırmak istemiyorum. Profesyonel kalmak önemli. Dinamiğimi asla öğrenmemesi en iyisi.

Miğfer tek başına on kişilik bir aileyi doyuracak bir karpuzdan daha ağır. Mandalları açıyorum ve prensin elleri miğferin üzerine kapandığında, aceleyle yardıma koşup başından kaldırmaya çalışıyorum.

"Karpuz yer misin?" Ben soruyorum.

"En çok taze meyve, sebze, yerli et ve Omega yiyorum." Şaka mı yapıyor? Belki flört ediyordur? Umarım öyledir.

Alpha Hunger, Alpha Hordesmen, #1 [burada](#).

TEŞEKKÜRLER

Doğüstü editör ekibim Linda ve Toni'ye teşekkür ederim, onlar olmasaydı Teksas eyaletinden daha büyük yazım hataları olurdu. Bu bok sizin sayenizde okunabilir oldu. Alleluia!

Beni asla hayal kırıklığına uğratmayan Beta okuyucum Z'ye teşekkür ederim.

Bana (yapışkan) parlak kişiliğime nasıl sahip çıkacağımı ve daha iyi kitaplar yazacağımı öğreten en iyi yazma-yaşam koçu Becca'ya teşekkür ederim.

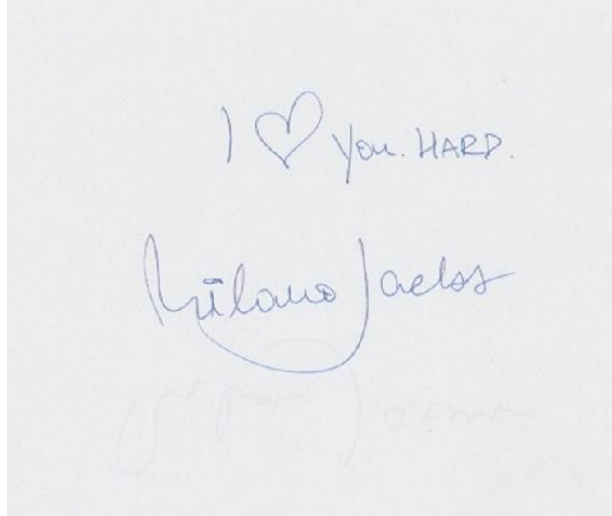
Sotia, EZ ve Yüksek Küresel Komutanlık liderine destekleri için teşekkür ederiz.

Ve Koca. Sen vardırılmazballs, ve Biz hala Evli. İnanılır gibi değil. Sanki bir süper kahraman gibisin.

OceanofPDF.com

TEŞEKKÜRLER

Teşekkür , Balkabağım. Benim için dünyalara bedelsin. Ciddiyim.

OceanofPDF.com

MILANA'NIN GEÇMİŞ LİSTESİ

Dirty Wolf, Jake ve Horde dünyası serisi Alpha Thief bülten abonelerime özeldir.

TIKLA!

Alpha Horde Serisinin tamamını okuyun:

#1. [Alfa IrklarıBağları](#), 2. [Alfa Düğümleri](#), 3. [Alfa Alfa Koleksiyonları](#), 3.

Beast Mates Serisinin tamamını okuyun:

#0 [Bakire - FREEBIE](#), #1 [Kör](#), #2 [Vahşi](#),

#2.5 [Tanrıça](#), Posta Listem aracılığıyla

ÜCRETSİZ,

#3 [Gönderildi](#), #3.5 [Onların](#), #4 [Yakalandı](#), #4.5 [Onun](#), #5 [Serbest](#).

Ejder Kardeşliği'nin tamamını okuyun:

[Onun için Yüksel](#) #1, [Onun için Yan](#) #2, [Onun için Fırtına](#) #3, [Onun için](#)

[Savaş](#), #4 IADB Dünyasındaki kısa öyküler: [Jake](#) 1.5, [Eddy](#) #2.5

Kirli Canavarlar (sırasız okunabilir) [Gerçek İyi](#)

[Kurt](#) #1, Yalnız [Vampir Prens](#) #2 [Jade Dober](#)

distopik kentsel fantezi serisi: #1 [Arabulucu](#)

[Arıyor](#), #2 [Arabulucu Hileleri](#)

OceanofPDF.com

YAZAR HAKKINDA

Milana Jacks, erkekleri baştan çıkaran su perileri, kadınları baştan çıkaran vampirler ve fasulye çorbasını içmezse onu götürmeye gelen Babaroga masallarıyla büyüdü. Mate ve üç küçük canavarıyla paylaştığı Dünya'daki evinden baskın canavarlarla distopik bilimkurgu romantizmi yazıyor.

- Bazen e-posta listesindeki okurlar serinin kitaplarını beklerken onlar için hikâyeler yayınlıyor. Eğer siz de katılmak istiyorsanız, [BURADAN](#) diğer okuyuculara katılın. -

Benimle buluş.
www.milanaajacks.com

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.